

ATRmixxx

31

32

zš rménská

jaro a léto 2026

Jaro a léto 2026 v tomto čísle:

Úvodem

3-10

Na úvod vás seznámíme s veškerými novinkami včetně oslavy 50 let naší školy.

Školní zprávy

11-16

Podívejte se na akce pro oba stupně, které u nás proběhly na jaře a létě.

1. stupeň

17-34

Škola není jen nuda – naši žáci se o tom pravidelně přesvědčují.

2. stupeň

35-51

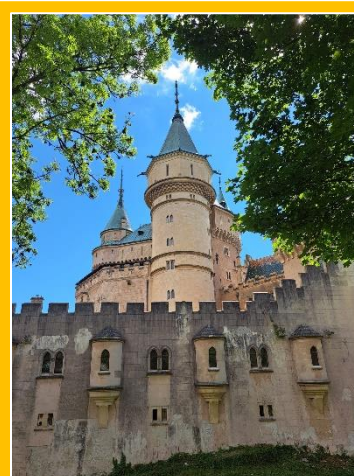
Přinášíme přehled zajímavých aktivit i soutěží ve všech možných oblastech.

Erasmus+

52-68

Výjezdy naší školy v rámci programu Erasmus+ pravidelně obohacují školní činnost. Podívat se, jak se to dělá jinde, nalézt nové nápady a uplatnit je i u nás.. To je cíl, kterého se snažíme dosáhnout.

Výpravy

69-82

Snad každý se těší, až se svou třídou vyrazí na dlouhou očekávanou výpravu za novým dobrodružstvím. Výlety, les, táborový oheň, parta kamarádů a lákavé soutěže, jaké ve škole nezažijete. Co chtít víc?

Sportujeme

83-90

Podporujeme naše žáky ve sportu a na jejich úspěch jsme velmi pyšní.

Tvoříme

91-96

Básně z druhého stupně i povídky ze soutěže Spisovatel nabízejí čtení na léto.

Čas loučení

97-105

Loučíme se nejen s devátáky, ale vlastně i s celým letošním školním rokem...

Časopis Armixxx

Redakce Armixxxu:

Ivana Coufalová, Lenka Vašíčková, Monika Komárková, Kateřina Slezáková; 9. A: Hana Bierová, Tomáš Boreš, Tomáš Juřica, Ondřej Matějka, Eva Mátllová, Viktor Pešek, Ondřej Rybka, Michaela Soukupová, Viktória Vavrová; 6. A: Adéla Dvořáková, Tereza Fišerová, Jan Jeřeta, Radek Juřica, Isabella Karešová, Nikol Osvaldová, 6. B: Filip Brandejs

Příští uzávěrka 15. října 2026

armix@zsarmenska.cz

ARmixxx

Půl století vzdělávání, přátelství a nezapomenutelných zážitků

Lenka Vašíčková

Letos je pro naši školu výjimečný rok. Základní škola Arménská slaví krásné 50. výročí svého založení. Padesát let je dlouhá doba, během které školou prošly tisíce žáků, stovky učitelů a vzniklo nespočet vzpomínek, na které mnozí dodnes rádi vzpomínají.

Od svého otevření se škola stala důležitou součástí místní komunity. Během let se měnila nejen budova a její vybavení, ale také způsoby výuky. Zatímco dříve se psalo převážně křídou na tabuli, dnes žáci využívají moderní technologie, interaktivní tabule i počítače. Jedno však zůstává stejné – snaha předávat vědomosti, podporovat talent a vytvářet prostředí, ve kterém se děti cítí dobře.

Za padesát let škola vychovala mnoho úspěšných absolventů. Někteří pokračovali ve studiu na prestižních školách, jiní se stali odborníky ve svých profesích, sportovci, umělci nebo podnikateli. Všichni však mají jedno

společné – své školní začátky spojili právě s Arménskou.

Významné výročí je mimo jiné příležitostí poděkovat všem, kteří se na životě školy podíleli a podílejí. Patří mezi ně učitelé, vychovatelé, zaměstnanci školy, rodiče i samotní žáci. Bez jejich práce, podpory a nadšení by škola nebyla tím, čím je dnes.

Oslavy 50 let provázejí různé akce: tiskneme mimořádné číslo Armixu, žáci předvedou své dovednosti na školní akademii, všechny návštěvníky přivítáme na Dni otevřených dveří, kde si budou moci prohlédnout, jak nyní škola vypadá, a připomenout si i její historii prostřednictvím fotografií a starých kronik.

Přejeme naší škole, aby i v dalších letech zůstala místem, kde se nejen učí, ale také vznikají nová přátelství, rozvíjejí se talenty a rodí se krásné vzpomínky.

Všechno nejlepší k padesátinám, milá Arménská!

Jaro a léto 2026

Milí čtenáři,

jarně-letní dvojčíslo Armixxu mapuje pestré dění na naší škole od prvních jarních dnů až po slavnostní oslavy 50. výročí školy, jež proběhly v červnu. Uplynulé měsíce byly plné zajímavých akcí, nových zážitků, úspěchů i inspirativních setkání, o něž se s vámi chceme podělit na následujících stránkách.

Přečíst si můžete reportáž z tradiční Noci s Andersenem, články věnované čtenářské soutěži i ukázky vítězných prací. Nechybí ohlédnutí za sportovními úspěchy žáků, zajímavými přednáškami ani rozmanitými akcemi školy a jednotlivých tříd. Přinášíme zážitky z projektů Erasmus+, které naše žáky zavedly na hory, do slovinské Lublaně a učitele na Slovensko.

V časopise najdete rovněž články z výuky, divadla, projektového dne či aktivit na ochranu přírody, Den Země a wellbeing. Připomeneme si také zábavné odpoledne pro předškoláky, které přineslo mnoho radosti malým i velkým.

Závěr školního roku však patří také loučení. Společně vzpomínáme na chvíle strávené s našimi devátáky, kteří otevírají novou kapitolu svého života. Přejeme jim mnoho úspěchů na jejich další cestě.

Věříme, že si čtení tohoto čísla užijete a že vám připomene vše, co jsme společně během jara a začátku léta prožili.

Přejeme vám krásné léto a příjemné čtení!

Vaše redakce

Slovo ředitele

*„Naše mládež miluje přepych. Nemá správné chování.
Neuznává autority a nemá úctu před stáří.
Děti odmlouvají rodičům,
srkají při jídle a tyranizují své učitele.“*
Sókratés,
klasický řecký filozof, - 470–399 př. n. l.

Vážení rodiče, milí žáci,
v rukou držíte jarní a letní dvojčíslo školního
časopisu Armixxx.

A tradiční řečnická otázka – co je nového?

Nastalo jaro, které bylo za poslední léta
nejsušší. Žáci mohli začít trávit velké přestávky
v atriu školy a využívat pingpongové stoly a stolní
fotbálek.

Školní rok se přehoupl do své druhé poloviny.
Kromě výuky probíhá řada vzdělávacích a pre-
ventivních programů, soutěží, přednášek, exkurzí
a sportovních akcí, ale i škol v přírodě a školních
výletů. V rámci projektu Erasmus+ se vybraní žáci
druhého stupně účastnili dvou mobilit ve
Slovinsku, zaměstnanci měli možnost vyjet na
studijní pobyt na Slovensko. Žáci prvního stupně
strávili noc ve škole v rámci Noci s Andersenem.
Proběhl celoškolní projektový den Zvyky a tradice
u nás a v Evropě. Žákovský parlament si připravil
program Učení naruby. Konala se tradiční soutěž
Armenda má talent.

Máme za sebou zápisy do prvních tříd, ve
kterých se nám přihlásil podobný počet prvňáčků
jako loni (62).

A žáci devátých ročníků se připravovali na
jednotné přijímací zkoušky na střední školy,
včetně JPZ nanečisto. V rámci přijímacího řízení na
střední školy byla drtivá většina úspěšná v prvním
kole, a to na první nebo druhou preferovanou
školu (z 54 nepřijato 6). Věřím, že i těchto zbylých
šest žáků bude úspěšných v druhém kole.

Mezi neočekávanější akce patřila oslava
50. výročí založení naší školy včetně Dne
otevřených dveří a kulturního vystoupení našich
žáků v tělocvičně školy. Ti z vás, kteří jste se jej
účastnili, budete jistě souhlasit s tvrzením, že
oslavby byly důstojné a vystoupení našich žáků
naprosto skvělé.

zšarménská

Končíme školní rok, ve kterém se žáci učili, soutěžili, závodili, výletovali a někdy si i hráli. Uzavřeli jsme klasifikaci a žáci obdrží výsledky své práce.

Odchází od nás další generace mladých lidí, kterým jsme celých devět let předávali vědomosti, učili je a rozvíjeli jejich dovednosti a snažili se je připravit na budoucí život.

Přeji jim vše dobré do další cesty životem!

A všechno, co se na naší škole během jara a léta konalo, naleznete uvnitř časopisu.

A co je nového v budově školy?

Tři třídy na druhém stupni dostaly nové žákovské lavice, stejně tak tři třídy na prvním stupni (prvňáčci, ti obdrželi dokonce jednolavice). Ve třídě 4. C proběhla výměna linolea, v kabinetech 2. stupni byly vyměněny staré zářivky za nové LED zářivky. Další výměna světel probíhala i v ranní družině, na propojovacích chodbách školní družiny, stejně tak i v kabinetu asistentů. Kabinet tělesné výchovy byl kompletně zrekonstruován. Dále jsme zrealizovali výměnu původních plechových dveří v propojovacím krčku u tělocvičny za nové hliníkové. Vstupní dveře z atria dostaly nová nerezová madla a proběhla oprava zavíračů dveří.

Z bezpečnostních důvodů a z důvodu zdravotního stavu bylo odstraněno několik stromů v prostorách školy, a to tůje, borovice, smrky (na základě znaleckého posudku a povolení MČ, samozřejmě je náhradní výsadba).

Vážení rodiče, milí žáci, děkujeme vám za spolupráci v letošním školním roce a přejeme krásné letní dny plné odpočinku, radosti a sluníčka. Vzhůru na prázdniny a na dovolenou!

Příjemné letní dny přeje

Mgr. Petr Holánek,
ředitel ZŠ

zšarménská

50 let ZŠ Arménská

„Cílem naší školy je nabízet žákům kvalitní výuku v bezpečném prostředí, což nevyklučuje současně i otevřenost školy všem.“

Padesát let od otevření školy v roce 1976 představuje významný milník, který nás přirozeně vede k ohlédnutí i k úvaze, kam jsme se jako vzdělávací instituce posunuli.

Naše škola za tuto dobu prošla řadou změn, rozvíjela se a přizpůsobovala novým výzvám, aniž by ztratila své základní poslání – poskytovat kvalitní vzdělání a vytvářet podnětné a vstřícné prostředí pro své žáky.

Vzdělávací a výchovný proces stavíme na třech pilířích – kvalitní, bezpečná a otevřená škola:

KVALITNÍ ŠKOLA – ví, kam chce směřovat, a jde úspěšně za svým cílem

BEZPEČNÁ ŠKOLA – dítě je zde v bezpečí a cítí se bezpečně

OTEVŘENÁ ŠKOLA – je zdravá a motivující.

Dnes je naše škola moderní vzdělávací institucí s důrazem na kvalitní výuku. Jako fakultní škola Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity přispíváme k přípravě budoucích pedagogů a zároveň čerpáme inspiraci z aktuálních trendů ve vzdělávání. Významnou součástí našeho směřování je zaměření na sport, zejména plavání, jehož výuka probíhá od prvního ročníku. Za tu dobu se podařilo vytvořit velmi dobře fungující tým složený ze zástupců plaveckého klubu Kometa Brno a kvalifikovaných učitelů, jejichž zásluhou u nás vyrostly desítky talentovaných mladých plavců.

Naše škola je zároveň akreditovanou školou v rámci programu Erasmus+, což nám umožňuje rozvíjet mezinárodní spolupráci se slovinskými a slovenskými základními školami včetně realizace žákovských, ale i zaměstnaneckých mobilit. Zapojujeme se do řady projektů (Sít brněnských otevřených škol, Skutečně zdravá škola, Participativní rozpočet do školy, Trenéři do škol, OP JAK, Ovoce a zelenina do škol, Mléko do škol, Recyklohraní).

Žáci se vzdělávají v příjemném a inovativním prostředí v nižších počtech ve třídách, což umožňuje věnovat se každému z nich individuálně, včetně těch se speciálními vzdělávacími potřebami. Běžnou výuku doplňují vzdělávací a preventivní programy, vědomostní a sportovní soutěže apod. Funguje žákovský parlament.

Školní život u nás však zdaleka nekončí vyučováním. Organizujeme řadu tradičních i oblíbených akcí, jako jsou Noc s Andersenem, Noc bez drog, lyžařské kurzy či školy v přírodě. Zároveň nabízíme žákům i řadu kroužků a dalších mimoškolních aktivit, které rozvíjejí jejich talent, zájmy i smysluplné trávení volného času. Život školy mapuje školní časopis Armixxx.

Nedílnou součástí školy je školní poradenské pracoviště (ve složení výchovný poradce, kariérový poradce, dva školní metodici prevence, školní psycholog), které poskytuje podporu žákům, rodičům i pedagogům a klade důraz na prevenci rizikového chování.

V rámci všech aktivit spolupracujeme dlouhodobě s řadou renomovaných organizací (KPSP Kometa Brno, KJM Brno – pobočka Lány, SVČ Lány, SVČ Labyrint, Asociace školských sportovních klubů, Sbor dobrovolných hasičů Brno-Bohunice, Tatran Bohunice, Lipka, Rezekvítek, MŠ Amerlingova, MŠ Běloruská, MŠ Uzbeká, Městská policie, Policie ČR, Vězeňská služba ČR, Podané ruce, Ratolest, Pedagogicko-psychologická poradna Brno, KPPP Brno, SPC Štolcova, SPC Šrámkova, SPC Ibsenova, SPC Veslařská, OSPOD (ÚMČ Brno-Bohunice)).

Důležité kroky vpřed jsme učinili i v posledních letech v rámci zlepšení prostředí školy. Mezi nejvýznamnější patří rekonstrukce školního bazénu, školní kuchyně, výměňkové stanice, terasy, střešní krytiny na celé škole, stejně jako postupné opravy interiérů, obnova nábytku a modernizace výukových pomůcek a zbudování nových odborných učeben (školní klub, AJ pro 1. st., učebna ICT). Tyto kroky přispěly nejen ke zkvalitnění zázemí, ale také k vytvoření moderního a příjemného prostředí odpovídajícího současným požadavkům na vzdělávání.

Poděkování patří všem pedagogům a zaměstnancům školy, současným i bývalým, kteří se podíleli a podílejí na jejím rozvoji. Stejně tak děkujeme našim žákům, absolventům, rodičům i partnerům školy za důvěru a spolupráci.

Padesát let je důvodem k zamyšlení, ale zároveň i závazkem do budoucna. Věřím, že naše škola bude i nadále naplňovat své poslání a zůstane místem, kde se propojuje kvalitní vzdělávání, bezpečné prostředí a otevřenost všem.

Přeji naší škole, aby i v dalších letech zůstávala inspirativním a bezpečným místem pro všechny, kdo jí projdou.

Mgr. Petr Holánek, ředitel ZŠ

Ohlédnutí paní zástupkyně Aleny Procházkové

Psal se rok 1985, kdy jsem poprvé prošla branou základní školy. Jako čerstvý absolvent Pedagogické fakulty jsem byla plná elánu, jak všechno zvládnou. Ve dveřích mě přivítala paní ředitelka se slovy: „To už jsem asi hodně stará, když se tu jako pedagog objevuje moje žákyně.“

Učila jsem na 2. stupni. Skoro všechny hodiny to byla hudební výchova. S velkým nasazením jsem je prožívala a dávala vše na 100 %. A ejhle, po dvou měsících jsem ztratila hlas a musela jsem se velmi šetřit.

Mým snem bylo učit na 1. stupni, proto jsem si ještě dokončila další vzdělání, abych tu mohla působit. Během těchto let jsem poznala na škole mnoho skvělých pedagogů. Vyjmenovat je všechny, to by zabralo velkou stránku, a třeba bych na někoho zapomněla. Bohužel někteří již nejsou mezi námi.

Zvláštní pocit byl vždy, když rodiče vedli do 1. třídy svoje děti. Byli to vlastně moji žáci.

Od roku 2005 jsem na pozici zástupkyně pro 1. stupeň. Práce je náročná, ale zajímavá.

Škola od svého vzniku udělala velký kus práce, stále se posouvala, měnila svoji „image“ a samozřejmě rostla.

A moje délka působnosti na Arménské? Od roku 1985 doposud. Ano, počítáte dobře, je to již 41 let.

A co popřát? Přátelskou atmosféru na pracovišti. Žáky, kteří se chtějí vzdělávat, a hlavně spolupracující rodiče.

Ve škole je to bezva, pořád se něco děje, čas utíká jako voda. Arménská je samozřejmě po těch letech mou srdeční záležitostí a až odsud odejdu, budu na vše, co jsem zde zažila a prožila, velmi ráda vzpomínat.

Alena Procházková

Přání k padesátinám

O základní škole Arménská jsem poprvé uslyšel na vojně. Kamarád, který v té době byl už v civilu, mi tehdy vyprávěl, jak si našel skvělé místo na jedné škole. Prý je tam správný kolektiv a jestli bych to nezkusil také, dokud mají volné místo. Během nejbližšího „opuštětku“ jsem do školy zajel a zjistil, že by to opravdu mohla být dobrá škola. Když jsem tam pak po vojně nastoupil na zkušenu, netušil jsem, že se mi časem Arménská stane doslova druhým domovem.

Za těch 34 let jsem tu zažil ledacos. První pedagogické krůčky v mé první třídě II. B, první kolegyně a kolegové, pracovní porady, třídní schůzky, ale i školní výlety, exkurze a školy v přírodě. Každým rokem přibývaly další a další akce, každým rokem jsem poznával nové a nové tváře. Řada z těch, které jsem učil, dnes vodí do školy své vlastní děti.

Zažil jsem stovky žáků na prvním stupni a později i na stupni druhém, desítky kolegyně a kolegů, se kterými jsem strávil dlouhé chvíle debatami o tom, jak udělat výuku pro žáky zajímavější, co ve škole vylepšit, jaké akce vymyslet a hlavně také zrealizovat. Pokaždé to bylo fajn, pokaždé nás to o něco obohatilo a přineslo nové zkušenosti.

Samozřejmě nebylo všechno vždy jednoduché. Postupně narůstalo papírování a s ním i chvíle, kdy člověk přemýšlel, jestli je ještě pedagog nebo spíše administrativní pracovník. O to víc, když mi časem přibývala i pozice zástupce ředitele.

Škola se od té doby neuvěřitelně změnila a stále se mění. Křídly ustoupily interaktivním tabulím, sešity doplňují tablety a počítače, známky se už dávno nezapisují do žákovských, ale elektronicky a místo čtení časopisů pod lavicí řešíme mobily.

Pokud jsem Arménskou nazval svým domovem, pak tím myslím především lidi kolem sebe.

Žáky, kteří dokážou člověka rozesmát i vytočit během jedné chvíle. Kolegy, se kterými sdílíte radosti i starosti a mezi kterými jsem našel spoustu přátel na celý život. Rodiče, kteří vám občas připomenou, že výchova a vzdělávání je týmová disciplína. A také všichni další zaměstnanci, bez kterých by škola prostě nemohla fungovat.

V letošním roce slaví celá ta naše velká školní rodina již padesát let svého trvání. Přeji Arménské, aby si i do dalších let zachovala to nejdůležitější – správné lidi s dobrým srdcem, optimismem, velkou dávkou humoru a dostatkem energie zvládnout všechny změny, které školství a život přináší.

Roman Juránek

K 50. výročí naší školy

S naší školou je spojen velký kus mého života. Do jejích lavic jsem poprvé usedla se svým bratrem na konci sedmdesátých let. Po letech sem chodily i obě moje dcery a škola se tak stala součástí několika generací naší rodiny.

Život někdy píše krásné příběhy. Jeden z nich jsem mohla prožít v roce 2023, kdy jsem se do školy po mnoha letech vrátila, tentokrát už ne jako žákyně ani jako maminka, ale jako speciální pedagog. Bylo zvláštní a zároveň dojemné znovu procházet známými chodbami a stát na druhé straně školního života.

Dnes jsem vděčná, že mohu být součástí školy, která za padesát let vychovala tisíce dětí a zanechala v nich vzpomínky na první přátelství, úspěchy i životní zkušenosti. Stejně tak jsem vděčná za kolegy, kteří tvoří přátelský, podporující a inspirativní tým.

Přeji naší škole k jejím padesátinám mnoho dalších spokojených žáků, nadšených učitelů, dobrých nápadů a důvodů k radosti. Ať zůstává místem, kam se lidé rádi vrací, stejně jako jsem se po letech vrátila já.

S úctou a vděčností

Ilona Musilová

Milá školo,

k 50. narozeninám Ti přeji pevné základy, osvětlené vedení, inspirativní kolegy a motivované žáky. Nám v kabinetech a kancelářích pevné nervy, neutuchající humor a nadhled. Ať nám káva nikdy nedojde, papírování ubývá a žáci nás nepřestávají bavit. Všechno nejlepší do dalšího půlstoletí!

Karla Robková

Mít zaměstnání, které člověka baví, je asi sen každého, ale za mě ještě důležitější je mít v té práci fajn přátele, na které se můžete spolehnout a se kterými je vám prostě dobře. Takže, milá Arménská, děkuji Ti, že jsem díky Tobě mohla poznat skvělé, úžasné a inspirativní lidičky, kteří zůstanou v mém srdci už navždy. DÍKY a jen tak dál...

Monika Komárková

Milá školo,

k Tvým 50. narozeninám přeji pevné základy, nepraskající potrubí, rychlou Wi-Fi a co nejméně nečekaných revizí.

Jsem s Tebou od roku 2011, a tak jsem měl možnost zažít ledacos. Potkal jsem spoustu skvělých kolegů, nespočet žáků – od těch, na které člověk vzpomíná s úsměvem, až po ty, na které vzpomíná... také s úsměvem, jen o něco později. Poznal jsem rodiče vstřícné, starostlivé, zvědavé i takové, kteří dokázali proměnit obyčejný e-mail v dobrodružný román.

Za těch patnáct let jsem zažil chvíle krásné, dojemné, veselé i takové, kdy jsem přemýšlel, zda není pozice testovací figuríny při nárazových zkouškách automobilů přece jen klidnější povolání. Přesto bych neměnil.

Přeji Ti, aby ses dalších 50 let plnila dětským smíchem, šikovnými učiteli, rozumnými rodiči a aby se každá generace žáků postarala o dostatek zážitků a historek pro ty, kteří přijdou po nás.

Všechno nejlepší k 50. narozeninám!

Jakub Staněk

K 50. výročí školy srdečně gratuluji!

Přeji škole mnoho nadšených žáků a inspirativních učitelů, stále stejně přátelskou atmosféru a mnoho důvodů k radosti. Ať je i dalších padesát let naplněno poznáním, krásnými školními zážitky a úsměvy.

Laura Stávková

Přeji škole k další 50 hodné a šikovné žáky, všem zaměstnancům pohodu na pracovišti a radost z práce.

Tatiana Petříková

Milá školo,
k 50. výročí Ti přejeme mnoho dalších let plných radosti, poznání a inspirace. Děkujeme všem učitelům, žákům i zaměstnancům, kteří se podíleli na Tvé krásné historii a vytvářejí příjemné místo pro vzdělávání. Ať se Ti i nadále daří vychovávat zvědavé, odvážné a šťastné děti.

Kateřina Rossi

Milá Arménská,
za 50 let ses naučila počítat, číst, psát, zpívat, sportovat, programovat, tvořit a zvládnout snad úplně všechno. Jediné, co se Ti za těch padesát let nepodařilo naučit děti, je nezapomínat přezůvky. :-)

Přeji Ti dalších 50 let plných radosti, inspirace, přátelství a nezapomenutelných školních zážitků.

Barbora Hradilová

Kořeny minulosti, křídla budoucnosti

Dnes se neohlížíme jen za budovou, třídami a krásným bazénem, ale především za stovkami příběhů, radostí, obav i vítězství. Každý, kdo touto školou prošel, zde zanechal část svého já, odnesl si vzpomínky, zkušenosti a přátelství, která přetrvala léta.

Škola není jen místem vzdělávání. Je prostorem, kde se z dětské zvědavosti rodí poznání, z chyb zkušenosti a ze snů budoucnost. Je to padesát let otisků v lidských srdcích. V každém absolventovi, který si odnesl více než jen znalosti, v každém učiteli, který zasel semínko zvědavosti, i v každém rodiči, který škole svěřil to nejcennější.

Za půl století se změnil svět, technologie i generace. Přesto zůstává to nejdůležitější: úcta, laskavost, odvaha a touha poznávat. Právě na těchto hodnotách stojí každá škola, která má skutečný smysl. Budoucnost se totiž netvoří ve velkých dějinách, ale v každodenních okamžicích, kdy někdo poprvé uvěří, že něco dokáže.

Ať i další desetiletí přinášejí nové příběhy, objevování a inspiraci. Ať tato škola spojuje minulost s budoucností, dává mladým lidem pevné kořeny i odvahu růst a zůstává místem, kde se z nemožného stává možné.

Eva Machálková

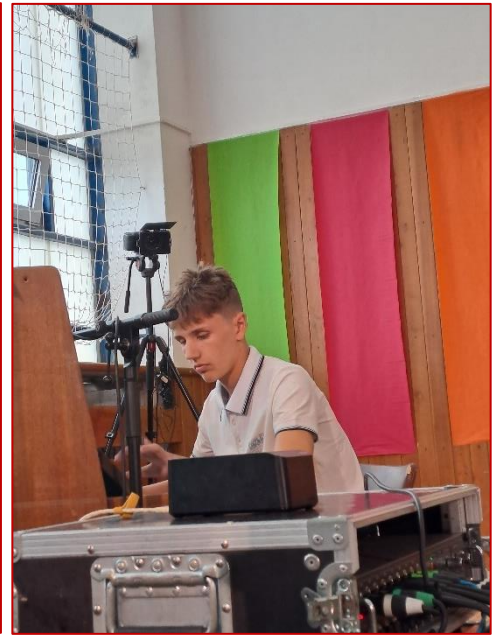
Milá školo,
padesátka? To je teprve začátek! Za 50 let jsi zvládla naučit tisíce dětí číst, psát, počítat a jsi stále plná smíchu, zvědavosti a nekonečného ruchu na chodbách. Zažila jsi spoustu zvonění, přestávek, výletů, besídek, tisíce školních výmluv, ale i nezapomenutelných školních příběhů. K tvému krásnému jubileu přeji, ať máš stále plné třídy zvědavých dětí, skvělé učitele, zástupce a ředitele s úsměvem na tváři a chodby plné radosti, smíchu a dobré nálady. Ať se ti daří ještě nejméně dalších padesát let a ať je každý školní rok důvodem k hrdosti i oslavě!

Všechno nejlepší k 50. výročí.

Ondřej Šidlo

Fotografie na následující straně jsou ze zkoušky Akademie. Fotografie ze slavnostního odpoledne přineseme v podzimním čísle Armixxxu.

Týden pro wellbeing: Cesta k pohodě začíná u informací

Olga Sychrová

Naše škola se v únoru opět po roce zapojila do celostátní iniciativy Týden pro wellbeing ve škole, která připomíná, že duševní zdraví a dobrá atmosféra jsou pro učení stejně důležité jako učebnice a sešity. Letošní ročník se nesl především ve znamení sdílení informací a hledání cest, jak z naší školy udělat místo, kde se budeme všichni cítit o něco lépe.

Na chodbách se objevily materiály, u kterých se mohl každý zastavit a dočíst se, co všechno naši vnitřní pohodu ovlivňuje a proč je důležité o duševní zdraví pečovat. Pozadu nezůstal ani pedagogický sbor. Naši pedagogičtí pracovníci měli možnost využít bohatou nabídku online přednášek a odborných besed. V rámci těchto webinářů se řešila témata jako prevence vyhoření, práce s emocemi ve

třídě nebo způsoby, jak lépe naslouchat potřebám žáků a vytvářet v hodinách bezpečnější prostředí.

Právě tyto zdánlivě drobné krůčky, jako je zamyšlení se nad textem na plakátu nebo účast na zajímavé besedě, mohou ve výsledku odstartovat velkou změnu. Cílem celého týdne bylo otevřít toto téma na chodbách i v kabinetech a dát jasně najevo, že nám na klimatu naší školy záleží. Wellbeing totiž není jednorázová akce, ale dlouhodobý proces. Věříme proto, že inspirace, kterou pedagogové i žáci načerpali, se postupně promítne do naší každodenní školní reality a že se zde budeme všichni cítit o kousek lépe po celý rok.

Více informací o této akci můžete nalézt na stránkách www.tydenprowellbeing.cz.

Barevné dny i letos Ivana Coufalová

Modré pondělí, šedivé úterý, škaradá středa, zelený čtvrtek... předvelikonoční období se na naší škole slaví tradičně, probíhají barevné dny, které pořádá 8. C. V tento čas se třídy domluví a přijdou do školy oblečený ve stejné barvě.

Letos to vypadalo, že v pondělí vyhrála nejspíše černá. Chodby byly plné „tajemných postav“, takže to chvílemi vypadalo, jako by se ve škole konal sraz Men in Black.

Úterý pak patřilo převážně modré. Najednou to ve škole vypadalo, jako bychom všichni fandili společnému sportovnímu týmu 😊. Někteří žáci byli modří od hlavy až k patě – modré mikiny, trička, kalhoty, ponožky... Kdyby někdo ještě přišel s mod-

rým psem, asi by to nikoho nepřekvapilo.

Objevily se i třídy v červené, bílé, vínové či šedivé, byly proto originální, vybočovaly z řady.

Už teď jsme zvědaví, jaké barvy ovládnou školu příště. Jen doufáme, že někdo nevybere třeba neviditelnou, protože pak bychom ve třídách nikoho nenašli.

Hlasování o nejlepší klaprám

Laura Stárková

V období od 4. do 15. května proběhlo mezi třídami hlasování o nejlepší klaprám.

Každá třída měla k dispozici tři hlasy a mohla podpořit i svůj vlastní klaprám. Všechny klaprámy byly velmi zdařilé, a proto bylo rozhodování i samotné hlasování poměrně náročné.

Po ukončení hlasování byly všechny hlasy za přítomnosti zástupců žakovského parlamentu sečteny a byla vyhlášena tři nejúspěšnější místa. Vítězem se stala třída 9. A, která získala celkem 14 hlasů. O druhé a třetí místo se podělily třídy 6. A a 8. A se shodným počtem osmi hlasů. Nejlepší tři klaprámy byly oceněny ředitelem školy.

Výhercům srdečně gratulujeme!

1. stupeň

Hejbní kostrou Magdalena Krejčí

Dne 3. února se třída 2. B vydala na školní výlet. Cestovali jsme městskou hromadnou dopravou a poté pěšky. Cestu nám zpestřilo náledí, takže jsme se místy klouzali jako tučňáci – naštěstí vše proběhlo bez úhony a s dobrou náladou.

Naším cílem bylo brněnské science centrum VIDA!, kde jsme se zúčastnili výukového programu „Hejbní kostrou“. Program žáky velmi zaujal. Vyzkoušeli si poskládat lidské tělo ze svalů a správně k nim přiřadit kosti. Velkým zážitkem bylo také pitvání svalů – ukázkou bylo kuřecí stehno. Děti se dozvěděly, k čemu nám slouží kůže, jaké druhy svalů máme (pruhované a hladké) a jak fungují šlachy. Na závěr programu nahlédly i do nitra kosti a zjistily, co je kostní dřev. I když se některým dětem pohled na ni příliš nelíbil, nikdo neodvrátil zrak.

Celý program děti velmi bavil. Zopakovali si již známé učivo a zároveň se dozvěděli mnoho nových a zajímavých informací. Po programu následovala svačinka, chvíle strávená ve volné expozici a poté už nás čekala cesta zpět do školy – opět lehce klouzavá, ale úspěšná.

Výlet jsme si všichni užili a odnesli si spoustu nových zážitků i poznatků.

Robinson Crusoe v divadle Lumos

Barbora Hradilová

Ve středu 11. února jsme se s žáky třetích ročníků vydali do malého divadla Lumos nedaleko brněnského Poříčí, kde jsme zhlédli inscenaci Robinson Crusoe – Námořník z Yorku podle slavného románu Daniela Defoa.

Představení bylo výjimečné tím, že celý příběh odehráli pouze dva herci – Adam N. Joura a Teodor Dlugoš. S obdivuhodnou lehkostí dokázali zaplnit celé jeviště, vytvořit napětí, humor i dobrodružnou atmosféru opuštěného ostrova. Velkou roli hrála stínohra, kterou si herci po celou dobu sami ovládali. Stejně tak si sami zajišťovali zvukové efekty i proměny scény. Pro děti bylo fascinující sledovat, jak vzniká divadelní kouzlo přímo před jejich očima.

Příběh Robinsona, námořníka z Yorku, nás přenesl do světa odvahy, vytrvalosti a víry, že i v těžkých chvílích si člověk dokáže poradit. Naši žáci byli po celou dobu pozorní a nadšení a pánové herci si na závěr vysloužili opravdu bouřlivý potlesk.

Velmi si také vážíme toho, že nám po skončení představení herci ochotně ukázali, jak pracují se stínohrou a jak zvládají ozvučení bez pomoci zvukaře. Pro děti to byl nejen kulturní zážitek, ale i inspirativní setkání s opravdovým divadelním uměním.

Děkujeme za krásné dopoledne plné fantazie a těšíme se na další divadelní dobrodružství.

Prvouka se zážitkem

Lenka Vašíčková, foto Kateřina Rossi

V hodině prvouky jsme se tentokrát ve 3. A neučili jen z učebnice, ale hlavně vlastním prožitkem a zkoumáním. Téma bylo zaměřené na měření, porovnávání a pozorování vlastního těla i okolního světa.

Na začátku jsme si vyzkoušeli měření vlastních tělesných údajů. Počítali jsme si tep v klidu i po krátkém pohybu a porovnávali, jak se mění. Někteří z nás zkoušeli, jak dlouho vydrží bez nádechu – a rychle jsme zjistili, že to není tak jednoduché, jak se může zdát.

Dále jsme se zaměřili na předměty, které nosíme každý den. Vážili jsme své aktovky a překvapilo nás, jak velké rozdíly mezi nimi mohou být. Některé byly lehčí, jiné už dost těžké, což vedlo k diskusi o tom, co všechno opravdu potřebujeme nosit do školy.

V rámci matematiky v prostoru jsme také měřili naši třídu – její délku, šířku i odhadovali její rozměry. Zjišťovali jsme, jak

velký prostor vlastně denně používáme a jak se správně provádí měření různých objektů.

Další hodina byla věnována velmi oblíbenému pokusu – reakční raketě z balónek. Balónky se po provázku pohybovaly díky unikajícímu vzduchu a všichni jsme s nadšením sledovali, jak se „rakety“ rychle pohybují po třídě. Pokus byl nejen zábavný, ale i názorně ukázal princip akce a reakce.

Na konci hodiny už byla třída plná létajících balónek a smíchu, protože si je mnozí z nás zkoušeli pouštět i sami. Hodina tak skončila sice trochu živelně, ale rozhodně nezapomenutelně.

Celý blok hodin nám ukázal, že učení může být zábavné, když si věci sami vyzkoušíme v praxi.

Návštěva Hitrádia City Brno

Lenka Vašičková, Lucie Hubená, foto Kateřina Rossi

S žáky ze 3. A a 3. D jsme se v dubnu vydali na zajímavou exkurzi do studia Hitrádia City Brno, které sídlí v areálu brněnského Výstaviště. Cílem návštěvy bylo poznat, jak funguje rádio, kdo se podílí na vysílání a co všechno obnáší práce moderátorů, techniků i redaktorů.

Po příchodu nás přivítali zaměstnanci rádia, kteří nás provedli prostory studia. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí o přípravě vysílání, tvorbě zpráv i o tom, jak se vybírá hudba, kterou posluchači každý den slyší. Největší zážitek pro všechny bylo nahlédnutí přímo do vysílacího studia, kde nás přivítal moderátor Ondra Blaho. Někteří žáci (a taky paní asistentka Rossi) zde mohli zasednout do křesla pro hosty a mluvit do skutečného mikrofonu s vědomím, že se celý přenos právě vysílá do rádia.

Součástí programu byly i písňe na přání, které dětem udělaly velkou radost. Největší zábava však nastala ve chvíli, kdy moderátor, nic zlého netuše, zakončil jednu ze svých vět slovy „šest, sedm žáků“. Děti okamžitě ožily a s nadšením předvedly známé gesto „six/seven“. Ondra se hozené rukavice okamžitě chytil a nechal děti v přímém přenosu vysvětlovat, co toto gesto vlastně znamená. O veselou atmosféru tak rozhodně nebyla nouze.

Návštěva rádia byla pro všechny nejen poučná, ale také velmi zábavná. Žáci si odnesli spoustu nových zážitků a vzpomínek na den, kdy se alespoň na chvíli stali součástí rozhlasového vysílání.

Poslech:
Ctrl+klik

Líbilo se mi, že jsme byli ve vysílání. Taky jsme dostali podpis a zahráli jsme si s balónky. Miki Úplně nejlepší bylo, že jsme byli v nahrávacím studiu. Vašek Ten moderátor byl hrozně hodnej a pustil tam moji oblíbenou písničku. Sofi Měli jsme prohlídku, mohli jsme být v autě. A neučili jsme se! Teo Taky se mi líbilo, že jsme pak mohli do Albertu. Kira

O přírodě v přírodě

Lucie Hubená, Lenka Vašíčková, foto Kateřina Rossi

V květnu jsme s třídami 3. A a 3. D navštívili brněnskou Oboru Holedná, kde jsme prožili den plný poznávání přírody, her a pohybu na čerstvém vzduchu. Nejprve jsme se rozdělili do skupin a podle mapy jsme hledali cestu lesem. Cestou jsme se seznámili také s místním pomníkem na památku II. světové války. Procvičili jsme tak nejen orientaci v terénu a práci s mapou, ale dozvěděli jsme se něco nového o historii Brna.

U jezírka jsme si prošli cestu s přírodovědnými úkoly. Jednotlivá stanoviště jsou zaměřena na poznávání přírody – určování stromů, rostlin, stop zvířat, zkoumání

života v lese. Důležitou součástí programu je také environmentální výchova. Dozvěděli jsme se, jak dlouho se v přírodě rozkládají různé materiály a proč je důležité minimalizovat odpad. Například papírový kapesník se rozloží přibližně za několik týdnů až měsíců, zatímco plastová láhev může v přírodě přetrvat stovky let. Sklo se nerozkládá prakticky vůbec a zůstává v prostředí tisíce let.

Součástí dne byl také čas na volný pohyb a sportovní aktivity. Děti si zařadily na přírodních prolézačkách, pozorovaly zvířata, kluci se dokonce pustili do stavby přístřešku z lesního materiálu. Tyto chvíle podporují fyzickou kondici i radost z pohybu na čerstvém vzduchu.

Celý program tak propojil dobrodružství, učení a zábavu. Děti si odnesly nejen nové znalosti o přírodě a ekologii, ale také zážitky, které podporují týmového ducha a vztah k životnímu prostředí.

Soudíme knihu podle obalu?

Kamila Reslová, foto Ilona Musilová

Žáci 4. A v KJM Lány navštívili program Soudíme knihu podle obalu? Děti si nejdříve vyslechly paní knihovnici, která je provedla knižními základy. Následovala práce ve skupinkách a hodnotily se vybrané knihy pouze podle obálky – přední a zadní strany.

Děti dále odpovídaly na krátký dotazník a představily první dojmy z jedné vybrané knihy, aniž by četly jedinou stránku. Paní knihovnice nabídla dětskou literaturu, ale i básně nebo detektivky. Společně jsme si ukázali, že obal často může nastínit žánr nebo náladu knihy, ale skutečný obsah textu poznáme až po přečtení.

Zároveň jsme se pobavili o tom, že nejen knihy, ale i lidi někdy soudíme podle obalu – a to není správné.

Na závěr žáci vytvořili vlastní návrh obalu k vymyšlené knize.

A co ty? Máš zkušenost s tím, že první dojem může klamat?

Aby klima bylo prima

Yvona Vráblíková

S nadcházejícími jarními dny se třída 4. B vypravila na výukový program do CVČ Lipka, kde byl pro žáky připraven výukový program s ekologickou tematikou.

Dozvěděli jsme se mnoho zajímavého o globálním oteplování, zkoumali a posuzovali jsme, jak sami můžeme přispět k ochraně životního prostředí, šetření energiemi a celkově šetrnému chování. Rádi bychom těmito znalostmi navázali na učivo přírodovědy a také své poznatky uplatňovali v běžném životě.

Ganga – jedna řeka, tisíc světů

Markéta Chmelařová, 5. A

Ve čtvrtek 14. 5. se naše třída 5. A spolu s 5. B a 4. B vydala do Kulturního centra Babylon na promítání filmu Ganga – jedna řeka, tisíc světů.

Film natočil cestovatel Adam Lelek, který se dvěma kamarády projel na motorkách podél Gangy. Od těchto cestovatelů už jsme viděli dva filmy, Chile a Kambodžu. Promítání uvedli dva moderátoři, kteří nám v průběhu filmu dávali i otázky.

Pro Indý je Ganga posvátná řeka, říkají jí Svatá matka. Uctívají ji, koupou se v ní. Podle tradice by se měl každý minimálně jednou za rok v řece vykoupat. Cestovatelé začali svoji cestu v Novém Dillí a pokračovali do dalších měst podél řeky.

Zarazilo nás, že i když mají Gangy jako posvátnou řeku, ne všude se k ní tak chovají. Z továren do ní vypouští odpad. Továrny vůbec znečišťují ovzduší celé Indie.

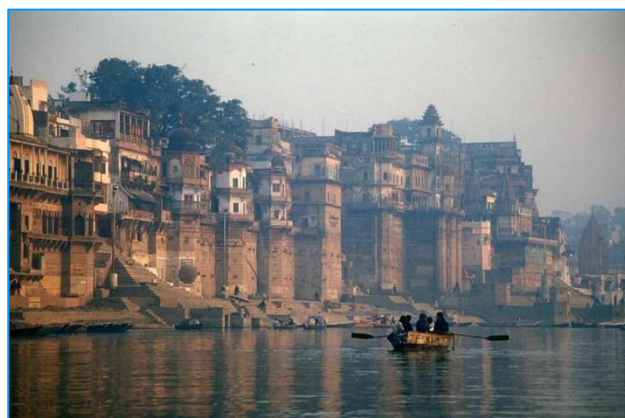
Cestovatelé natočili i zvířata v přírodním parku dál od Gangy. Chtěli natočit tygry, týden na ně čekali, a nakonec se jim to povedlo. Viděli také nosorožce a slony.

Zajímavá byla ukázka pěstování čaje na plantáži.

Cestovatelé měli také technické problémy, například se jim rozbila motorka. Místní lidé jim ji ale opravili. Jsou zvyklí si vše opravovat a dělat ručně sami.

Ve spoustě zemí jsou různá náboženství a v Indii je to hinduismus. Viděli jsme Indý, jak medituji, zpívají mantry a pozdravem je Namasté. Ve městě Varanasí se slaví svátek barev, kdy zapomenou na všední starosti a baví se a slaví. Varanasí je také nejposvátnější město na celé Ganze. Nejvíce zde uctívají řeku.

Cestopis se nám líbil, dozvěděli jsme se hodně zajímavého o indické kultuře.

Angličtina nás stále baví

Lenka Vašíčková, foto Jana Cendelinová

Angličtina je pro nás důležitá a zároveň zábavná. Ve škole se neučíme jen slovíčka a gramatiku, ale také pracujeme na různých projektech. Díky tomu si můžeme angličtinu vyzkoušet v praxi a lépe jí rozumíme.

Často pracujeme ve skupinách, vytváříme plakáty a prezentace. Sledujeme krátká videa o životě v anglicky mluvících zemích, někdy hrajeme hry nebo soutěžíme v kvízech, takže hodiny nejsou nudné.

Každý projekt nám pomáhá zlepšovat slovní zásobu i výslovnost. Postupně máme větší jistotu při mluvení a nebojíme se komunikovat anglicky. Když se nám něco podaří, máme z toho radost a motivuje nás to pokračovat dál.

Na následujících stránkách si některé z našich prací můžete prohlédnout.

jellyfish Kvíz

1. how long have jellyfish lived on Earth?

- a) 50 milion years
- b) 2-3 years
- c) 10 years

2. what percentage of a jellyfish's body is water?

- a) 50%
- b) 75%
- c) around 95%

3. witch one these organs does jellyfish NOT have?

- a) brain
- b) heart
- c) neither brain nor heart

Sea animals

Turtle

Turtles are different from other reptiles because they have a shell on their back. Turtles are usually green or brown. Sea turtles are different from the other turtles because of their salt glands. They have four fins and they use them for swimming. They eat small fish or some sea animals, even jellyfish. Turtles are born from eggs. One turtle mom usually has sixty to a hundred eggs. Not all little turtles survive because of birds on the beach. The largest turtles are around two meters long. They can weigh from seventy to two hundred kilograms. Turtles usually live fifty to a hundred years. Turtles are now really rare because of the trash in the sea that kills them. People are trying to save turtles, so they clean the sea.

Shrimp

Occurrence and life: They live in fresh and salt water. We can keep them in an aquarium. There are about 2 500 species of shrimp. They hide in anemones, among corals and in the sand. They are friends with anemones. Some shrimp clean other fish.

Body structure: They are small. They have 10 legs, 2 antennae, a long tail and small claws.

Food: They are omnivores. They feed on algae and dead animals.

The most famous is garnet.

Questions:

1. Do shrimp live in aquariums?
2. How many legs do they have?
3. How many species are there?
4. What do they eat?
5. How big are they?
6. What is the name of one of the most famous shrimp?
7. Have you ever eaten shrimp?

Dolphin

Name: Dolphins

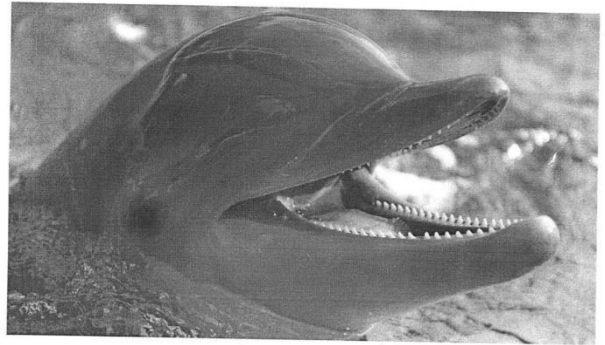
Dolphins are very interesting and highly intelligent.

Dolphins other more often fish cephalopods cuttlefish and squid really enjoy these marine animals.

Dolphins vary in size between species but their normal length is 2.5 to 4m.

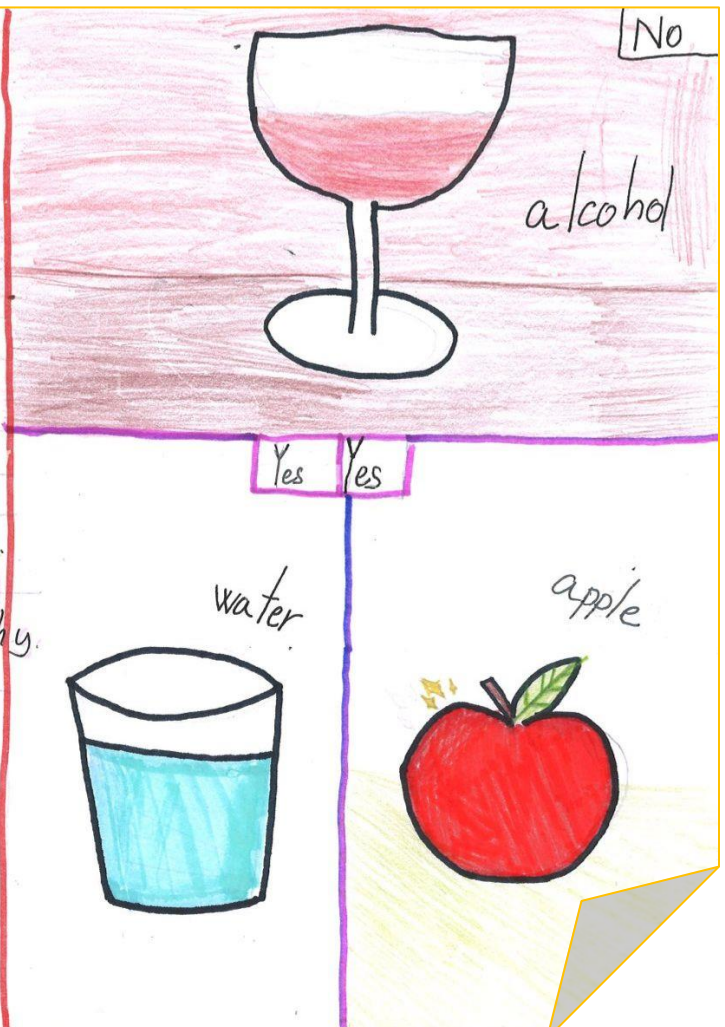
Dolphins again vary by species but for example the bottlenose dolphin which is the most wellknown weghs around 150 kg to 350kg.

A mother can breastfeed for 3 to 7 weeks.

Be Healthy

<p>you must go to bed eat healthy snacks be active be warmly dressed Don't be on the phone for too long. go for walks drink water</p>	<p>you mustn't go to bed late you don't eat candy don't be lazy don't...smoke don't be greedy Don't jump into unknown waters. Don't eat anything unhealthy.</p>
---	---

Be healthy

you must

- eat healthy snacks
- be active
- going to bed early
- drink water
- go for walks
- sport
- go swimming

you mustn't

- eat lots sweets
- be lazy
- go to bed late
- drink syrup
- going ~~in~~ at the party
- looking at the TV

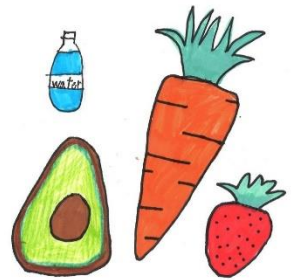

! Be healthy!

Gabriela Taha
Anna Myslíková

you must!

- To be healthy, you have to watch your diet and activity!
- Brush your teeth!
- Wash your body!
- Don't be stressed!
- When you have to take your medication!
- Don't be overweight!
- Wash your hands!

you mustn't!

- Don't eat a lot of unhealthy food!
- Don't drink a lot of sugary drinks!
- Don't drink alcohol!
- Don't smoke!
- Don't take drugs!
- You mustn't forget to drink water
- Don't ignore pain or sickness

Menu

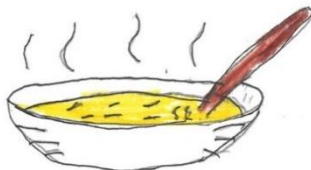
Starters:

- vegetable rolls 4,€
- ham rolls 4,€
- mozzarella sticks 5,€
- corn on the cob 6,€
- Small vegetable salad 5,€

Soups:

- tomato soup 8,€
- potato soup 8,€
- pumpkin soup 8,€
- garlic soup 8,€
- dill soup 8,€

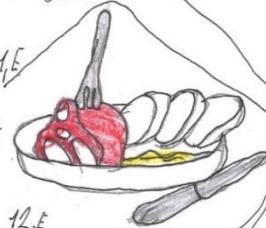

Main dishes:

- beef steak 10,€ potatoes/chips/mashed potatoes
- pasta bolognese 4,€
- beef meat with rice and sauce 8,€

Menu

- grilled salmon 10,€
- sushi 5,€
- taco 6,€
- Hot dogs 8,€
- roast chicken 11,€
- hamburger 10,€
- pizza 13,€
- lasagne 9,€
- cooked chicken 12,€
- prawns 14,€
- deep bake Goose 12,€

potatoes/chips/
mashed potatoes

desserts:

- chocolate cake 8,€
- apple cheesecake 9,€
- brownie shake 8,€
- fried ice cream 4,€

drinks:

- mojito 2,50 €
- ice tea 2,€
- juice apple/orange 2,€
- water still/sparkling 1,€

Drink

- orange juice
- apple juice
- black currant juice
- pear juice
- water
- fruit tea
- Camomile tea
- Elder berry lemonade
- green tea

Soups

- vegetable broth
- lentil soups
- bean soup
- Semolina soups
- chick pea stew

Main dishes

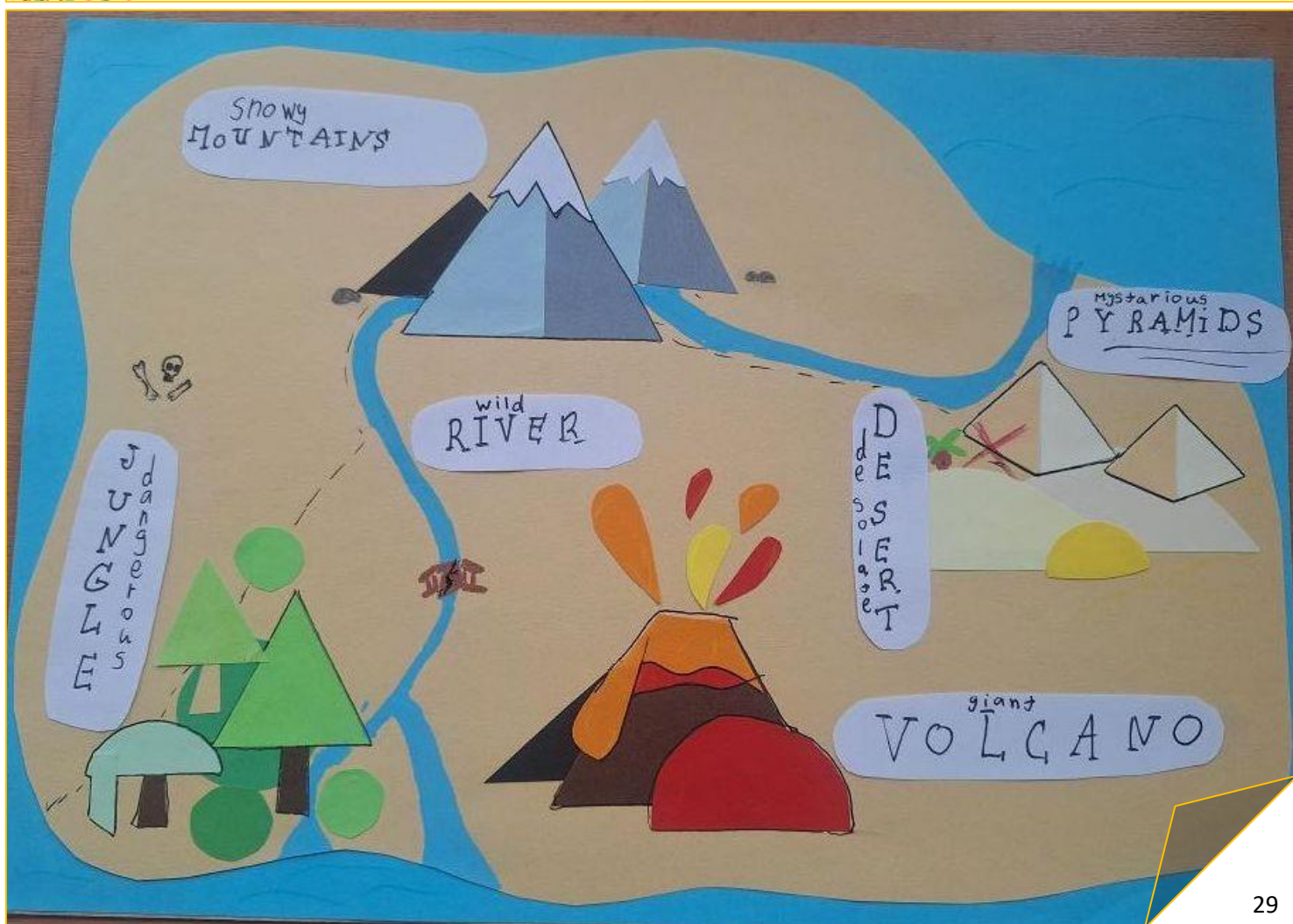
- fried cauliflower
- fried cheese
- Vegetable salad
- fried mushrooms
- broccoli meat balls
- Pasta with tomato sauce

Side dishes

- French fries
- boiled potatoes
- mashed potatoes
- American potatoes

Desserts

- Ice cream sundae
- Strawberry chocolate cake
- meringues
- Pinwheel

Zábavné odpoledne plné úkolů a dobrodružství pro budoucí prvňáčky

Irena Stranyánková

Jedno odpoledne, 5. 2. 2026, se naše škola proměnila v kouzelný pohádkový svět. Pro budoucí prvňáčky byla připravena pohádková stezka s deseti stanovišti, na kterých plnili zábavné úkoly, procvičili si obratnost, spolupráci i fantazii.

Na každém stanovišti je čekaly známé pohádkové postavy a ochotní pomocníci, kteří děti úkoly provázeli. Prvňáčky přivítaly jejich průvodkyně školou, krásné víly, které je vodily postupně po všech stanovištích.

1. Kde má Karkulka košík?

Děti společně začaly vyprávět pohádku o Červené karkulce. Na podlaze byly rozloženy obrázky věcí z jejího košíku, které Karkulka po cestě ztratila. Hodný vlk jí tentokrát pomáhal všechny věci najít. Děti se zapojily do vyprávění a společně vymyslely, jak pohádka šťastně skončí.

2. Pohádky na magnetické tabuli

Na tomto stanovišti děti pracovaly s magnetickými postavkami. Podle vlastní fantazie nebo podle známých příběhů vytvářely pohádkové scénky.

3. Vodník Česílko a ztracené rybičky

Vodník Česílko potřeboval pomoc s chytáním rybiček. Děti se snažily rybičky správně vylovit a vrátit zpět do rybníka.

4. Mimoňův banánový slalom

Mimoň ztratil svůj banán a děti mu ho musely pomoci získat. Čekala je překážková dráha s oranžovými překážkami – přecházení, podlézání, lezení po žebříku a prolézání obručí.

5. Princezny ztracené korále

Princeznička na bále poztrácela své korále. Děti je hledaly a navlékaly korálky na provázek, aby princezně pomohly šperk znovu vytvořit.

6. Disney pohádková dílna

Na tomto stanovišti děti skládaly puzzle s motivy Disney pohádek, hrály pexeso a stavěly věže z TetraToweru.

7. Rytířský turnaj odvahy

Děti si vyzkoušely rytířské dovednosti – házení ringo kroužků na tyč a procvičení přesnosti a koordinace.

8. Sedmimílové boty v pohybu

Stanoviště inspirované pohádkou o sedmimílových botách nabídlo dětem bowling – shazování kuželek a zkoušení síly i přesnosti.

9. Bob a Bobek hádají po hmatu

Králíci Bob a Bobek z klobouku připravili úkol, při kterém děti se zavřenýma očima podle hmatu hádaly různé předměty.

10. Gargamelův barevný hrad

Na posledním stanovišti děti stavěly z kostek hrad podle barev a plánek. Úkol vyžadoval spolupráci a soustředění.

Celkem se na organizaci zábavného odpoledne podílelo **20 pomocníků a 10 víl z 5. ročníků**, kteří se postarali o hladký průběh celé pohádkové cesty. Budoucí prvňáčci si odpoledne plně her, pohádek a pohybu velmi užili a odcházeli s úsměvem, plným kornoutem bonbonů i spoustou krásných zážitků.

Noc s Andersenem

Irena Stranyánková, foto Ivana Coufalová

Na naší škole se v pátek 27. 3. 2026 opět uskutečnila oblíbená akce Noc s Andersenem, která proměnila běžné školní prostory v kouzelné pohádkové království.

Žáci 1. stupně si užili večer plný her, zábavy i společného čtení, a nechybělo ani dobrodružné spaní ve škole.

Po příchodu a zabydlení ve třídách se děti vydaly na cestu plnou úkolů. Po celé škole byla připravena stanoviště, kde si vyzkoušely různé dovednosti – od logických úkolů přes pohybové aktivity až po tvořivé činnosti. Za splněné úkoly získávaly razítka.

Během pobíhání po stanovištích vypukla ve školní jídelně zasloužená zábava. Škola se rozezněla hudbou a děti si užily veselou diskotéku, kde nechyběl tanec, smích ani dobrá nálada. Večer pak pokračoval klidnější částí – společným čtením pohádek. Děti se zachumlaly do spacáků a zaposlouchaly se do příběhů, které jim pomohly navodit tu pravou pohádkovou atmosféru.

Noc ve škole byla pro mnohé velkým dobrodružstvím. Ráno se děti probouzely plné dojmů a zážitků, o které se s radostí dělily se svými kamarády i učiteli.

Akce Noc s Andersenem opět ukázala, že čtení může být zábavné a že společně strávený čas ve škole má své nezapomenutelné kouzlo.

Noc s Andersenem

Jméno: _____ Třída: _____

Týmová hra 	Hodnocení pohledů
Kimovka 	Krabice plná objevů
Zaječí stezka 	Lov kuželů
V síti 	Optické iluze
Plackování 	Korálkování
Papírové záložky 	Roboti
Zábavné luštění ABCDEFGHIH	Smajlíci
Pískování 	Bradavická tančírna
Souboj rybářů 	Švihadla
Opičí dráha 	Diskotéka

2. stupeň

Přijímací zkoušky nanečisto

pomohly devátákům s přípravou

Ivana Coufalová, foto Ivana Coufalová, Lucie Kocmanová

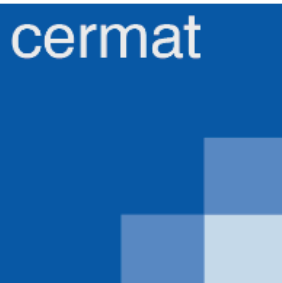
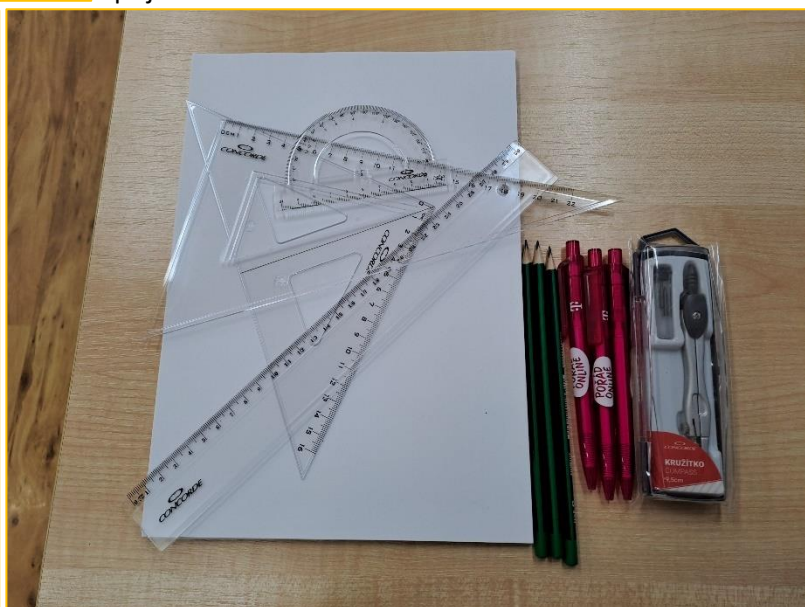
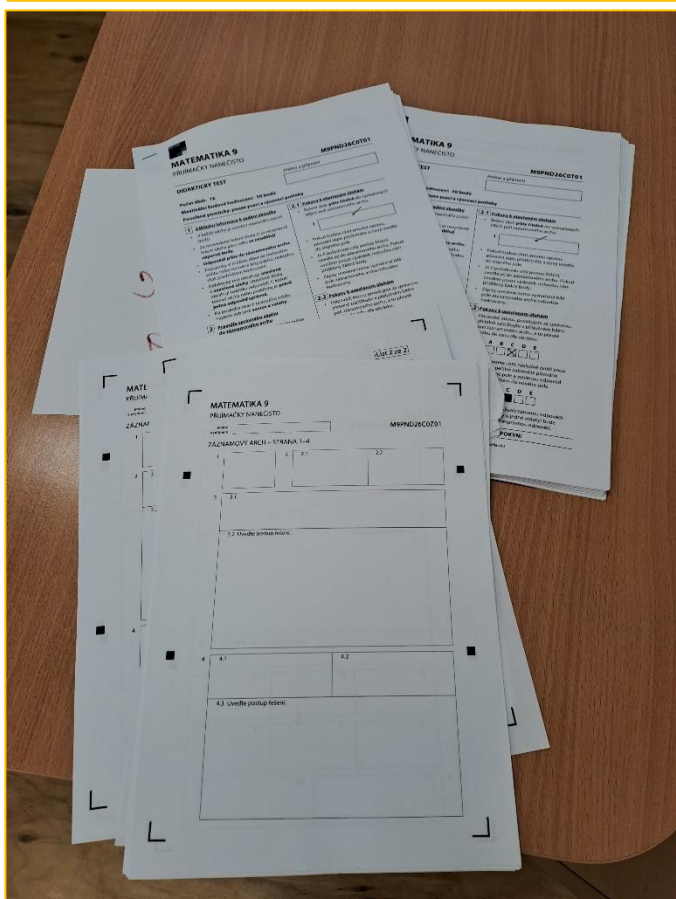
Na konci ledna měli žáci 9. ročníků možnost vyzkoušet si Přijímačky nanečisto, které se uskutečnily pod hlavičkou Ministerstva školství.

Letos se konaly 28. ledna a byly určeny pro všechny žáky, kteří se hlásí na maturitní obory. Devátáci si mohli ověřit své znalosti z jazyka českého a literatury a z matematiky a zároveň si vyzkoušet atmosféru skutečných přijímacích zkoušek. V rámci přijímaček byl pilotně nabídnut i test z anglického jazyka, který není součástí Jednotné přijímací zkoušky a u nás neproběhl.

Naši žáci využili možnost absolvovat testování na jiné škole, kde si mohli vyzkoušet prostředí, které pro ně bylo nové a blízké reálné situaci u ostrých přijímacích zkoušek. Na oplátku naše škola uspořádala přijímací zkoušky na nečisto pro žáky partnerské školy. Díky této spolupráci si všichni zúčastnění mohli vyzkoušet nejen samotné testy, ale i organizaci a průběh zkoušek.

Přijímačky nanečisto jsou pro žáky cennou zkušeností. Pomáhají jim zjistit, jak jsou na zkoušky připraveni, a zároveň jim ukazují, na co se mají při dalším studiu zaměřit. Ať už žáci dopadli jakkoli, stále mají dostatek času své znalosti a dovednosti zlepšovat.

Přijímací zkoušky „na ostro“ se totiž budou konat až 10. a 13. dubna. Devátákům tak přejeme hodně chuti do další přípravy, pevné nervy a mnoho úspěchů při skutečných přijímacích zkouškách.

Miniveletrh povolání a středních škol

Eva Machálková

V pondělí 19. ledna 2026 se na naší škole uskutečnila celodenní vzdělávací akce zaměřená na kariérové poradenství a podporu rozhodování o další vzdělávací cestě. Program byl určen především žákům 8. a 9. ročníku, v odpolední části také jejich rodičům a dalším zájemcům.

Dopolední část byla věnována Miniveletrhu povolání, jehož cílem bylo přiblížit žákům reálnou podobu různých profesí a propojit školní vzdělávání s praxí. Do školy zavítali odborníci z oblastí informačních technologií, kultury, průmyslu, ekonomiky i zdravotnictví. Žáci se seznámili s prací například v IT, produkci a dramaturgii, průmyslovém designu, technologii výroby, vývoji nových materiálů, personalistice, mzdovém účetnictví nebo v oboru porodní asistence. Setkání byla zaměřena nejen na popis samotné práce, ale také na vzdělávací cesty, potřebné dovednosti a možnosti profesního uplatnění.

Odpolední program pokračoval Miniveletrhem středních škol, který byl otevřen i pro veřejnost.

Svoji nabídku představili zástupci Střední školy stavebních řemesel Brno-Bosonohy, Střední školy Brno, Charbulova, Střední průmyslové školy a Vyšší odborné školy Brno, Sokolská, Střední školy polytechnické Brno, Jílová a Střední školy technické a ekonomické Brno, Olomoucká. Návštěvníci měli možnost získat podrobné informace o studijních oborech, podmínkách přijetí i dalším uplatnění absolventů.

Součástí odpoledního programu bylo také poskytování aktuálních informací k přijímacímu řízení na střední školy, včetně prostoru pro individuální dotazy žáků i rodičů. Tato část přispěla k lepší orientaci v celém procesu přijímání a k ujasnění jednotlivých kroků, které žáky v následujících měsících čekají.

Cílem celé akce nebylo žákům určovat konkrétní směr, ale poskytnout jim dostatek informací a podnětů k promyšlenému a zodpovědnému rozhodování.

A kam dále?

Za Armixxx se ptaly Hana Bierová a Viktória Vavrová

Výběr střední školy je složité rozhodnutí. Proto jsme se zeptali jednoho žáka a žákyně z každé třídy devátého ročníku na pár otázek a na to, jestli měl jejich oblíbený školní předmět nějaký vliv na výběr školy.

Bohdana Osyf, 9. B

Jaký je tvůj oblíbený předmět?

Můj oblíbený předmět je asi tělocvik.

Na jakou školu plánuješ jít?

Na Husovou.

Propsal se nějak tvůj oblíbený předmět do výběru školy?

Vůbec.

Jan Kos, 9. B

Jaký je tvůj oblíbený předmět?

Dějepis.

Na jakou školu plánuješ jít?

Na Botanku.

Propsal se nějak tvůj oblíbený předmět do výběru školy?

Ne.

Nikola Gregorová, 9. C

Jaký je tvůj oblíbený předmět?

Uhm, asi angličtina.

Na jakou školu plánuješ jít?

Asi Charbulova na obor cestovní ruch.

Propsal se nějak tvůj oblíbený předmět do výběru školy?

Uhm, no určitě angličtinu na cestovním ruchu budu potřebovat, a ostatní jazyky taky, takže...

Jakub Neugebauer, 9. C

Jaký je tvůj oblíbený předmět?

Přírodopis.

Na jakou školu plánuješ jít?

Na veterinární do Kroměříže.

Propsal se nějak tvůj oblíbený předmět do výběru školy?

No tak přírodopis a veterinina, to je takový podobný.

Iva Melounová, 9. A

Jaký je tvůj oblíbený předmět?

Angličtina a zeměpis.

Na jakou školu plánuješ jít?

Asi bych chtěla jít na Charbulku na kosmetičku, kadeřnici a cestovní ruch.

Propsal se nějak tvůj oblíbený předmět do výběru školy?

Asi zeměpis s angličtinou na ten cestovní ruch.

Ondřej Matějka, 9. A

Jaký je tvůj oblíbený předmět?

Přírodopis.

Na jakou školu plánuješ jít?

Chtěl bych na průmyslovou střední školu chemickou, ale jdu na přírodovědné lyceum.

Propsal se nějak tvůj oblíbený předmět do výběru školy?

Jo, celkem jo.

Únorové preventivní přednášky Policie ČR

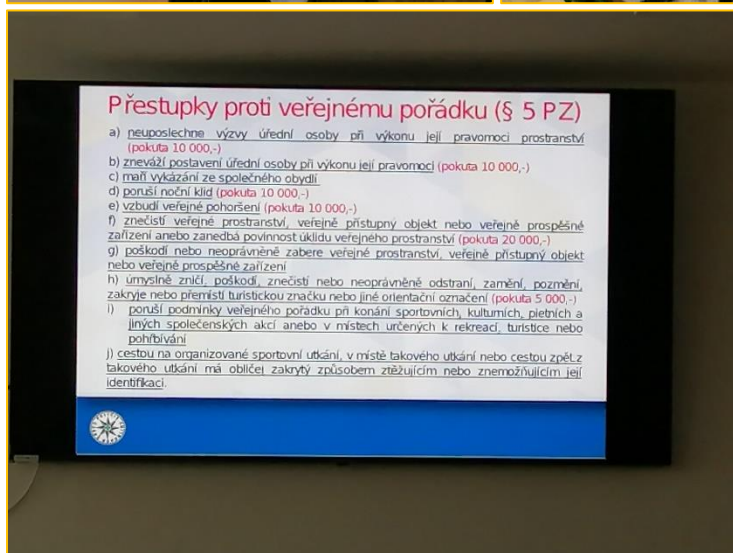
Monika Komárková

Preventivní programy pro naše žáky pečlivě vybíráme a již tradičně velmi rádi spolupracujeme s Policií ČR, konkrétně s paní Peterkovou, která na naší škole přednáší pro žáky 5.–9. tříd oblíbená témata, jako jsou kyberšikana, šikana, drogy, právní vědomí a pro 9. ročníky má připraven dvouhodinový program Tvoje cesta načisto.

Dne 4. února přišla do 8. C paní policistka popovídat o trestní odpovědnosti dětí a mladistvých. Vysvětlila podrobně a srozumitelně všechny důležité pojmy, seznámila žáky s hlavními zákony souvisejícími s jejich věkem. Odborné věci prokládala zajímavými příklady z praxe, což naše žáky velmi zaujalo. Přednáška byla zajímavá, plná informací pro život, žáci byli mnohdy překvapeni trestními sazbami a určitě si i něco přínosného odnesli.

Ten samý den naopak na 7. C čekala přednáška o drogách (tj. návykových látkách). Paní Peterková měla opět připravenou zajímavou prezentaci, která obsahovala plno informací, ale i ilustračních fotografií. Žáci byli seznámeni s dělením návykových látek podle účinku na organismus, podrobně se věnovali tématu kouření, ale i vapování. O nebezpečné novince „kratomu“ toho naštěstí moc nevěděli, ale z výkladu pochopili, že se jedná o velmi problémovou, ale bohužel i velmi populární látku, která má mnohdy devastující účinky na lidské zdraví, zejména v kombinaci s alkoholem či jinými návykovými látkami. Přednášející nezapomněla ani na stručné informace o dalších nikotinových výrobcích, o nebezpečných energetických nápojích, ale i o novinkách v drogovém zákoně a rozebrala stručně i drogové trestné činy – přestupky, pokuty atd. Na obrázcích měli žáci možnost vidět například detailní pohled na lidské oko a jeho zorničku ovlivněnou požitím drogy, dále si prohlédli stimulační a další drogy (pervitin, kokain, extázi, LSD, heroin, fentanyl (syntetický heroin) atd.). V závěru hodiny ještě paní Peterková otevřela svůj tajemný (stříbrný) pracovní kufřík, a děti tak mohly vidět na vlastní oči konkrétní příklady různých návykových látek, což je dle mého názoru zaujalo asi nejvíce (škoda, že nebylo již více času).

Přednáška i paní přednášející byly hodnoceny velmi kladně, preventivní program se povedl a žáci se shodli, že si opět odnášejí nové a přínosné informace.

Soutěž o nejkrásnější valentýnskou básničku

Laura Stávková

V únoru se na naší škole uskutečnila soutěž o nejkrásnější valentýnskou básničku. Do soutěže se zapojili žáci, kteří se nebáli projevit svou fantazii i cit pro slovo.

Úkolem bylo vytvořit vlastní originální báseň s valentýnskou tematikou. Básničky byly velmi rozmanité – některé vtipné, jiné dojemné a plné krásných myšlenek o lásce a přátelství.

Soutěž hodnotili učitelé, přičemž každý z nich mohl udělit dva hlasy těm básním, které považoval za nejzdařilejší. Rozhodování nebylo vůbec jednoduché, protože všechny práce byly velmi povedené. Po sečtení hlasů proběhlo slavnostní vyhodnocení, které provedl pan ředitel. Ten poděkoval všem soutěžícím za jejich snahu a kreativitu.

Na prvním místě se umístily Bohdana Osyf (9. B) a Linda Spáčilová (9. C) s básničkou Pravda o lásce. Druhé místo získaly Aneta Mikšová (6. C) a Natálie Širůčková (6. C) za báseň Láska. Třetí místo obsadila Elena Pelechová (8. B) s básničkou Valentýnský čas.

Tyto básničky jsme si měli možnost vyslechnout i ve školním rozhlase. Vítězky obdržely odměny a velký potlesk od svých spolužáků.

Děkujeme všem, kteří se do soutěže zapojili, a těšíme se na další ročník plný krásných veršů.

autor: Ksenie Schneiderová, 6.C

Valentýnská básnička

O Valentýna to je den výjimečný,
kdy si samotáři posílají valentýnský
a různé drobnosti. Někdy si řekne
lásku rovnou, ale často den si jako
skrytý, na významný sdělení lásky.

Každý čeká na tu jedinou
valentýnskou lásku, má spíše od
někoho komu se líbí, a přesto
někdy nedokáže valentýnskou od
někoho samotářského, tak dostane
máti od nějakého komisaře.

Někdy se o kom bude
máti sdělit a bude na něj
přítel myslit, a bude šťastný
že se má ten samotářský
spíše a rovnou má lásku.

Pravda o lásce

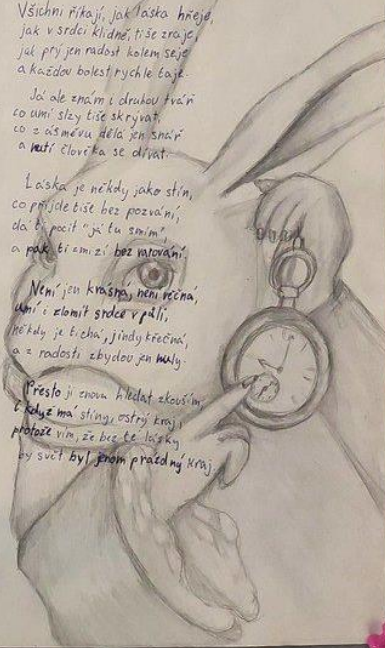
Všichni říkají, jak láska hřeje,
jak v srdci klidně, ticho zraje,
jak přijem radost kolem sebe,
a každou bolest rychle baje.

Já ale znám i druhou tvář
co umí slzy ticho skrývat,
co z osmému dechu jen snáší
a vrtí člověka se dítat.

Láska je někdy jako stín,
co přijde ticho bez pozvání,
da ti pocit "já tu sním"
a pak ti amži bez mrtování.

Nemí jen krásný, bém řečna,
umí o zlomit srdce v páli,
někdy je ticho, jindy křečma,
a z radosti zbyde jen mály.

Přesto ji znovu hledat zkouším,
když má sliny, ostrý kraj,
protože vím, že bez te lásky
by svět byl, pram prázdny kraj.

Láska

Láska se slunce co pálí a bolí.
Láska se květina co krásně voní.
Láska se ptáka, láska se snátek.
Láska se motýl i dobrý skutek.
Láska se sráček co máhle překvapí.
Láska se dech když se svět zastaví.
Láska se ticho co mluví neví.
Láska se oděva a takzvaný kvíz.
Láska se řeka co proudí a táhne.
Láska se hvězda co v noci tě sváhne.
Láska se cesta co srdce pozvíní.

VI.C Anka Plíšková, Natálie Šimáková

Když je Valentýn ve škole

Božena Křiváková, VI.C

Valentýn není jen jeden den,
kdy srdce máš na papíře jen.
Jeto chvíle, kdy si všimneš zási,
že někdo blízko stojí vedle nás.

Láska není velikost,
ani ráte za tisíc korun v m.
Je to úsměv, pomoc, vlnění hlavy,
co někdo mgali občas i na nás.

Ve škole, doma, každý den,
můžeš být důvod, že se svět hoší jen.
Srdce málo, víc než se zová,
jedno „jak semáš“ a to smíjí má.

Tak ať je Valentýn připomínka toho,
že láska patří do dne každého.
Nějen dnes, když úhor vládné tma,
ale po celý rok s myšlenkou „dobrou“

Šťastný a Láskavý Valentýn

14.2

Projektový den: Velikonoční vědecké kouzlení s vajíčky

Laura Stávková, Jiří Rossi

Ve středu 1. dubna proběhl na naší škole projektový den s dílnou „VELIKONOČNÍ POKUSY S VAJÍČKY“.

Žáci se seznámili s řadou zajímavých fyzikálních pokusů, například „Vajíčko v láhvi“, „Plave nebo neplave?“, „Gumové vajíčko“, „Rotující vajíčko“ či „Jak poznat syrové a vařené vejce“. Dále si vyzkoušeli pokusy jako „Vajíčko na kartě“, „Skákající vejce“, „Vejce a gravitace“, „Tlak na skořápku“, „Vejce v odstředivce“, „Vejce jako filtr“ a „Barevné vajíčko – difuze“.

Byla připravena prezentace, která vysvětlovala podstatu všech pokusů, některé pokusy prováděli učitelé, jiné si mohli vyzkoušet i žáci. Následovalo tradiční barvení vajíček cibulovými slupkami a vytváření motivů pomocí nasbíraných rostlinek a obvazů.

Žáci byli rozděleni do čtyř skupin. Každá skupinka měla za úkol vypracovat protokol ke dvěma pokusům a vyplnit test, přičemž hodnotily se jen ty práce, které byly na jedničku. Poslední aktivitou byla výroba společného památečního vejce, které spojilo všechny účastníky.

Projektový den podporoval spolupráci, zvědavost i kreativitu žáků. Děti se naučily, jak fungují fyzikální jevy a jak se dá věda propojit s tvořením. Dílnu provázela příjemná atmosféra plná smíchu a nadšení. Žáci odcházeli s vlastnoručně vyrobenými vajíčky, která budou připomínkou tohoto dne. Celá akce ukázala, že věda může být zábavná a interaktivní. Učitelé i žáci hodnotili projektový den velmi pozitivně. Tento den zůstane žákům dlouho v paměti a inspiroval je k dalším experimentům.

Projektový den s vejci plný pokusů a objevů

Ivana Coufalová, Eva Machálková

V rámci projektového dne jsme se v naší dílně vydali do světa pokusů s vejci. Celý den byl plný zábavy, objevování a překvapivých experimentů, při kterých jsme si mohli vyzkoušet, jak zajímavá může být chemie i fyzika v praxi.

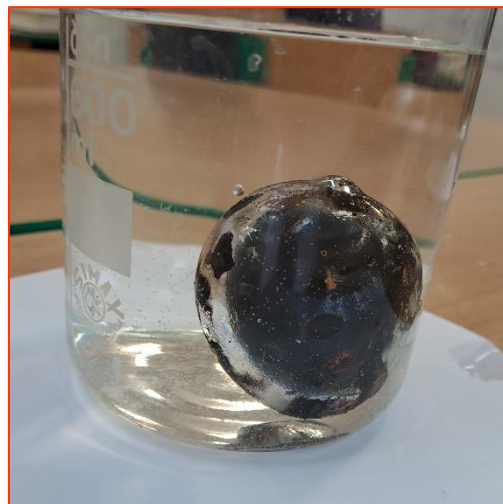
Jedním z prvních pokusů bylo rozpouštění skořápky vejce v octu. Den předem jsme vejce ponořili do octa a pozorovali, jak kyselina postupně reaguje se skořápkou. Skořápka téměř zmizela a zůstalo jen pružné „gumové“ vejce, které bylo velmi zajímavé na dotek.

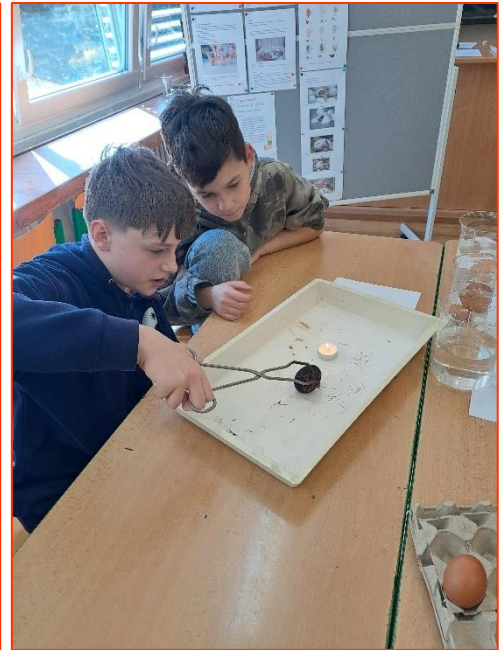
Další část programu byla zaměřena na poznávání rozdílů mezi syrovým a uvařeným vejcem, čerstvým a vejcem starším a také jak se chová ve slané, jak ve vodě neosolené. Vyzkoušeli jsme si, jak pevná je skořápka vajíčka. Překvapilo nás, jak velkou váhu dokáže vejce díky svému tvaru unést, aniž by prasklo.

Velký úspěch mělo také barvení vajec pomocí přírodních látek. Připravili jsme výluh z červeného zelí, který mění barvu podle pH. Do jedné sklenice jsme přidali ocet a do druhé jedlou sodu. Díky tomu vznikly různé barevné odstíny – od růžové až po modrozelenou. Bylo zajímavé sledovat, jak chemie dokáže měnit barvy kolem nás. Vejce jsme barvili také za studena a hotová barevná vajíčka si žáci mohli odnést domů.

Největší nadšení však vyvolaly demonstrační pokusy. Při jednom z nich syrovým vejcem dokonce prohořela prskavka, což vypadalo velmi efektně. Druhým pokusem bylo takzvané „stříbrné vejce“. Skořápku jsme nad plamenem očadili, až zčernala, a po ponoření do vody se najednou zdálo, jako by bylo vejce stříbrné. Tento optický efekt všechny velmi zaujal.

Projektový den jsme si všichni užili. Nejenže jsme se dozvěděli mnoho nových informací, ale hlavně jsme si mohli vše sami vyzkoušet a přesvědčit se, že věda může být zábavná, barevná a plná překvapení.

Sedmáci objevovali fyziku s Kinder vajíčky

Lucie Kocmanová, Eva Machálková a žáci 7. A

Žáci třídy 7. A si v hodině fyziky vyzkoušeli netradiční badatelský pokus, při kterém hrálo hlavní roli obyčejné Kinder vajíčko. Na první pohled jednoduchá pomůcka se proměnila ve vědecký nástroj, díky kterému mohli žáci zkoumat, proč některá tělesa ve vodě plavou, jiná se vznášejí a další klesají ke dnu.

Během hodiny pracovali žáci ve skupinách. Každá skupina dostala plastové pouzdro z Kinder vajíčka, nádobu s vodou a drobná závaží. Úkolem bylo postupně měnit hmotnost vajíčka a sledovat, jak se jeho chování ve vodě mění. Žáci nejprve odhadovali výsledky, poté experimentovali a své poznatky zapisovali do pracovních listů.

Brzy zjistili, že nezáleží pouze na velikosti předmětu, ale především na jeho hustotě. Přidáváním závaží dokázali dosáhnout situace, kdy se vajíčko nejen potopilo nebo plavalo, ale dokonce se vznášelo uprostřed nádoby – podobně jako ponorka pod hladinou moře. Pokus tak pomohl lépe pochopit princip vztahové síly a chování těles v kapalinách.

Hodina probíhala formou badatelské výuky, při níž žáci sami objevovali fyzikální zákonitosti pomocí pokusu, diskuse a společného vyhodnocení výsledků. Mnohé překvapilo, jak zajímavá a zábavná může fyzika být, když si ji mohou sami vyzkoušet v praxi.

Sedmáci z 7. A tak ukázali, že i obyčejné Kinder vajíčko může skrývat velké vědecké tajemství – stačí jen zkoumat, ptát se a hledat odpovědi.

Osmáci měli možnost nakouknout pod pokličku středoškolské chemie

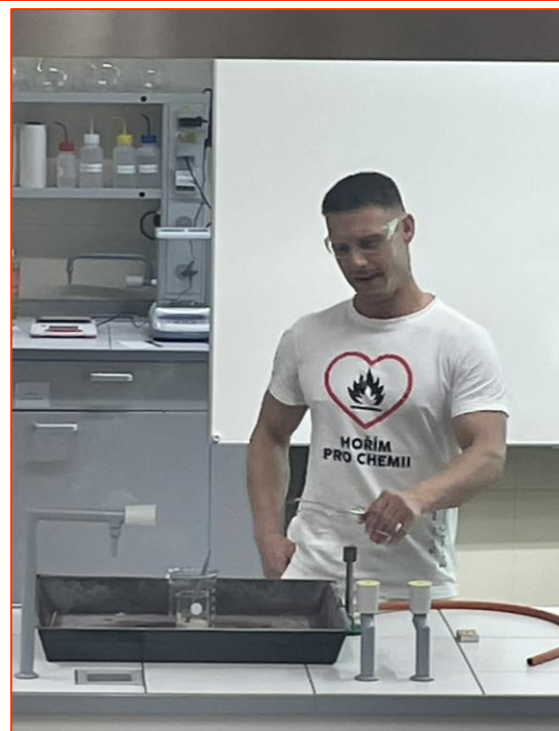
Eva Machálková, Ivana Coufalová

Ve čtvrtek 23. dubna 2026 se žáci 8. ročníku zúčastnili školní exkurze na Střední průmyslovou školu chemickou a Gymnázium v Brně na Pionýrské 23. Během programu měli možnost nahlédnout do světa chemie trochu jinak – zábavně, prakticky a především bezpečně.

Pro žáky byl připraven výkladově-experimentální program, který spojoval poutavou přednášku s ukázkami chemických pokusů. Hlavním tématem byly bezpečnostní symboly, se kterými se můžeme setkat na obalech chemických látek a směsí. Žáci se dozvěděli, co jednotlivé symboly znamenají, proč je důležité jim rozumět a jak se díky nim správně a bezpečně chovat nejen ve škole, ale i doma.

Celým programem provázel Mgr. Radek Matuška – zkušený středoškolský pedagog a uznávaný odborník na výuku chemie. Je držitelem řady významných ocenění za práci se studenty, dlouhodobě se věnuje vzdělávání učitelů základních i středních škol a podílí se na organizaci prestižních chemických soutěží včetně Chemické olympiády. Je také mentorem českého týmu na mezinárodních chemických olympiádách a aktivně se zapojuje do tvorby legislativy i moderních výukových materiálů pro školy.

Díky jeho poutavému výkladu a praktickým ukázkám si žáci odnesli nejen nové znalosti, ale také větší zájem o chemii jako obor, který je součástí našeho každodenního života.

Dopravní výchova v 6. B

Alexandra Koupilová

Co patří na kolo, co na hlavu, kdy jet a kdy raději zůstat stát? Žáci 6. B si v dopravní výchově ujasnili základní pravidla silničního provozu i řešení dopravních situací.

Žáci si nejprve připomněli povinnou výbavu jízdního kola, kterou společně zaznačili na tabuli. Poté se věnovali pravidlům silničního provozu, včetně věkové hranice pro jízdu po chodníku a základních povinností cyklisty. Důležitou součástí bylo také seznámení se s dopravními značkami, které by měl každý účastník provozu znát.

Na závěr hodiny žáci pracovali s pracovním listem zaměřeným na řešení dopravních situací, zejména na křižovatkách. Pomocí obrázků a otázek si procvičili správné rozhodování v běžných situacích.

Hodina proběhla „bez nehod“ a v plném tempu.

Věříme, že si žáci získané znalosti přenesou i do praxe – ať už na kole, nebo v roli chodců.

Mínus a mínus je plus aneb Matematické soutěže na naší škole

Ivana Coufalová

Na naší škole se každoročně konají různé soutěže, které dávají žákům možnost prověřit své znalosti, logické myšlení a schopnost řešit zajímavé matematické úlohy. Ani letos tomu nebylo jinak a naši žáci se zapojili do dvou známých soutěží, kterými jsou Matematický klokan a Pangea.

Soutěž Matematický klokan patří mezi nejrozšířenější matematické soutěže na světě. Žáci řeší během 60 minut 24 úloh různých obtížností, které prověřují nejen jejich matematické znalosti, ale také logické uvažování a schopnost přemýšlet netradičním způsobem

Další soutěží, do které se naše škola zapojuje, je Pangea. Soutěžící řeší zajímavé a často netradiční příklady, které je nutí přemýšlet nad matematikou z jiného úhlu pohledu, letos s tématy Vesmír a Finance. Vše probíhalo v učebně informatiky.

Obě soutěže měly i letos na naší škole velkou účast. Žáci se s nadšením pustili do řešení úloh a mnozí z nich předvedli velmi pěkné výkony. Pro některé byla soutěž výzvou, pro jiné příležitostí vyzkoušet si své schopnosti a porovnat se s ostatními.

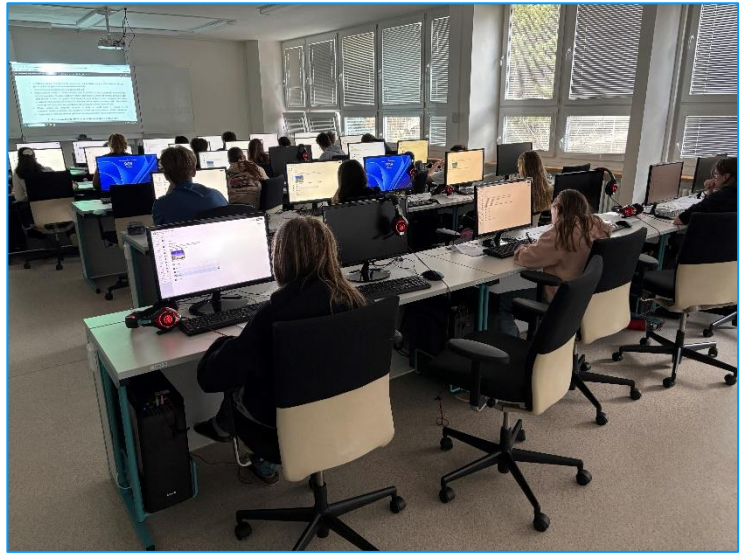
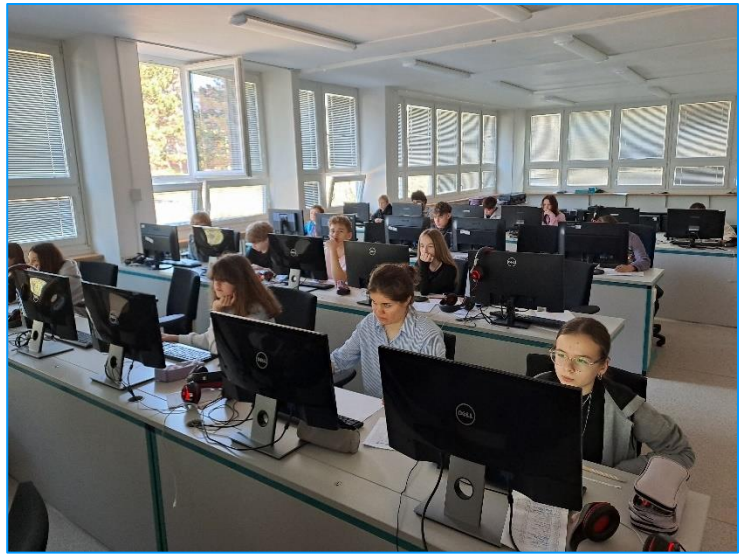
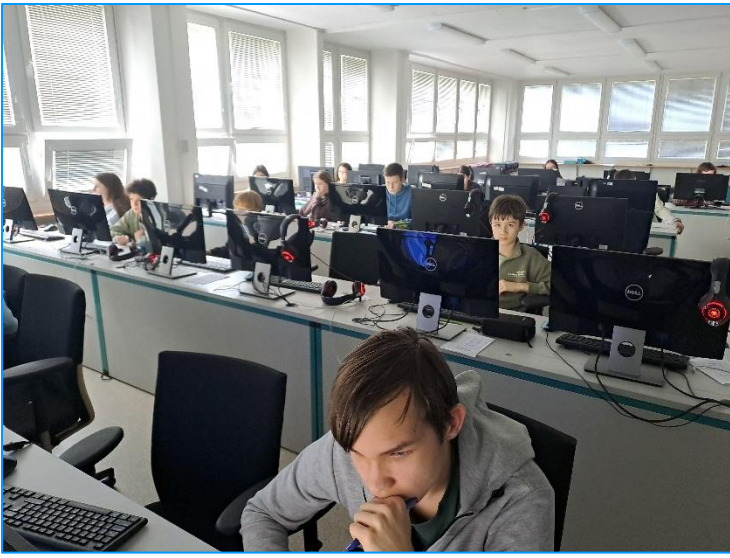
Velkou pochvalu si zaslouží všichni, kteří se do soutěží zapojili a nebáli se poměřit své síly s matematickými úlohami.

Nejlepší řešitelé Klokana v kategorii Benjamín jsou Matyáš Maňoušek ze 7. C, Diana Sapaeva z 6. B a Miriam Zábřžová ze 6. C. V kategorii Kadet to jsou Lev Steblianko z 9. C, Tomáš Juřica z 9. A a Viktor Vopálka z 9. B.

V Pangei 6. ročníků obsadili první tři místa Miriam Zábřžová, Michal Kočvara, Karolína Schneiderová, všichni z 6. C a Julie Hryha z 6. A. V kategorii 7. ročníků to byli Matyáš Maňoušek ze 7. C, Nikola Ella Baštová a Kristýna Půžová ze 7. B. V kategorii 8. ročníků stáli na bedně Jiří Musil z 8. C, Marek Pachola z 8. A a Klára Šenkýřová z 8. C. V kategorii 9. ročníků pomyslné medaile získali Lev Steblianko z 9. C, Artur Derzhysky z 9. A, Ivo Kusák a Radek Vrážel z 9. B

Všem soutěžícím děkujeme za účast a vítězům gratulujeme k jejich skvělým výsledkům. Už teď se těšíme na další ročník a věříme, že se zapojí opět mnoho nadšených řešitelů.

Okresní kolo soutěže v AJ Ivana Balcarová

Dva žáci naší školy, Emma Navrátilová a Max Maulén, postoupili ze školního kola do okresního kola soutěže v anglickém jazyce.

Výsledky okresního kola: Emma Navrátilová z 9. B se umístila na 22. místě z 50 soutěžících se ziskem 113 bodů. Vítěz získal 144,5 bodu. Max Maulén ze 6. B obsadil 47. místo z 55 soutěžících se ziskem 81 bodů (vítězka získala 143 bodů).

Děkujeme oběma našim žákům za účast a vzornou reprezentaci naší školy a do budoucna jim přejeme mnoho dalších úspěchů!

Olympiáda z dějepisu Martin Orság

Dne 26. 11. 2025 se v hodině dějepisného semináře odehrálo školní kolo dějepisné olympiády. Téma letošního ročníku znělo: *Dvě strany téhož příběhu: Jak muž a žena kráčeli dějinami spolu, proti sobě i vedle sebe.* Všichni žáci osmých a devátých tříd, kteří zvládli přečíst tento dlouhý název, byli zváni. Zadání se různila od znalosti českých králů a královen až po emancipaci žen v 19. a 20. století. Kromě vědomostí museli žáci prokázat notnou dávku důvtipu, a to dokonce při práci s grafy – ano, i ty patří do dějepisu! Abyste ani Vy, naši čtenáři, nebyli ochuzeni o možnost zkusit si zadání, přikládáme jej k textu.

Letošní téma zjevně více sedlo ženám, jelikož první čtyři místa obsadily právě ony (na pátém místě se umístil Ondřej Rybka (9. A), který má ale silné ženské cítění. Vítězkou se stala Michaela Soukupová (9. A) ziskem 55 bodů. Na druhém místě skončila Eliška Hladišová (9. B) s 51 body, na třetím Emma Navrátilová (9. B) se 48 body a na 4. místě Bohdana Osyf (9. B) se 43 body. Michaela Soukupová nás následně reprezentovala i v okresním kole, které proběhlo 12. 1. 2026. I zde zabodovala, ale již to nestačilo na postup. Umístila se na 49. místě, tedy zhruba v polovině tabulky. Rozhodně to není špatný výsledek, zvláště když přihlídneme k faktu, že se na soutěž vůbec nepřipravovala.

Tímto byl ukončen letošní ročník a nám nezbyvá než v dálce vyhlížet ten příští a s nadějí v duši tiše doufat, že se tentokrát podaří pokořit i městské kolo.

8.4. Graf ukazuje, jak se v USA měnil počet uzavřených manželství. Podobné změny se objevovaly i v jiných částech světa. Zkus u tří z těchto čtyř momentů (konkrétních roků označených v grafu šipkou) formulovat zdůvodnění, proč tomu tak bylo.

Za každou správnou odpověď získáš 1 bod.

Zdroj: https://www.cdc.gov/nchs/data/hestat/marriage_rate_2018/marriage_rate_2018.htm?utm_source=chatgpt.com

Olympiáda ze zeměpisu (geografie)

Martin Orság

Bylo krásné zimní odpoledne 20. 1. 2026 a na naší škole se v učebně informatiky odehrával nelítostný souboj o co nejlepší umístění v olympiádě ze zeměpisu (správněji tedy v Geografické olympiádě). Klávesnice cvakaly, myši svištěly a pot tekli. I slza téměř byla. Tak silné zápolení to bylo.

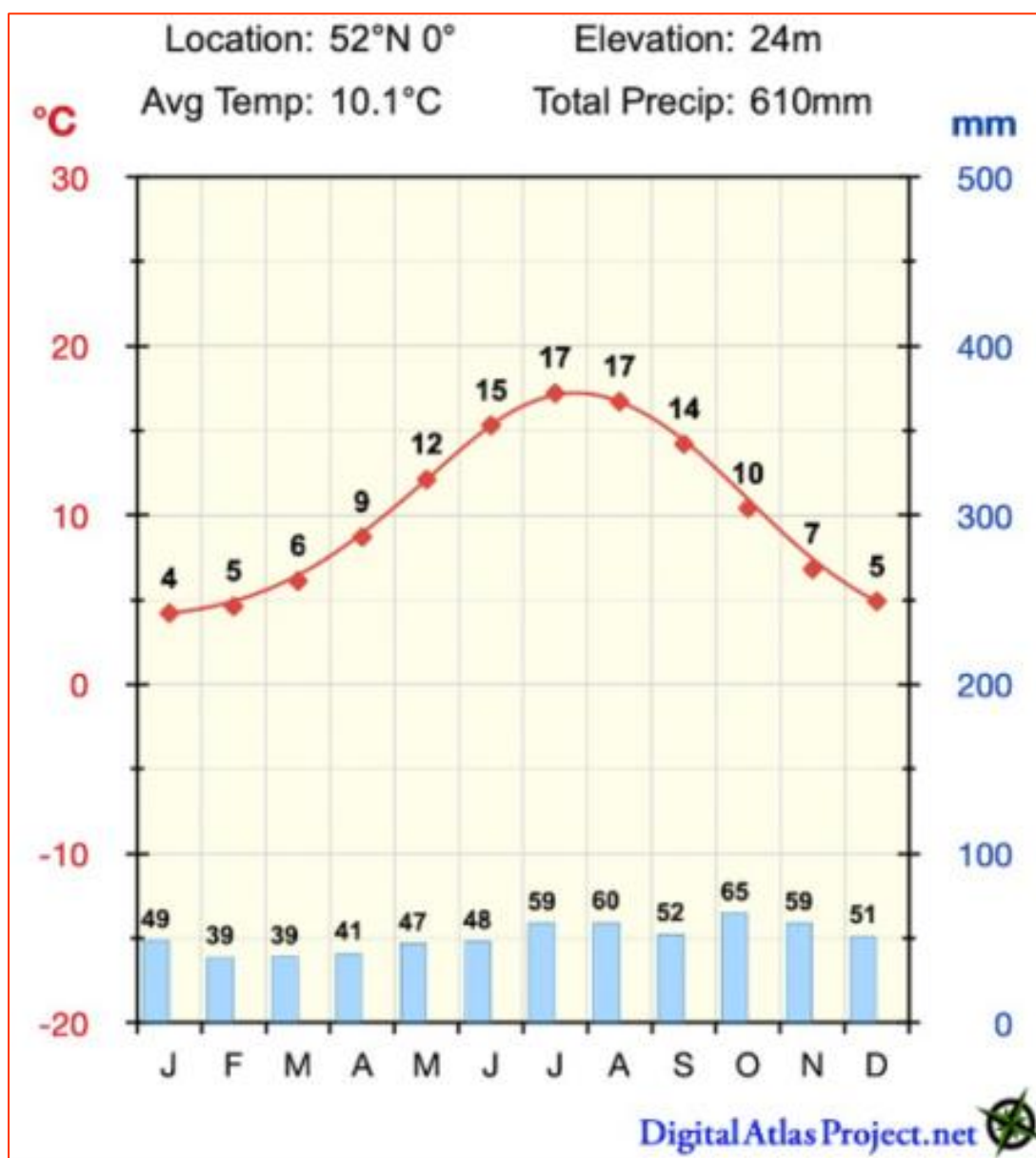
Do soutěže byly zvány všechny třídy, jelikož byly 3 kategorie. A byla pro 6. třídu, B byla pro 7. třídu a C pro 8. a 9. dohromady. Ano, pro osmáky by to mohlo být nespravedlivé, ale naštěstí se žádný nepřihlásil, takže jsme stížnosti nemuseli řešit.

V kategorii B účast byla spíše symbolická, jelikož oba žáci vyplnili test za 7 minut. V dějinách olympiády tento výsledek vyjde v platnost jako takzvaný legendární speedrun za nejhorším možným výsledkem.

Nyní však k pozitivnějším zprávám. V kategorii A naprosto bravurně a téměř bez zaváhání vyhrála Diana Sapaeva (6. B) ziskem 27/30 bodů. Jde o neuvěřitelný výsledek, který doufáme, že bude zopakován v okresním kole, kam Dianu velmi rádi vyšleme. Na druhém místě se umístil Vojtěch Rusnák (6. B) ziskem 23/30 bodů a na třetím Radek Juřica (6. A) ziskem 20/30 bodů.

V poslední kategorii C se utkali žáci devátých tříd. Výsledky byly mimořádně těsné, o postupu rozhodoval jeden jediný bod. Nakonec první místo vyhrál ziskem 23/30 bodů Michal Jeřeta (9. A), který nás taktéž bude reprezentovat v okrese. Na druhém místě se umístila se ziskem 22/30 bodů Eliška Hladišová (9. B) a na třetím Nikol Dokoupilová (9. B) s výsledkem 21/30 bodů.

Protože rádi zkusíme naše čtenáře a chceme, aby se dále rozvíjeli (berte to jako nemoc z povolání), přikládáme i zde jedno ze zadání olympiády. Vaším úkolem bude určit, jestli přiložený klimadiagram odpovídá městu Londýn, Moskva, Astana nebo Rabat. Lze jen podotknout, že naši výherci odpověděli správně. Hodně štěstí!

Slovinské hory očima účastníků mobility

Sestavil Jaromír Krejčí

Funded by
the European Union

zšarménská

Financováno Evropskou unií. Vyjádřené názory a stanoviska představují názory a stanoviska autorů a nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo Domu zahraniční spolupráce. Evropská unie ani poskytovatel grantu za ně nenesou odpovědnost.

1. ZPRÁVA ŽÁKŮ Z MOBILITY - „ŠTĚBETÁNÍ“

DATUM: 9. 2. 2026 DEN: 1., garant Mgr. Jaromír Krejčí

POZOROVATELÉ: Nikola Ella Baštová, Klára Šamánková, Kateřina Vítámvášová, 7. B

V pondělí 9. 2. 2026 jsme se v rámci programu Erasmus+ vydali na vzdělávací skupinovou mobilitu žáků do Slovinska, konkrétně do střediska Golte s ubytováním v městečku Topolšica. Naším cílem byl rozvoj osobnostních kompetencí i sportovních, jazykových a environmentálních znalostí. Většina žáků se mobility účastnila poprvé, bylo nás celkem 16 žáků a 3 učitelé. Po cestě jsme projížděli významnými městy, jako je Vídeň, Maribor, Celje a překvapilo nás množství labutí na polích u Mikulova. Odpoledne jsme se již ubytovali v hotelu Terme v Topolšici, kde byly pokoje po čtyřech. Před večerí jsme ještě stihli bazén a vířivku. Wellness bylo součástí hotelu. Tento den se nám nejvíce líbil bezproblémový odjezd z Brna, hotel a hotelové wellness. Cesta byla celkem dlouhá, ale dalo se to vydržet. Večeře byla na rautový způsob, takže si každý mohl dát, co mu chutná, a pan učitel Krejčí nám ještě zakoupil vodu. Volný čas, i když ho dnes moc nebylo, jsme trávili hrami. Ze slovíček jsme se dnes naučili otroci – děti, dobro došli – vítejte a dobr dan – dobrý den. Tento den jsme mohli poprvé ochutnat slovinskou kuchyni. Večer po večerí jsme se všichni sešli na společném setkání, zhodnotili jsme dnešní den a probrali veškeré úkoly, které nás na této mobilitě čekaly.

2. ZPRÁVA ŽÁKŮ Z MOBILITY - „ŠTĚBETÁNÍ“

DATUM: 10. 2. 2026 DEN: 2., garant Mgr. Jiří Rossi

POZOROVATELÉ: Tatiana Hrbáčková, Kristýna Půžová, Sára Zatloukalová, 7. B

Dnešní den jsme se hned od rána nemohli dočkat, až vyjedeme do hor a budeme prozkoumávat tamní terény. Snídaně byla formou švédských stolů, takže jsme si všichni pochutnali na tom, co máme rádi, a plni energie jsme vyrazili autobusem. Byli jsme zklamáni nefunkční lanovkou Žekovec, která je dlouhá 3265 m a aktuálně je mimo provoz. K areálu jsme vyjeli serpentinami autobusem. Při průzkumu terénu nás všude obklopovali Kamnicko-Savinjské Alpy s nejvyšším vrcholem Grintovec (2558 m). Představují druhé nejvyšší horstvo ve Slovinsku a na jejich území leží nejnižší bod Rakouska. Zkoumání horských terénů, výborný obědový balíček a večerní relax v bazénu byly 3 nejlepší aktivity z dnešního dne. Také sluníčko na nás vykouklo, takže jsme měli krásné výhledy do okolí. Ve volném čase jsme si pustili film, nebo jsme si četli. K večeři jsme měli opět bufetový výběr, takže všichni doplnili potřebné kalorie. Nová slovíčka smučí – lyže, dobrou chuť – dober tek a pomalu – počasi. Mobilita se nám moc líbí a máme zájem na ni jet znovu, všude kolem nás fascinuje krásná příroda. Po večeři jsme si zhodnotili tento den a šli do postýlek.

3. ZPRÁVA ŽÁKŮ Z MOBILITY – „ŠTĚBETÁNÍ“

DATUM: 11. 2. 2026 DEN: 3., garant Mgr. Jiří Buryška

POZOROVATELÉ: Oskar Kahle 7. A, Jakub Pešl, Alex Resek, 7. B

Celý den v rámci programu Erasmus+ ve Slovinsku, financovaného Evropskou unií, byl plný skvělých zážitků. Od environmentálního pozorování Kamnicko-Savinjských Alp, přes učení se o místních ekosystémech až po setkání a vzájemnou spolupráci s naší partnerskou školou Antona Ukmarja z Koperu. Tento den probíhala vrstevnická výuka, do které byly zapojeny obě partnerské školy. Moc nás to bavilo. Dozvěděli jsme se nové poznatky o této škole a rádi bychom se do Koperu někdy podívali.

Oběd jsme měli spolu se Slovinci, ale moc nám jejich kuchyně nechutnala. Večerní program byl ve znamení odpočinku v bazénu, chutné večeře na našem hotelu, po které jsme opět sdíleli zážitky z dnešního dne. Nová slovíčka byla rini – tam a vleci – sem. Na mobilitu bychom chtěli znovu, jsme tu dobrá parta a zažíváme skvělá dobrodružství.

4. ZPRÁVA ŽÁKŮ Z MOBILITY - „ŠTĚBETÁNÍ“

DATUM: 12. 2. 2026 DEN: 4., garant Mgr. Jaromír Krejčí

POZOROVATELÉ: Kristýna Dastychová, Adéla Strnadová 8. B, Dominik Durna, Filip Durna, 8. C

Tento den probíhaly úkoly po skupinkách, kde jsme si vzájemně pomáhali a konzultovali jednotlivé body. Oběd jsme měli opět s naší partnerskou školou a byl o hodně lepší než ten včerejší. Překvapením dne bylo, když jsme cestou zpět na hotel zastavili v městečku Mozirje, kde jsme dostali rozchod a měli jsme možnost si nakoupit suvenýry i dobroty v místních obchodech. Večer jsme šli do bazénu a v hotelovém wellness jsme mohli proplavat i ven a pozorovat hvězdy na obloze. Z nových slovíček jsme pochytili zajtrk – snídaně, večerja – večeře, napitki – nápoje, kruh – chléb. Na mobilitu bychom se rádi vydali znovu a chtěli bychom poznávat i další krásy Slovinska, protože nám mobilita v rámci programu Erasmus+ rozšířila obzory a prohloubila naše znalosti nejen o ochraně přírody. Mobilita nám nenabídla jen odborné poznatky, ale poznali jsem i novou kulturu a odvezli jsme si domů krásné zážitky, ze kterých budeme moci čerpat i v budoucnu pro naše další vzdělávání. Erasmus+ jsme zažili již potřetí a víme, že pro nás znamená mnohem víc než jen environmentální a vzdělávací pobyt, bylo to

opět krásné rozšíření našich obzorů a poznání nových míst. A také jsme si odnesli spoustu zážitků. Moc děkujeme našim učitelům a naší škole, že máme tu možnost takto vycestovat na mobilitu. A ano, chceme jet znovu.

5. ZPRÁVA ŽÁKŮ Z MOBILITY - „ŠTĚBETÁNÍ“

DATUM: 13. 2. 2026 DEN: 5., garant Mgr. Jiří Rossi

POZOROVATELÉ: Jaroslav Bartoň, Vojtěch Janík, Viktor Špaček 8. B

Poslední den mobility 13. 2. 2026 nás čekala cesta domů. Většina z nás již byla nabalena ze včerejška, a tak jsme měli díky našim učitelům posunutý budíček a dostatek času na vydatnou a chutnou snídani. V 10 hodin dopoledne jsme se s úžasnými zážitky vydali zpět do naší země. Tento den nás bavila jízda s kamarády v autobuse a zastávka na oběd, který jsme si všichni užili a taky svačinka. Ty byly po celou dobu mobility výborné. Z programu dnešního dne bychom nedoporučovali jezdit domů, chtěli bychom ve Slovinsku zůstat ještě pár dní. Po cestě zpět jsme pozorovali nádhernou a rozmanitou přírodu a probírali jsme si veškeré znalosti, které jsme získali. Ve Vídni jsme se bohužel nevyhnuli koloně z důvodu nehody, ale je to něco, co samozřejmě nemůžeme ovlivnit. Ze slovíček jsme dnes pochytili hrana – jídlo a na shledanou – nasvidenje. Na mobilitu máme zájem jet opět, protože jsme měli super kolektiv a moc jsme si to užili. Před šestou hodinou odpolední nás pan řidič bezpečně dovezl do Brna, kde jsme hned sdíleli zážitky z mobility se svými blízkými a po víkendu potom ve škole se svými spolužáky.

Během pobytu měli žáci možnost poznat nejen přírodu, ale také kulturu v jiné evropské zemi. Program zahrnoval společné aktivity se zahraničními studenty a poznávání místní krajiny. Součástí byly také vzdělávací aktivity zaměřené na spolupráci, komunikaci v cizím jazyce a poznávání evropských tradic. Žáci si tak mohli procvičit angličtinu, navázat nová přátelství a získat mnoho nezapomenutelných zážitků. Mobilita Erasmus byla pro všechny účastníky velkou zkušeností. Přinesla nejen nové poznatky, ale také motivaci k dalšímu poznávání Evropy a její kultury. Pobyt v nádherném prostředí hor Golte tak zanechal v žácích i učitelích mnoho krásných vzpomínek.

Mgr. Jiří Rossi, vedoucí akce

Celkově se mobilita v rámci programu Erasmus+ i díky skvělé a fungující spolupráci zkušených kolegů Mgr. Rossiho a Mgr. Buryšky, který zažil na takovéto mobilitě premiéru, velmi vydařila. Vybraní žáci důstojně reprezentovali naši školu ZŠ Arménská v partnerské zemi EU a odnesli si spoustu nových zážitků i poznatků. Spolupráce s naší partnerskou školou z Koperu byla skvělá a bude trvat i nadále. Všichni jsme si prožili nezapomenutelné zážitky a máme spoustu inspirace do dalších mobilit.

Mgr. Jaromír Krejčí, mentor

Erasmust: Do Slovinska vlakem

Ha Anh Dangová

Funded by
the European Union

zšarménská

Financováno Evropskou unií.

Vyjádřené názory a stanoviska představují názory a stanoviska autorů a nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo Domu zahraniční spolupráce. Evropská unie ani poskytovatel grantu za ně nenesou odpovědnost.

V termínu 13.–17. dubna jsem se spolu s deseti žáky (osm z 8. C a dvě žačky ze 7. B) a paní učitelkou Coufalovou zúčastnila Erasmus mobility ve Slovinsku. Naším cílem byla Lublaň, kde jsme navštívili partnerskou školu OŠ Majde Vrhovnik. Pobyt trval pět dní, na mobilitu jsme vyrazili v pondělí a vrátili se v pátek.

První den jsme vyrazili vlakem z Brna a po příjezdu se ubytovali. Druhý den jsme dopoledne strávili ve škole, kde se žáci seznámili se svými slovinskými vrstevníky, kteří je provázeli po celý týden. Nahlédli jsme také do hodin tancování a skládání lega. Odpoledne jsme si prohlédli historické centrum Lublaně, navštívili hrad a absolvovali plavbu po řece Ljubljanici.

Třetí den jsme se vydali na výlet do soutěsky Vintgar a k jezeru Bled, kde jsme ochutnali tradiční kremšnitku. Ve čtvrtek jsme se opět zapojili do výuky – navštívili jsme hodinu hudební výchovy, zeměpisu zaměřeného na udržitelnost i hodinu věnovanou umělé inteligenci. Odpoledne měli žáci volnější program, mohli si projít centrum a nakoupit suvenýry.

Po celou dobu pobytu jsme měli možnost ochutnávat slovinskou kuchyni, obědy probíhaly ve školní jídelně, večere pak v místních restauracích. Každý večer jsme se společně scházeli a sdíleli dojmy z uplynulého dne, což žákům pomáhalo lépe si uvědomit a zpracovat všechny nové zážitky.

Celý pobyt hodnotím jako velmi zdařilý a přínosný. Žáci měli možnost

aktivně využívat anglický jazyk v reálných situacích, zapojit se do výuky v zahraniční škole a porovnat rozdíly mezi vzdělávacími systémy. Velkým přínosem byla také spolupráce se slovinskými žáky, díky které vznikla nová přátelství a došlo k přirozenému mezinárodnímu propojení.

Zároveň si žáci odvezli mnoho kulturních zážitků a zkušeností, které přesahují běžnou školní výuku. Celá mobilita tak významně přispěla nejen k jejich jazykovému rozvoji, ale i k samostatnosti, otevřenosti a schopnosti spolupracovat v mezinárodním prostředí.

Štěbetání aneb osobnostní rozvoj

Pozorovatel: Helena Jedličková, koordinátorka projektů programu ERASMUS+ na ZŠ Brno Arménská 21, CZ

„Štěbetání“ je jedna z originálních a klíčových aktivit, realizovaná na všech mobilitách v rámci zahraničního vzdělávání žáků i zaměstnanců v programu ERASMUS+ školní vzdělávání akreditované ZŠ Brno Arménská 21 CZ.

Ve dnech 13. 4. – 17. 4. 2026 se uskutečnila pod vedením Mgr. Ivany Coufalové Skupinová mobilita žáků do Slovinska, partnerské školy Osnovna šola Majde Vrhovnik v Lublani. Doprovodnou osobou byla Mgr. Ha Anh Dangová.

Skupinová mobilita žáků v programu Erasmus+ je krátkodobý vzdělávací výjezd do zahraničí, kde celá skupina žáků z jedné školy společně pracuje a učí se s vrstevníky na partnerské škole v hostitelské zemi. Hlavním cílem je rozvíjet klíčové dovednosti žáků, posílit jazykové a digitální schopnosti a podporovat mezinárodní spolupráci.

Osobnostní rozvoj žáka v programu Erasmus+ představuje zásadní posun v samostatnosti, sebevědomí, adaptabilitě a sociálních dovednostech, kterého žák dosáhne díky zkušenostem z mezinárodního prostředí. Program Erasmus+ se nezaměřuje pouze na školní vědomosti, ale formuje celou osobnost žáka a připravuje ho na život v globálním světě.

„Štěbetání“, aneb kritické myšlení, diskuze a hodnocení dne všemi účastníky mobility, probíhá pod vedením skupiny účastníků mobility (v tomto případě žáků), kteří mají v daný den úlohu pozorovatelů a organizátorů. Jejich úkolem je pomocí pracovního listu zaznamenávat během celého dne důležité okamžiky, aktivity a výstupy, které by měly vést v tento den k naplnění cílů mobility. Pomocí digitálních technologií se snaží zachytit situace, které nelze popsat, které se musí prožít.

V rámci tzv. výuky“ převrácené třídy“ se pedagogové stávají žáky a žáci – pozorovatelé pedagogy. Při „štěbetání“ – hodnocení dne, pak pozorovatelé musí vést diskuzi všech účastníků tak, aby zvládli kritické myšlení všech účastníků a dokázali sjednotit názor celé skupiny na plnění konkrétních cílů mobility a akreditace v daný den.

V rámci „štěbetání“ a celé mobility se rozvíjí klíčové oblasti osobnostního rozvoje:

Samostatnost a odpovědnost: Žáci se během pobytu v cizí zemi učí spoléhat sami na sebe. Musí řešit každodenní situace bez přímé pomoci rodičů.

Růst sebevědomí: Zvládnutí překážek v cizím prostředí

upevňuje víru ve vlastní schopnosti.

Adaptabilita a flexibilita: Schopnost přizpůsobit se nové kultuře, odlišnému školnímu režimu a neznámému kolektivu.

Interkulturní vnímání: Odbourávání předsudků, poznávání jiných tradic a rozvoj tolerance vůči odlišnostem.

Komunikační dovednosti: Překonání ostychu z mluvení v cizím jazyce a rozvoj takzvaných měkkých dovedností (soft skills).

V průběhu každé mobility probíhá akční výzkum, v rámci kterého pedagogové, společně s žáky, vyhodnocují kvalitu a dopad mobility. Jedním z nástrojů výzkumu jsou články v tisku, které jsou také jedním z výstupů pozorovatelů z mobility a současně zdrojem pro povinnou diseminaci, aneb šíření výsledků mobility pro veřejnost.

Chtěla bych touto cestou ocenit práci a výstupy (články) všech pozorovatelů (žáků), které svědčí o tom, že mobilita splnila všechny cíle, stanovené Evropskou komisí. Poděkovat výše uvedeným pedagogům, kteří jsou ochotni i ve svém volném čase umožnit velmi náročné vzdělávání žáků v zahraničí a redaktorům školního časopisu Armixxx, kteří nám všem umožňují číst, sledovat a hodnotit osobnostní rozvoj účastníků mobilit – náročného, ale velmi účinného vzdělávání v zahraničí, v partnerských školách.

Jedeme na Erasmus+, jedeme do Lublaně

Pozorovatelé: Kristýna Půžová a Nela Onesorková

Pondělí 13. dubna 2026

Náš první den v programu Erasmus+ byl přejezdový, odstartoval v 9:18 rychlíkem rj53. Cíl cesty přes Rakousko do Slovinska však nebyl jen přesun, ale aktivizující výuka „Všichni jsme Evropané“.

Za okny ubíhaly Alpy, tunely i jezera. Srovnávali jsme přírodu, ekologii a životní podmínky v Česku, Rakousku a Slovinsku. Najednou ta abstraktní slova ze zeměpisu dostala reálný rozměr.

Po příjezdu do Lublaně jsme zahájili akční výzkum pro měření dopadu mobility Erasmus+. Čekala nás SWOT analýza, jazykový test ze slovinštiny a průzkum místních služeb. V digitálním vzdělávání jsme řešili, co je AI a jak nám DEEPLY pomůže s překlady v terénu. Cíl byl jasný: pomocí hostitelské školy a spolupráce zvládnout kulturní rozdíly, enviro témata a nebyť ztracení v cizím jazyce.

Vzdělávání k ochraně přírody probíhalo přímo v terénu. Cíl jsme splnili částečně – vlaky, tunely a jezera jsme viděli na vlastní oči, ale z dopravního prostředku, z vlaku. Sociální vzdělávání bylo o vrstevnickém učení. Jazykově jsme se vzdělávali praxí. Po rozhovoru s paní učitelkou ze Slovinska jsme pochytili první slova a pochopily základy: „postaja“ je zastávka a „šola“ škola.

Multikulturní překvapení? Do autobusu se ve Slovinsku nastupuje jen prvními a druhými dveřmi. Zadní jsou jen na výstup. Malý detail, ale přesně tyhle věci vás naučí víc než učebnice.

V digitálním vzdělávání jsme dokumentovali krajinu mobilem – i fotka je dnes způsob, jak přemýšlet o světě.

Ubytování jsme byli v Hostelu Royal Rooms na

Borštnikově trhu. Řešili jsme i EU a Slovinsko: hymnu, hlavní město, finanční gramotnost. Nejvíc nás ale bavila obyčejná procházka po večeri. Někdy nepotřebujete velkou atrakci, aby byl zážitek silný.

Co bychom příště nedělali, nebo dělali jinak? Nic. Všechny věci byly v pohodě.

Jídlo přes den jsme měli vlastní, v Lublani k večeri byly špagety s boloňskou omáčkou nebo řízek s hranolky a jako zákusek palačinky.

Volného času bylo tak akorát. Kdyby ho bylo víc, prostě bychom odpočívali.

Hlavní cíl dne se podařil: poznat nové věci, kulturu i sami sebe. A začít přemýšlet kriticky, diskutovat a prezentovat. Přesně o tom Erasmus+ je.

*Da bi rešili naravo, se peljite z vlakom.
Abyste zachránili přírodu, jedte vlakem.*

Společně dokážeme víc

Pozorovatelé: Jiří Musil a Pavel Zvěřina

Úterý 14. dubna 2026

První skutečný den mobility, první den v zahraničí, první den v hostitelské škole. V úterý jsme v rámci programu Erasmus+ strávili den v Lublani, který byl přínosný i zábavný.

Ráno jsme se sice museli vzbudit brzy, ale program rychle začal.

Zapojili jsme se do aktivit v hostitelské škole se slovinškými žáky, kde jsme si procvičili komunikaci ve slovinštině i angličtinu.

Navštívili jsme jejich školu, kde nás zaujalo, že přestávky mají jen pět minut a výuka začíná až v 8:20. Bylo zajímavé porovnat jejich systém výuky s naším a vidět rozdíly ve fungování školy. Slovinští žáci a průvodci nás poté provedli po Lublani a ukázali nám významná i méně známá místa města. Probíhala tzv. vrstevnická výuka.

Během dne jsme si uvědomili význam globalizace, která propojuje lidi z různých zemí, a zároveň jsme poznali kulturní rozmanitost, rozdílné zvyky i způsoby života. Přesto jsme zjistili, že si dokážeme dobře porozumět a spolupracovat.

Největším zážitkem byla plavba po řece Ljubljanici a prohlídka města s lublaňským hradem. Přestože nám počasí nepřálo, splnili jsme tento den všechny cíle mobility, den nám přinesl nové zkušenosti, zážitky a motivaci učit se cizí jazyky.

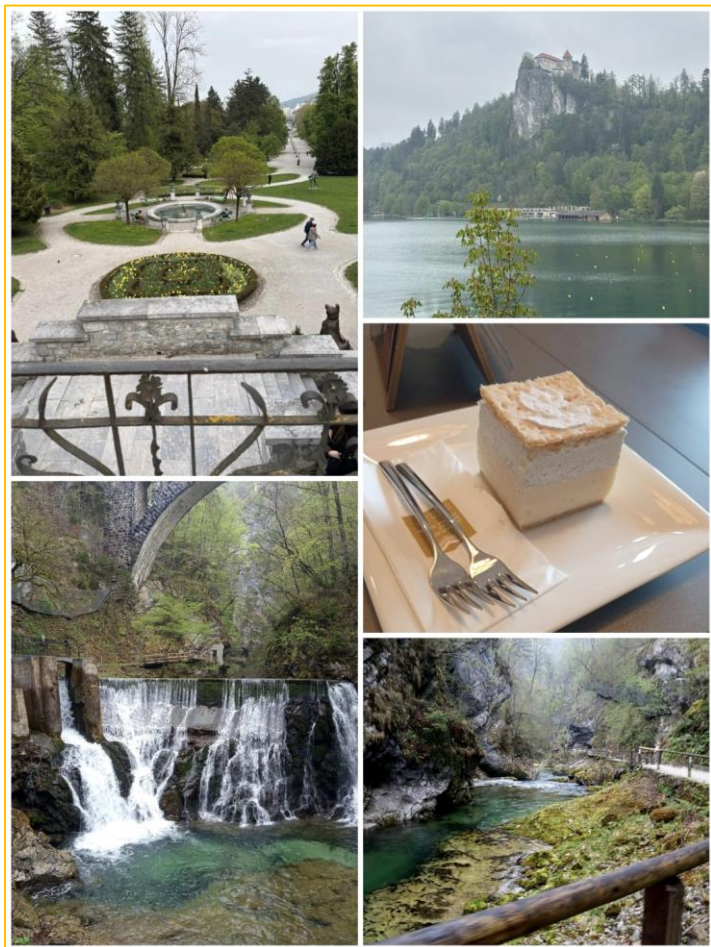
*Potovanja širijo obzorja in povezujejo ljudi.
Cestování rozšiřuje obzory a spojuje lidi.*

Přírodní krásy Slovinska

Pozorovatelé: Melanie Prátová a Mirka Willmannová

Středa 15. dubna 2026

V tento den jsme měli velice nabitý program, proto jsme ho zahajovali již v sedm hodin. Příjemně - snídaní. Na snídaní byly muffiny, tousty a pečivo pro alergiky.

Poté jsme šli do školy, kde na nás čekali žáci a svačina, abychom mohli jet autobusem do Soutěsky Vintgar a k Bledu, kde probíhala terénní enviromentální výuka. Jak říkají ve Slovinsku: „*Kdor zgodaj vstane, temu se dan pozna.*“ (*Kdo brzy vstává, tomu den přeje.*) A to přesně vystihovalo náš den.

Cesta do soutěsky trvala cca hodinu, při jízdě jsme pozorovali přírodu kolem nás a přes zamračenou oblohu a občasně srážky jsme poznávali, že jedeme do Triglavského národního parku, do jedné z nejkrásnějších částí slovinské přírody. Naučili jsme se také několik slovinských slov, například: dobro jutro – dobré ráno, hvala – děkuji, prijatelj – kamarád.

Na parkovišti pod Soutěskou čekal elektrický autobus, který nás dovezl k vchodu do přírodní rezervace. Při vstupu do Vintgaru jsme dostali oranžové helmy kvůli bezpečnosti. Následně jsme si užívali přírodu, řeku s 16metrovým vodopádem a probíhala zde vrstevnická výuka s žáky z hostitelské školy. Celá cesta soutěskou byla 1 600 metrů dlouhá a místy až 250 metrů hluboká.

Slovinské přísloví „*Narava je najboljši učitelj.*“ (*Příroda je nejlepší učitel.*) nám během cesty dávalo velký smysl.

Přesunuli jsme se k jezeru Bled, které bylo nádherně obklopené horami a lesy. Naši průvodci nás provedli

pobřežím, kde bylo místo na krásnou fotku, kterou jsme také udělali. Navštívili jsme cukrárnu s typickým slovinským dezertem zvaným kremšnita neboli krémeš. Shodli jsme se na tom, že nám připomíná listové těsto s pudinkem. A víte, že nás zde obsluhoval robot? Naučili jsme se i další slovíčka: jezero – jezero, gora – hora, sladolec – zmrzlina.

Po prohlídce nádherné přírody nás vyzvedl autobus a odvezl nás do školy, kde nám nachystali svačinku a oběd, což byla kuřecí polévka s tradičním slovinským sladkým jídlem štruklji politým jahodovým rozvarem. Jak se říká: „*Ljubezen gre skozi želodec.*“ (*Láska prochází žaludkem.*) A po tomto obědě jsme tomu opravdu věřili.

Odpoledne bylo sportovní. Strávili jsme jej v parku Tivoli. Měli zde skatepark a hřiště. Na hřišti jsme zastavili a velice si to užili, zase jako když nám bylo sedm let. Obyvatelé Lublaně zde mohou relaxovat, sportovně se vyžít tak jako my. Park je v centru města, plný zeleně, záhonků, fontán, lehátek k odpočinku. Je zde i krytý bazén, botanická zahrada, koupaliště, promenáda lemovaná z obou stran fotkami i zámek. Zde se skvěle pečují o své zdraví.

Založení parku má na svědomí, kdo jiný, než Jože Plečnik.

Po večeri nás čekala už jen cesta na hostel, štěbetání, zhodnocení dne a sdělení svých zážitků z nádherného dne, kdy se zpoza mraků objevilo sluníčko. Shodli jsme se, že cíle dne byly naplněny.

Mobilita pomalu končí

Pozorovatelé: Klára Böhmová a Žofie Struhařová

Čtvrtek 16. dubna 2026

Tak jako každý den na mobilitě, i tento den v rámci programu Erasmus+ jsme měli zajímavý program, den byl plný nových zážitků a nových poznatků. Nejvíce se nám líbila výuka ve městě a návštěva knihovny, kde jsme rozvíjeli čtenářskou gramotnost a dozvěděli se více o slovinské literatuře, kultuře a vzdělávání. Večer jsme byli společně s žáky partnerské školy na večeři, poznávali jsme nové lidi a jejich tradice. Ochutnali jsme také tradiční slovinské jídlo, štruklji.

Během dne jsme se naučili hodně nových věcí o přírodě, Slovinsku i o spolupráci ve skupinách v rámci mezinárodní výuky. Měli jsme hodiny se slovinskými dětmi, hudební výchovu, zeměpis a třídnickou hodinu. V hodině hudební výchovy jsme se věnovali muzikálům a společně s 9. C jsme zpívali africkou písničku, diskutovali o hudbě a kulturní rozmanitosti jednotlivých zemí. V zeměpise v 9. A jsme se bavili o návrhu na vybudování odpočinkové a ekologické zóny v blízkosti školy, která by podporovala udržitelnost a příjemné prostředí pro žáky. Během třídnické hodiny v 9. A jsme využívali AI nástroje ve výuce, pracovali jsme s digitálními technologiemi a rozvíjeli digitální gramotnost. Pomocí mobilních tele-

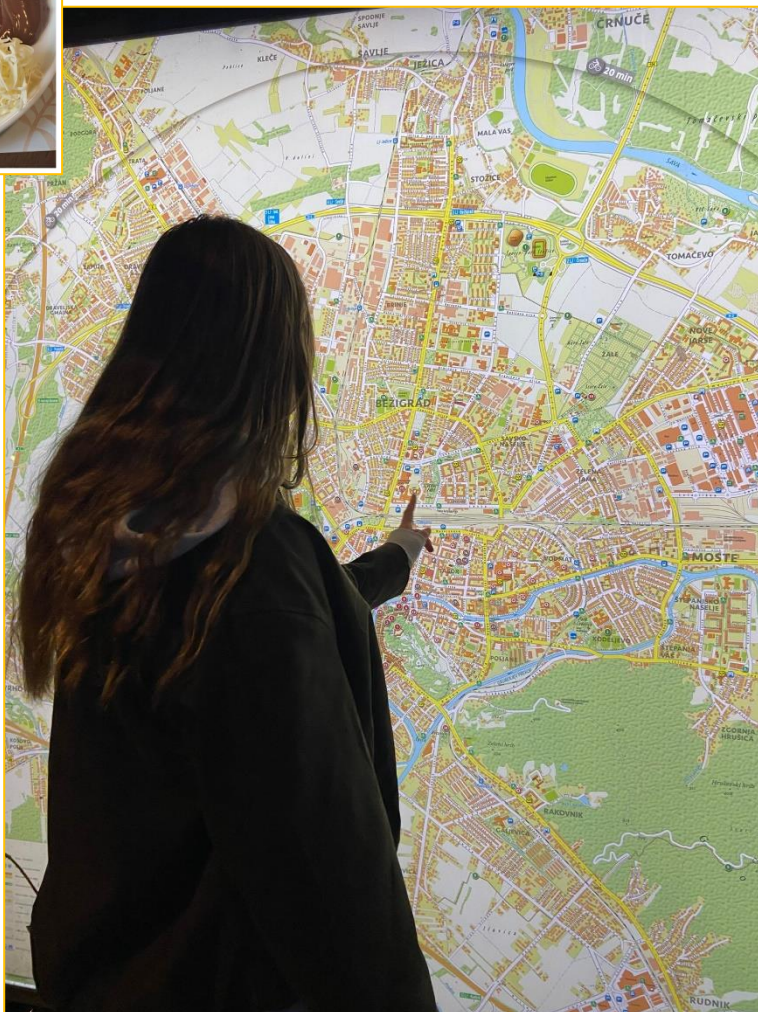
fonů a umělé inteligence jsme vyhledávali informace, tvořili prezentace o nástrojích umělé inteligence, o kterých jsme pak společně debatovali. Diskutovali jsme také o bezpečném používání technologií a o tom, jak mohou AI nástroje pomáhat při vzdělávání. To vše ve smíšených skupinách.

Součástí programu byla také témata rozmanitosti, inkluze a finanční gramotnosti. Povídali jsme si o respektu k různým kulturám, spolupráci mezi lidmi z různých zemí a o tom, jak důležité je umět hospodařit s penězi, například při cestování nebo plánování školních aktivit. Celý den byl velmi zajímavý, bavilo nás poznávat nové prostředí, nové lidi i jejich kulturu.

Všichni jsme se shodli na tom, že na Erasmus+ bychom jeli znovu, protože tam jsou fajn lidé, přátelská atmosféra a získali jsme mnoho nových zkušeností.

Zaujalo nás slovinské přísloví:

*„Kdor visoko leta, nizko pade.
Kdo vysoko létá, nizko padá.*

Skupinová mobilita žáků: vracíme se domů, plní zážitků a poznání

Pozorovatelé: Zita Přichystalová a Klára Šenkýřová

Pátek 17. dubna 2026

Poslední den naší mobility byl dnem velkého hodnocení. Cesta vlakem se stala ideálním prostorem pro aktivitu „štěbetání“, při které jsme v týmech reflektovali celý týden. Klíčovým momentem bylo, že jsme obdrželi vyhodnocenou SWOT analýzu, která nám jasně ukázala naše silné stránky i oblasti, ve kterých jsme se během projektu posunuli.

V rámci vzdělávání k ochraně přírody jsme zvolili ekologickou cestu vlakem. Velký důraz byl kladen na sociální vzdělávání a vrstevnické učení ve smíšených skupinách, což nám v praxi pomohlo lépe pochopit inkluzi a význam spolupráce.

V rámci multikulturního vzdělávání jsme se věnovali poznávání partnerské země a při loučení jsme si potvrdili, jak důležité je sdílení zkušeností.

Jazykové vzdělávání probíhalo přirozeně – procvičovali jsme slovinštinu i češtinu a poslouchali rozhlas ve vlaku. Zjistili jsme, že vlak se slovinštinou řekne stejně a autobus je „avtobus“.

Digitální vzdělávání jsme naplnili aktivním využíváním internetu a mobilů k vyhledávání spojení. V rámci osobnostního rozvoje jsme si vyzkoušeli

pozorovat, organizovat, diskutovat a hodnotit výsledky své práce.

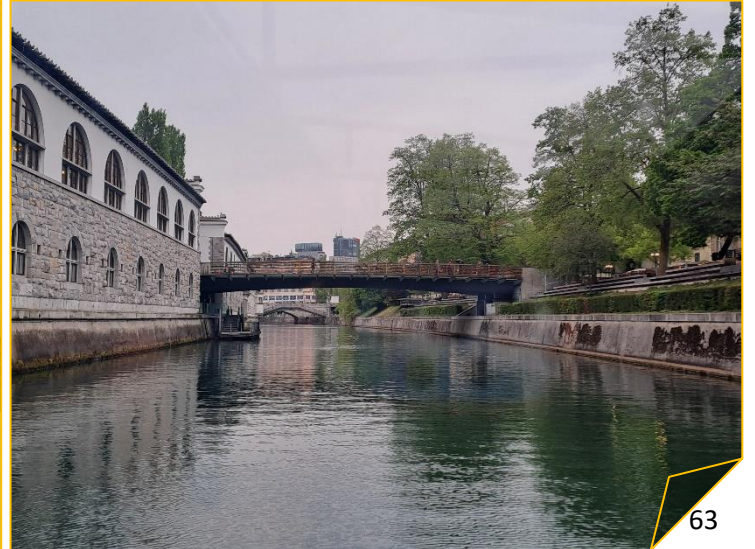
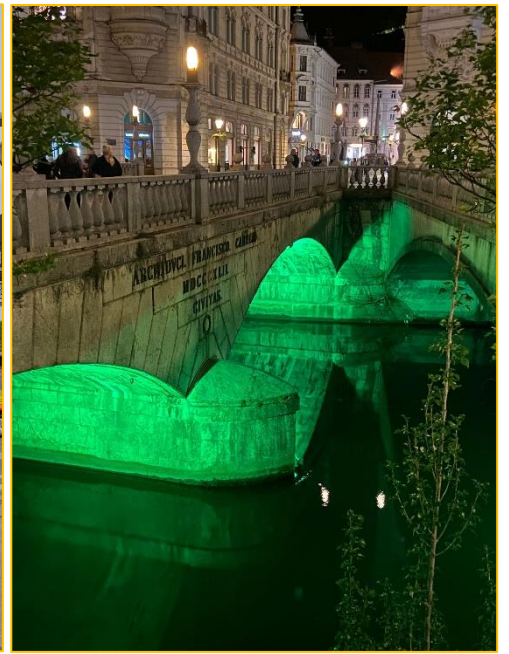
Z hlediska organizace mobility bylo vše v pořádku. Také strava byla pestrá a dobře zajištěna. Tento poslední přejezdový den byla snídaně v podobě müsli s jogurtem a obědová kuřecí bageta nám dodaly energii na cestu.

Přestože byl program nabitý, měli jsme i dostatek volného času. Na otázku, co bychom příště změnili, jsme odpověděli, že nic, vše bylo v pohodě. Domů se vracíme s novými dovednostmi a chutí se do programu Erasmus+ zapojit znovu.

Jak říká slovinské přísloví:

Znanje je zaklad, ki vedno spremlja svojega lastnika. Poznanje je poklad, který svého majitele provází neustále. Přesně takový poklad v podobě zkušeností si vezeme domů.

Cesty do zelené Evropy: společná zkušenost, různé pohledy

„Cesty do Zelené Evropy“, ERASMUS+ školní vzdělávání 2021–2027

Projekt 2025-1-CZ01-KA121-SCH-000325779

Vojtěch Hanák

Funded by
the European Union

zšarménská

Financováno Evropskou unií.

Vyjádřené názory a stanoviska představují názory a stanoviska autorů a nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo Domu zahraniční spolupráce. Evropská unie ani poskytovatel grantu za ně nenesou odpovědnost.

Ve dnech 5.– 9. května 2026 se zaměstnanci ZŠ Arménská zúčastnili mobility Erasmus+ na Slovensku s názvem Cesty do zelené Evropy. Hostitelskou školou byla Církevní základní škola s mateřskou školou Jana Křtitele v Partizánském. Ačkoliv jsme cestovali společně, nešlo o jednu společnou mobilitu, ale o 11 mobilit pedagogických pracovníků a 3 mobility nepedagogických pracovníků. Každý účastník měl vlastní smlouvu o učení a sledoval cíle akreditace školy z pohledu své profese.

Program byl pestrý a propojoval školní prostředí, výuku v terénu, environmentální vzdělávání, wellbeing, zdravý životní styl i mezikulturní spolupráci. Část aktivit probíhala přímo v hostitelské škole, kde jsme mohli sledovat výuku, organizaci školy, práci s žáky a přístupy slovenských kolegů. Další část programu nás zavedla do terénu, například do oblasti Topoľčianek, k oboře zubrů nebo do Bojnice, kde se vzdělávání přirozeně spojovalo s historií, přírodou, finanční gramotností i pohybem.

Velkou hodnotou celé akce bylo právě to, že každý účastník vnímal program jinými očima. Učitelé sledovali metody výuky, práci se třídou, možnosti CLIL, vrstevnické učení nebo rozvoj kritického a kreativního myšlení. Asistentky pedagoga se zaměřovaly na podporu žáků a inkluzi. Nepedagogičtí pracovníci porovnávali oblast školního stravování, provozu, organizace a zajištění bezpečného prostředí školy.

Důležitou součástí mobility bylo také pravidelné večerní „štěbetání“, tedy společná reflexe. Díky ní jsme si mohli průběžně sdílet postřehy, hodnotit jednotlivé aktivity a přemýšlet nad tím, co lze přenést do naší školy. Mobilita tak nebyla jen cestou na Slovensko, ale především příležitostí porovnat praxi, získat inspiraci a posílit spolupráci napříč profesemi. Zpět jsme si odvezli nejen zážitky, ale i konkrétní podněty pro další práci na ZŠ Arménská.

Cesta z Moravy na Slovensko

Úterý 5. května 2026

Pozorovatelé: RNDr. Helena Jedličková, Ph.D., Mgr. Karla Robková, Bc. Tomáš Staněk

V úterý 5. 5.2026 začala naše mobilita zaměstnanců z programu Erasmus+ na Slovensko. Kromě vzdělávacích cílů byla zaměřena na aktivity wellbeingu. Z Brna do Partizánskeho, kde sídlí hostitelská Církevná ZŠ a MŠ Jana Křtitele, je to cca 230 km. Projížděli jsme hraničním přechodem Starý Hrozenkov – Dretová.

Cestou probíhalo fenologické pozorování rostlin v závislosti na ročním období i počasí, které vedla Helena Jedličková. Podávala nám také informace o krajině kolem. Trasu jsme sledovali s využitím ICT.

První zastávka byla na ZŠ ve Slatině nad Bebravou. Přivítala nás p. ředitelka Mgr. Ivana Mikušová, seznámila s cíli školy, provedla jejími prostory. Přestože škola patří k těm menším, je zapojena do národních i mezinárodních projektů, např. mobility žáků v programu Erasmus+, programu Globe – Věda na školách, žáci se úspěšně zapojují do vyšších kol soutěží a olympiád. V budově školy je malé regionální muzeum, které svépomocí vytvořili žáci s učiteli. Společně jsme diskutovali o schopnosti malých škol konkurovat větším, o benefitech, hodnotách, které přináší. Inspirací pro nás je předmět regionální výchova, výchova k občanství. Osvěžující byl odpočinek na školní zahradě pod rozkvetlými jabloněmi se silným chuťovým zážitkem – po domácku upečeným křupavým chlebem. Všem děkujeme za vstřícné přijetí.

Díky bezpečné jízdě pana řidiče jsme odpoledne dorazili do Partyzánskeho. Po ubytování se nás ujala skvělá paní průvodkyně. Zúčastnili jsme se vzdělávacího programu „Partyzánske, Baťa aktivně, zdravě“. Procházeli jsme městem, dříve Baťovany, seznamovali se s jeho fascinující historií, architekturou, urbanismem, s Baťovou ideou práce, prohlédli si půl dům v Červené ulici a udělali představu o bydlení rodin, o jejich pracovním i osobním životě. Baťa koncipoval Baťovany jako průmyslové město v zahradách. Zásluhou dobrovolníků jedna znovu ožila. Bylo velmi příjemné se zde zastavit, vnímat zeleň kolem, relaxovat.

Veškerá komunikace probíhala ve slovenštině a češtině. Při večerním hodnocení dne někteří už „štěbetali“ po slovensky.

Poznávání, inspirace a wellbeing

Středa 6. května 2026

Pozorovatelé: Mgr. Jaromír Krejčí, Mgr. Ivana Coufalová, Mgr. Ivana Cupalová

Tento den nás čekal pestrý program zaměřený na poznávání nových míst, sdílení zkušeností s kolegy i podporu wellbeingu. Celý pobyt se nesl v příjemné atmosféře a přinesl řadu zajímavých zážitků.

Velmi milým zážitkem bylo přivítání na církevní škole v Partizánském. Inspirativní úvod nás naladil na celý pobyt a ukázal, jak důležitá je otevřenost, spolupráce a vzájemná podpora. Právě možnost setkat se s kolegy v jiném prostředí a lépe se poznat byla jedním z hlavních přínosů celé návštěvy.

Během dnešního programu jsme navštívili hřebčín a zámek v Topolčiankách, kam jezdíval prezident Masaryk. Prohlídka historických prostor i setkání s krásnými koňmi byly zajímavým spojením kultury, historie a tradice. Neméně působivá byla návštěva zubří obory, kde jsme měli možnost pozorovat tato majestátní zvířata v jejich přirozeném prostředí.

Odpoledne nechyběly ani sportovní a relaxační aktivity. Příjemné chvíle jsme strávili na bowlingu, který byl dobrovolný a dostačující pro aktivní odpočinek.

Z gastronomických zážitků tohoto dne si asi nejvíce budeme pamatovat výborné halušky k večeři, které patřily k vrcholům místní kuchyně. Naopak při snídani nám trochu chyběla vajíčka, která by nabídku příjemně doplnila.

Dnešní pobyt nám přinesl také několik nových slovenských slovíček. Naučili jsme se například výrazy „preteky“ (závody), „kozub“ (krb) a „sobáš“ (svatba). I díky těmto drobnostem jsme mohli lépe poznat slovenskou kulturu a jazyk.

Tento den jsme poznali spoustu nových míst, která v nás zanechala příjemné vzpomínky. A už se těšíme, co nám přinesou další dny...

Inspirace ze školy i chvíle klidu v přírodě

Čtvrtek 7. května 2026

Pozorovatelé: Mgr. Alena Procházková, Barbora Hradilová, Mgr. Monika Komárková

Čtvrtek jsme strávili v partnerské škole Církevní ZŠ s MŠ Jana Krstiteľa v Partizánském. Dopolední program byl zaměřený především na stínování výuky a hospitace v hodinách. Měli jsme možnost sledovat práci pedagogů přímo během vyučování, pozorovat komunikaci se žáky i celkovou atmosféru školy. Velmi nás zaujaly tzv. openingy, kterými se na této škole začíná každý den, kdy třídní učitel pracuje se svou třídou a snaží se vést žáky k samostatnosti, vzájemnému respektu a práci s hodnotami a ctnostmi, které jsou běžně součástí školního života.

Během dne jsme také diskutovali o rozdílech i podobnostech českého a slovenského školství a sdíleli zkušenosti z vlastní pedagogické praxe. Inspirativní pro nás bylo sledovat nejen samotnou výuku, ale také vztahy mezi učiteli a žáky a celkově klidné a přátelské prostředí školy.

Někteří naši kolegové se stali dobrovolníky během navštívených hodin a zapojili se tak aktivně do vyučování.

Silným zážitkem celého dne byl wellbeingový program „Lesní lázeň“ s paní psycholožkou (certifikovanou lesní pedagožkou), který probíhal v krásném lese. Vyzkoušeli jsme si různé relaxační techniky a cvičení zaměřená na zklidnění mysli, práci se stresem a lepší vnímání sebe sama i okolní přírody. Učili jsme se vědomě využívat všechny smysly – poslouchat zvuky lesa, vnímat vůně přírody, dotýkat se různých přírodních materiálů nebo se soustředit na drobné detaily kolem nás. Díky těmto aktivitám jsme si uvědomili, jak důležité je umět zpomalit, odpočinout si a pečovat o svou psychickou pohodu.

Součástí dne byl také pobyt v termálních lázních, který podpořil relaxaci a celkový wellbeing celé skupiny. Celý den byl velmi přínosný nejen po profesní stránce, ale i po stránce osobní. Odvážíme si mnoho inspirace, nových zkušeností a nápadů, které bychom rádi využili i v našem školním prostředí.

Evropské učení v pohybu: den v Bojnících

Pátek 8. května 2026

Pozorovatelé: Mgr. Eva Machálková, Bc. Lucie Kocmanová, Roman Škarvada

Čtvrtý den mobility byl zaměřen na terénní výuku v prostředí hostitelské školy a města Bojnice. Program podporoval rozvoj jazykových, environmentálních, sociálních, mezikulturních a digitálních kompetencí v souladu s prioritami programu Erasmus+ a konceptem „Zelené Evropy“.

Dopolední wellbeing aktivity a osobní volno umožnily účastníkům regeneraci a posílení psychické pohody. Následoval přesun do Bojníc v rámci programu Rádio Erasmus, který využíval prvky výuky hrou, mediální gramotnosti a environmentálního vzdělávání. Účastníci pracovali s informacemi a učili se kriticky vyhodnocovat mediální sdělení související s ochranou přírody a udržitelným rozvojem.

Během prohlídky bojnického zámku se účastníci seznamovali s kulturním dědictvím regionu a evropskými historickými souvislostmi. Program pokračoval návštěvou tradičního tržiště a jarmarku s folklórem, lidovou hudbou a regionálními produkty. Aktivita podpořila mezikulturní dialog, respekt k tradicím i poznávání evropského kulturního dědictví. Účastníci zároveň rozvíjeli jazykovou vybavenost, pečovali o wellbeing a ochutnali místní kuchyni, která je inspirovala novými recepty.

Večerní aktivita „Štěbetání“ byla věnována kritickému myšlení, sebereflexi a hodnocení dne. Skupiny prezentovaly zkušenosti a diskutovaly o využití získaných poznatků ve školní praxi.

Reflexe a cesta domů

Sobota 9. května

Pozorovatelé: Mgr. Vojtěch Hanák, Patricie Benešová

Poslední den naší mobility na Slovensku se nesl ve znamení balení, cesty domů a především reflexe — nebo, jak jsme si během pobytu zvykli říkat, „štěbetání“. Po snídani v Termálech Malé Bielice jsme naložili kufry, rozloučili se s prostředím, které nám několik dní poskytovalo zázemí, a vydali se zpět směrem k Brnu.

Cesta však rozhodně nebyla jen přesunem z místa na místo. V autobuse pokračovalo naše „Rádio Erasmus“, ve kterém se postupně vystřídali účastníci mobility. Díky moderování Heleny Jedličkové měl každý prostor ohlédnout se za svým pobytem, zhodnotit naplnění osobních cílů a sdílet, co si z mobility odváží. Mluvilo se o stínování ve škole, výuce v terénu, environmentálním vzdělávání, wellbeingu, spolupráci se slovenskými kolegy i o možnostech využití získaných zkušeností v naší vlastní praxi.

Pro mě byla důležitá hlavně možnost porovnat přístupy k organizaci mobility, práci s žáky a hodnocení aktivit. Zajímavé bylo také sledovat, jak se během celého programu přirozeně propojovalo učení, jazyková komunikace, digitální dovednosti, týmová spolupráce a osobnostní rozvoj.

Cesta probíhala klidně, s krátkou zastávkou na oběd v malebném prostředí buchlovských kopců. Do Brna jsme se vraceli sice unavení, ale zároveň s pocitem, že mobilita přinesla nejen nové poznatky, ale i inspiraci pro další práci ve škole.

Naše školní jídelna sbírala inspiraci v zahraničí: Vaříme zdravěji a s ohledem na přírodu

Vážení rodiče, milí žáci, vzdělávání na naší škole se netýká jen lavic a učebnic, ale celého prostředí, ve kterém vaše děti tráví čas. Proto se v uplynulých dnech vydal tým zaměstnanců naší školní jídelny na mezinárodní zkušenou v rámci evropského programu **Erasmus+**.

Cílem této cesty bylo takzvané „stínování na pracovišti“ (job-shadowing) na hostitelské škole v Partizánske, která je lídrem v oblasti zdravého stravování a ekologického přístupu k provozu kuchyně.

Proč jsme vyjeli a co jsme sledovali?

Moderní školní stravování už dávno není jen o dodržení tabulek. Je o tom, jak dětem nabídnout jídlo, které jim chutná, dodá jim energii pro učení a zároveň minimálně zatěžuje naši planetu. Naš pan kuchař a vedoucí jídelny se v zahraničí zaměřili na dvě hlavní oblasti:

Zdraví a moderní výživa: Sledovali jsme nové postupy, jak snižovat množství soli a cukru, jak atraktivně zakomponovat více zeleniny a luštěnin a jak jídlo na talíři prezentovat, aby bylo pro děti lákavé.

Environmentální výchova a udržitelnost: Inspirovali jsme se tím, jak hostitelská škola nakupuje suroviny od lokálních farmářů, jak minimalizuje plýtvání potravinami (gastroodpad) a jak efektivně třídí.

Zahraniční zkušenost nechceme nechat v šuplíku. Už nyní pracujeme na tom, jak získané nápady legálně a chutně přenést do praxe naší kuchyně a skloubit je s českými normami (tzv. spotřebním košem).

Na co se mohou děti v nejbližší době těšit?

Mezinárodní dny v jídelně: Brzy zařadíme do jídelníčku speciální dny, kdy ochutnáme recepty inspirované naší cestou.

Méně odpadu, více chuti: Chceme s dětmi více komunikovat o tom, kolik jídla se vyhazuje, a společně s nimi pracovat na snižování zbytků.

Nové ingredience v moderním kabátě: Vyzkoušíme nové, šetrné technologické postupy, které v jídle uchovají maximum vitamínů.

Děkujeme programu Erasmus+ za možnost profesního růstu našeho týmu a těšíme se, že i skrze talíře v jídelně budeme společně s vámi budovat zdravější a udržitelnější budoucnost pro naše děti.

S pozdravem
tým školní jídelny a vedení školy

Erasmus+ na vlastní kůži i talíři: Jak jsme sbírali inspiraci na Slovensku

Když se řekne školní mobilita Erasmus+, většina z nás si představí učitele a žáky s učebnicemi. Tentokrát se ale do expedičního týmu projektu „*Cesty do Zelené Evropy*“ zapojila i naše školní jídelna.

Jako vedoucí školní jídelny jsem samozřejmě na každém kroku nejvíce sledovala jednu zásadní věc – jak se na takové mezinárodní cestě stravujeme. A musím říct, že jsem byla nadšená! Do našeho společného hodnocení jsme s kolegy jednohlasně zapsali:

„Oceňujeme různorodost jídel i jeho obměnu v rámci bufetu.“

Vidět moderní trendy v gastronomii přímo v praxi pro mě bylo obrovskou inspirací. Ukázalo se, že pestrost, možnost výběru a čerstvost formou bufetových stolů je přesně to, co unaveným cestovatelům dodá nejvíce energie.

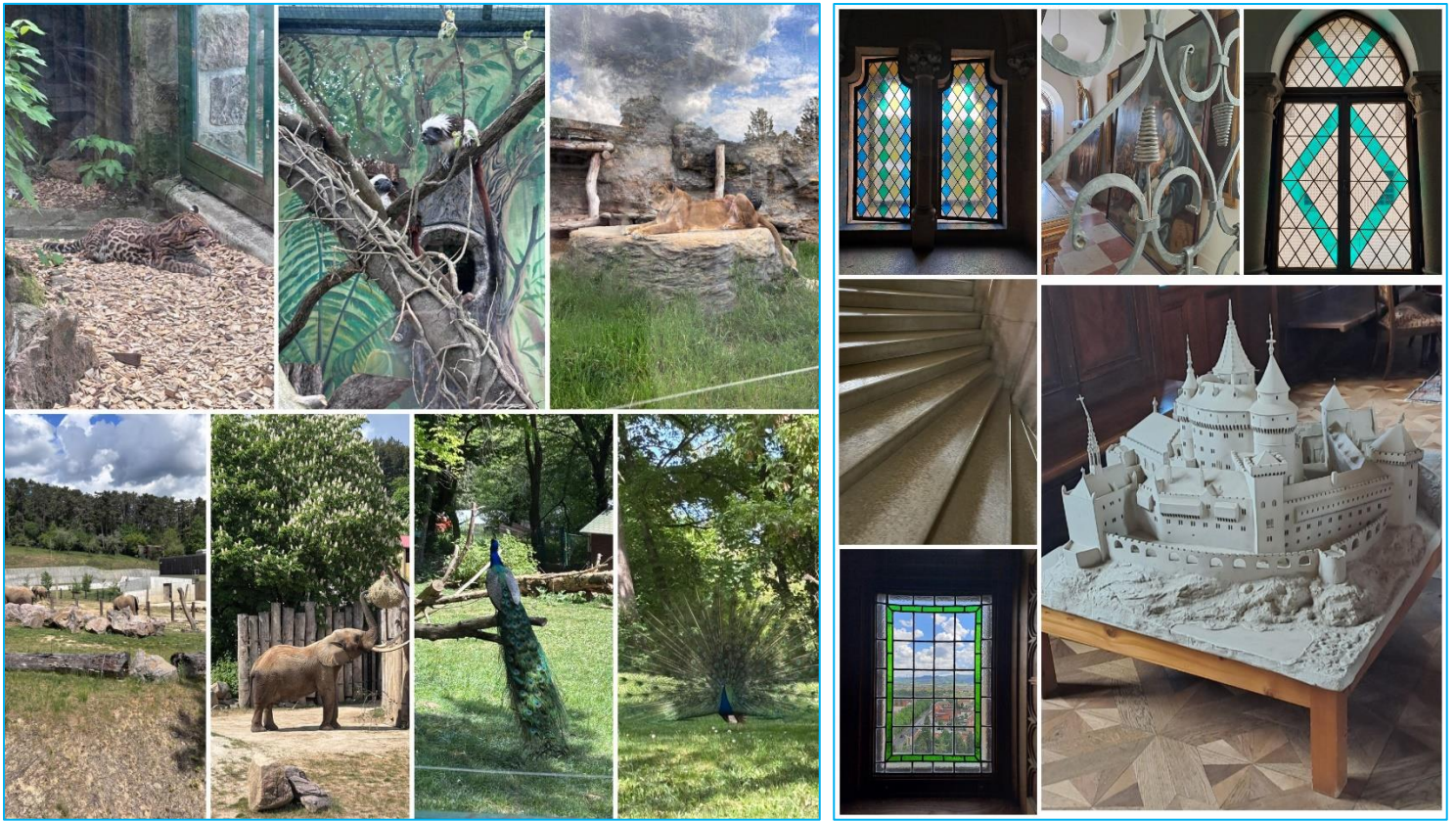
A že jsme té energie potřebovali opravdu hodně! Společně jsme úspěšně splnili všechny stanovené cíle, od vzdělávání k ochraně přírody přes sociální inkluzi až po využívání digitálních technologií. Během ranních i večerních reflexí, kterým jsme říkali „štěbetání“, jsme se naučili lépe naslouchat jeden druhému a kriticky přemýšlet o naší práci.

Celá tato náročná cesta by se ale neobešla bez skvělého zázemí. Ráda bych proto i touto cestou osobně poděkovala paní Jedličkové za skvělé vedení našich diskusí a paní Procházkové za bezchybné administrativní zajištění celé výpravy.

Domů do Brna se vracím nejen s hlavou plnou nových zážitků, ale hlavně s notesem plným kulinářské inspirace. Už teď se celý náš tým v kuchyni těší, jak mezinárodní trendy promítneme do našich receptů, aby pro vás byla návštěva školní jídelny ještě větším zážitkem!

Dobrou chuť a na viděnou u výdejního okénka přeje

vedoucí školní jídelny ZŠ Arménská Patricie Benešová

Naše výpravy za dobrodružstvím

Sněhu bylo dost a energie ještě víc – LVK 2026

Alexandra Koupilová

Koncem ledna se uskutečnil tradiční lyžařský kurz našich žáků z 6.–8. ročníků. I letos jsme zamířili do Beskyd, konkrétně do obce Horní Bečva. Zázemí nám po celý týden poskytoval hotel Labyrint, který se postaral o dostačující ubytování a výborné stravování.

Samotný výcvik probíhal ve Ski areálu u Sachovy studánky. Počasí nám po většinu pobytu přálo, sjezdovky byly upravené plus skvělá nálada všech účastníků, to vše vytvořilo ideální podmínky pro výuku začátečníků a pokročilých lyžařů (a že jich letos bylo opravdu hodně).

Začátečníkům jsme se věnovali na vedlejším svahu, který je svým sklonem mírnější. Ti, kteří stáli na lyžích poprvé, získali během pár dnů důvěru v sami sebe, zdokonalili se a v druhé části týdne již jezdili s ostatními na hlavním svahu. Klidným, pomalým tempem vše zvládli, a o tom lyžařský kurz je.

Dopoledne probíhala výuka v družstvech, do hotelu jsme se

vraceli na výtečný oběd a po krátkém odpočinku jsme opět vyráželi na svah.

Večerní program byl vždy příjemným zakončením dne. Po večeři jsme si společně zhodnotili pokroky, řekli jsme si, co se povedlo a co je potřeba zlepšit. Nechyběly soutěže a týmové hry. Velký úspěch měla také diskotéka, při které si žáci užili spoustu legrace a tance. Letos nechybělo ani večerní lyžování, relax v bazénu nebo odpolední procházka.

Celý lyžařský kurz se nesl v přátelském duchu. Žáci se chovali slušně, zodpovědně a vzájemně se podporovali. Občas někdo vystrčil růžky a mírně zazlobil, ale vše se na místě vyřešilo a jelo se dál.

Věřím, že si všichni účastníci odvezli nejen nové zkušenosti, ale také mnoho společných zážitků a hezkých vzpomínek.

Moc děkuji svým kolegům, bez jejichž nasazení a super spolupráci by letošní lyžařský kurz nemohl proběhnout v tak příjemné atmosféře. Poděkování patří Jiřímu Rossimu, Jaromíru Krejčímu, Jakubovi Staňkovi a v neposlední řadě paní asistentce Kateřině Rossi.

Survivor 2026

Třída 7. A, Eva Machálková, Lucie Kocmanová

Ve dnech 23.–25. února 2026 vyrazila naše třída VII.A na třídní pobyt „Tajemství posledního vlka“ do rekreačního střediska Jasenka v Zubří. Už od začátku jsme se všichni moc těšili, protože nás čekalo dobrodružství v přírodě, spousta her, a hlavně tři dny bez běžného školního vyučování.

Po příjezdu jsme se ubytovali a hned jsme se pustili do prvních seznamovacích týmových aktivit. Celý program byl zaměřený na spolupráci, odvahu a řešení různých úkolů. Během pobytu jsme plnili napínavé mise spojené s příběhem posledního vlka. Museli jsme spolupracovat, přemýšlet a někdy i překonat sami sebe. Některé úkoly probíhaly venku v lese, kde jsme hledali stopy, orientovali se v terénu a plnili různé výzvy.

Nejvíce nás bavily večerní hry a soutěže, při kterých byla skvělá atmosféra. Hodně jsme se nasmáli, ale zároveň jsme zjistili, jak důležité je si navzájem pomáhat. Velkým zážitkem byla také noční aktivita v přírodě, která byla trochu strašidelná, ale právě proto nezapomenutelná. Někteří se báli, ale nakonec to všichni zvládli a měli ze sebe dobrý pocit.

Jídlo nám moc chutnalo. Po celém dni plném aktivit jsme byli rádi, že si můžeme odpočinout na chatkách a povídat si s kamarády. Celý pobyt utekl strašně rychle, ani se nám nechtělo domů. Odvezli jsme si spoustu zážitků, nových zkušeností i hezkých vzpomínek. Myslíme si, že tento výlet naši třídu ještě více stmelil.

Třídy 2. A a 2. C v Březové

Vanda Lízalová, Karla Robková, Ivana Cupalová, Sandra Marešová
a holky a kluci ze druhých tříd

V pondělí 20. 4. jsme vyrazili na dlouho očekávaný výlet do outdoorového střediska Březová, kde nás čekalo mnoho zábavných i dobrodružných aktivit. Už od odjezdu panovala skvělá nálada a všichni se těšili na společné zážitky v přírodě. Cesta autobusem nám pěkně ubíhala, a tak jsme brzy dorazili do krásného městečka Březová. Jak jsme dojeli, seznámili jsme se se Sárrou a později s Emou, které byly naše instruktorky a provázely nás programem Angry

Birds. Ubytovali jsme se do pokojů po čtyřech. V jídelně nám vařili dobré snídaně, obědy i večeře.

Během čtyř dní jsme vyzkoušeli mnoho atrakcí, např. lezeckou stěnu, trampolíny nebo Bongo. Vydali jsme se na lukostřelbu a jízdu na koni, což byl pro mnoho z nás nový a krásný zážitek. Napínavá byla návštěva strašidelného hradu nebo laserového muzea. V lese jsme postavili pro ptáčky hnízda a připomněli si Den Země. Během našeho pobytu jsme si také užili diskotéku, která nás všechny roztančila. Byla tam zima a často foukalo, ale i přesto jsme se suprově bavili a už se těšíme na další společnou akci.

Týden mezi indiány

Lenka Vašíčková, foto Monika Kouadjane, Kateřina Rossi

Poslední týden v květnu se naši třetáci vydali na školu v přírodě do Zubří, kde je čekal nezapomenutelný program inspirovaný životem indiánů. Hned po příjezdu se proměnili v celé indiánské kmeny, získali svá nová indiánská jména a vydali se na týden plný výzev, her a dobrodružství.

Během pobytu děti postupně plnily úkoly, za které získávaly indiánská pera. Ta symbolizovala jejich dovednosti a vlastnosti, například odvahu, přátelství, tvořivost nebo vztah k přírodě. Každé pírkó bylo důkazem toho, co děti dokázaly jako jednotlivci. Celotáborová hra pak ukázala, jak kmeny dokáží spolupracovat a překonávat překážky.

Velkou radost přineslo vyrábění indiánského oblečení a lapačů snů, při kterém si děti vyzkoušely svou kreativitu a zručnost. Nechyběly ani indiánské soutěže a disciplíny, které prověřily jejich obratnost, rychlost i týmového ducha.

Program byl bohatý i na vodní radovánky – koupání v rybníku, pádlování na lodičkách a jízda na šlapadlech patřily mezi nejoblíbenější chvíle celého týdne. Jeden z večerů pak patřil zpěvu písní a opékání špekáčků u táborového ohně, který dotvořil tu pravou tábornickou atmosféru. Velkým zážitkem byla také stezka odvahy, při které museli třetáci překonat sami sebe i strach z neznámého. Celý pobyt pak vyvrcholil závěrečnou cestou za pokladem, která prověřila všechny získané dovednosti a spolupráci celých kmenů.

Škola v přírodě v Zubří se tak stala týdnem plným zážitků, přátelství a dobrodružství, na který budeme dlouho vzpomínat.

Dny plné chorvatského slunce

Irena Stranyánková

Ve dnech 29. května až 7. června 2026 se žáci tříd 4. B, 5. A a 5. B vydali na ozdravný pobyt do chorvatského letoviska Igrane. Čekalo je osm dní plných slunce, moře, poznávání přírody i společných zážitků, na které budou ještě dlouho vzpomínat.

Naše dobrodružství začalo cestou autobusem. Přestože cesta byla dlouhá a únavná, všichni se těšili na první pohled na azurové Jaderské moře. Po příjezdu jsme se ubytovali v útulném penzionu Mihaljević, který se stal naším domovem po celý pobyt.

Každý den jsme si užívali krásné počasí, koupání v průzračném moři a slunečních paprsků. Mnozí z nás objevili kouzlo šnorchlování a potápění. Pod hladinou se nám otevřel fascinující podmořský svět plný rybek, zajímavých kamenů, mušlí a malých krabů. Sbíráni mušlí na pláži patřilo mezi nejoblíbenější činnosti během volných chvil.

Velkým zážitkem byl celodenní výlet lodí na krásný ostrov Hvar. Už samotná plavba byla nezapomenutelná. V zátocě se nacházela průzračná voda a bílý písek. Děti zde objevovaly úžasný podmořský svět plný krabů, mořských ježků, mušlí atd. Zatímco jsme se koupali, kapitán a jeho pomocníci nám připravovali na lodi oběd. Na výběr jsme měli makrelu nebo kuřecí steak. Po vyplutí ze zátoky jsme začali konzumovat oběd a zbytky jídla jsme házeli do moře. Na tyto dobroty již čekali raci, kteří ve velkých hejnech létali nad lodí a ponořovali se do moře pro jídlo.

Během pobytu jsme také obdivovali majestátní pohoří Biokovo, které se tyčí přímo nad pobřežím. Jeho vrcholy vytvářely nádhernou kulisu našich každodenních aktivit a připomínaly nám, jak rozmanitá a krásná je chorvatská příroda.

Ozdravný pobyt nebyl jen o koupání a opalování, ale také o nových přátelstvích, společných hrách, poznávání přírody a samostatnosti. Domů jsme si přivezli spoustu krásných vzpomínek, zážitků a také drobných pokladů v podobě mušlí z chorvatských pláží.

Všichni jsme si pobyt v Igrane velmi užili a již nyní se těšíme na další společná dobrodružství. Chorvatsko nás okouzlo svou přírodou, čistým mořem i přátelskou atmosférou a zůstane v našich vzpomínkách ještě dlouho.

Tři slunečné, ale chladné dny na Březové

Ivana Coufalová, Jolana Hárková, Jakub Staněk

Žáci 8. tříd letos vyrazili na třídní pobyt do outdoorového Resortu Březová. Přestože nás po celou dobu provázelo slunečné počasí, ranní chlad a studený vítr nám připomínaly, že jaro ještě úplně nepřevzalo vládu. Avšak ani chladné počasí žákům nezabránilo užít si program naplno.

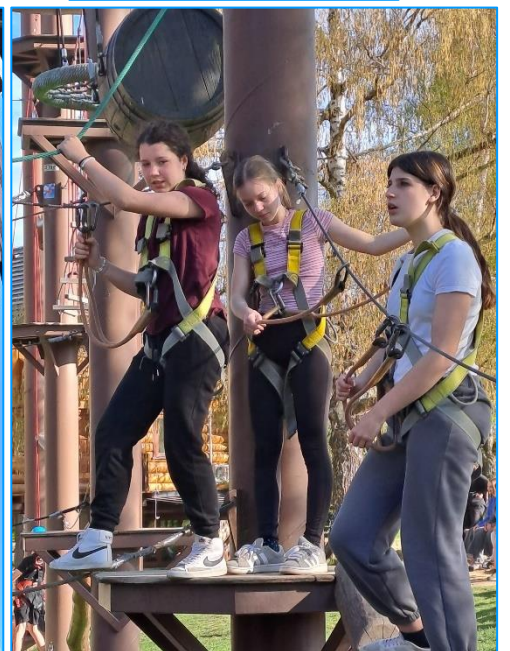
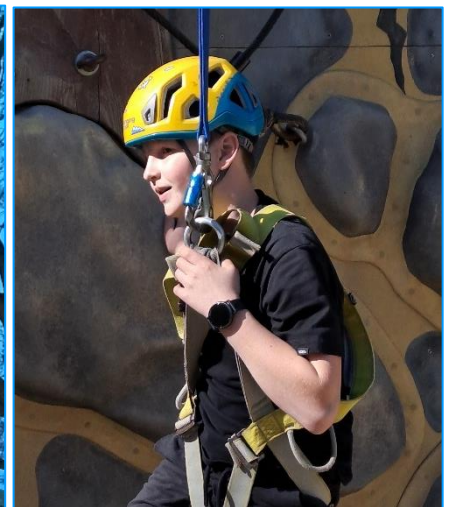
Hned po příjezdu je čekalo rozdělení do týmů a první seznamovací hry. Během pobytu si vyzkoušeli spoustu zajímavých aktivit, které prověřily nejen fyzickou kondici, ale také spolupráci, odvahu a schopnost poradit si v nečekaných situacích. Velký úspěch měly zejména lezecké stěny, lanové překážky, úniková hra, rafty, vzduchová trampolína, bungee trampolíny, lukostřelba i různé týmové soutěže.

Velkou pochvalu si zaslouží také místní kuchyně, protože jídlo bylo po celou dobu výborné. Nechyběl ani večerní program, kde byla možnost zhlédnout film, zatančit si na diskotéce či si objednat chutnou pizzu.

I když jsme se ráno často balili do mikin, bund a čepic, slunečné počasí dodávalo celé akci příjemnou atmosféru. Instruktoři měli pro žáky připravený pestrý program a bylo vidět, že si dali záležet na tom, aby si každý našel něco, co ho bude bavit.

Domů se všichni vraceli unavení, ale plní nových zážitků a společných vzpomínek. Pobyt na Březové ukázal, že i tři chladné dny mohou být plné dobrodružství, zábavy a skvělé party lidí.

Dobrodružství na Březové

Eva Machálková, Lucie Kocmanová

Ve dnech 25.–27. května 2026 vyrazili žáci ze třídy 7. A do Outdoor Resortu Březová na program Pandora. Čekaly je tři dny plné zážitků, dobrodružství a skvělé zábavy. Počasí přálo, po celý pobyt panovaly letní teploty a svítilo slunce.

Program byl opravdu pestrý. Žáci si vyzkoušeli jízdy na koních, vodní atrakce, rafty, paintball, lukostřelbu i lanové centrum. Extra zážitkem byly adrenalinové seskoky z věže a sjezd lanovkou na vodní hladinu.

Nechyběl ani večerní program. Užili jsme si napínavou noční hru, druhý večer skvělou diskotéku a celý pobyt zakončila působivá ohňová show.

Velkou pochvalu si zaslouží také výborné jídlo a příjemné prostředí celého areálu. Na Březovou budeme ještě dlouho vzpomínat.

Jak se žije na Žižkové boudě

Účastníci školy v přírodě a Monika Komárková

1. den

Den jsme začali odjezdem z Brna v 9 hodin. Do Krkonoš jsme jeli 4 hodiny a po jízdě autobusem jsme museli jít 1,2 km do kopce, což bylo těžší vyjít než Sněžku (jak se později ukázalo). Poté jsme měli asi hodinu pauzu pro nachystání se na naši první výpravu k Vlčí jámě. Vyrazili jsme kolem 16. hodiny, chvíli jsme šli do kopce kolem ostatních chat a budov. Potom jsme vešli do lesa a tam už to bylo většinu času po rovině nebo z kopce. Na zemi byly kameny a kolem nás nedozrálé borůvky. Když jsme došli na místo, ihned jsme se běželi osvěžit do přírodního pramene a kochat se krásnou přírodou. Po cestě ven z lesa jedna šestačka zakopla a něco si udělala s kotníkem, takže ji pan učitel Orság odnesl do chaty a my jsme zatím počkali na kluky, co panu učiteli pomáhali. Louka byla na kopci, takže nás nenapadlo nic jiného než válet sudy až dolů. Pod kopcem byla chata, kde se natáčel film Sněžanky a machři, takže jsme museli vyfotit hromadnou fotku na památku. Pak jsme si dali kofolu a vrátili se na chatu, kde na nás čekala výborná večeře – vývar a čína. Moc jsem si první den užila a nejráději bych se tam co nejdříve vrátila!

Martina Vavroušková za 7. C

2. den

V úterý jsme si už vše potřebné vybalili a šli jsme na dlouho očekávaný výlet. Z Žižkové boudy jsme vyrazili k rozhledně.

Ráno začal náš den skvělou snídaní, kde jsme měli švédské stoly, takže si každý mohl vybrat přesně to, na co měl chuť. Posilnění dobrým jídlem jsme vyrazili na náš první společný výlet. Cílem byla rozhledna Hnědý vrch, která se nachází kousek od Lyžařské boudy. Celkově jsme ušli asi 9 km. Z rozhledny, kde jsme se společně vyfotili, byl parádní rozhled na Krkonoše a na naši nejvyšší horu Sněžku.

Odpoledne po obědě, kde jsme si pochutnali na smaženém kvěťáku s bramborami a tatarkou, jsme měli polední klid, osobní volno a odpočinek. V 15:00 hodin jsme vyrazili dolů pod kopec do centra Pece pod Sněžkou. Tam jsme měli rozchod, zašli jsme do obchodů a nakoupili si nějaké dobroty a suvenýry. Pobylí jsme tam zhruba 75 minut. Cesta zpět na boudu nám dala celkem zabrat, ale není se co divit, jsme v Krkonoších, kde není moc rovinek.

V 18:00 hodin nás čekala teplá večeře, měli jsme guláš. Po večeři jsme měli volný program na pokojích, kde jsme hráli hry a povídali si. Po ústní hygieně jsme měli večerku, která byla ve 22:00, a učitelé si to obezřetně pohlídali. Jsme lehce unavení, ale moc se těšíme na zítřejší výstup na Sněžku.

Třída 7. B

3. den

V 6:20 budíček! Tedy alespoň pro ty, kteří i na horách potřebují dost času na ranní skincare a výběr pěkného outfitu. Jiným na přípravu stačí jen chvíle, a tak z postele vylézají až těsně před osmou. Hned potom bohatá snídaně, abychom měli dost energie na výšlap na Sněžku. Když už jsme po snídani skoro na prasknutí, přichází kontrola oblečení a obutí. Jsou mezi námi tací, kteří vyrážejí skoro jako na lázeňskou kolonádu, a tak je

učitelé doslova na kolenou prosí, aby se šli přiblěct a přezout.

Konečně vyrážíme! Po chvíli přichází první komplikace – Isině pravé botě se na Sněžku nechce, a tak se raději rozbije už 200 metrů od našeho hotelu. Náhradní obuvi ale výlet nevedí, a tak se můžeme vydat k dolní stanici lanovky na Sněžku.

Postupně nastupujeme do kabinek a míříme na stanici Růžová hora. Někteří na to asi zapomněli nebo se jim nechťelo šlapat, a tak vyjíždějí až na samotný vrchol Sněžky. Ale ušetření nezůstanou. I oni nakonec sjíždějí zpátky na Růžovou horu a šlapou nahoru. Nakonec je z toho docela vtipná historka – kdo taky může říct, že byl za den dvakrát na vrcholu Sněžky?

Počasi nám přeje. Ze začátku se sice vrchol halí do mraků, ale čím jsme blíž, tím víc se obloha otevírá a začínají se rýsovat jeho jasné obrysy. 366, 367, 368... každý další schod je snad vyšší a vyšší. 369... cíl je na dosah. 370! Po dlouhém šplhání přichází ten parádní pocit. Kocháme se nádhernými výhledy a přecházíme z Česka do Polska a zase zpátky. Občerstvení, suvenýry, nezbytná selfie. Na vrcholu je to jako v mraveništi, ale když se zastavíte a rozhlédnete se kolem, hlavou vám prostě musí projít otázka: Jak příroda umí vykouzlit něco tak nádherného?

Ale zpátky do reality. Na zpáteční cestě už nás nezastihnou žádné překážky, takže jedinou nepříjemností je závěrečný výšlap k Žižkově boudě. Někteří z nás zapnou turbo, jiní se plouží s vidinou toho, že na pokoji hodí nohy nahoru. Jeden z nás se motivuje závodem se dvěma pětiletými holčičkami, prohra však chutná hodně hořce.

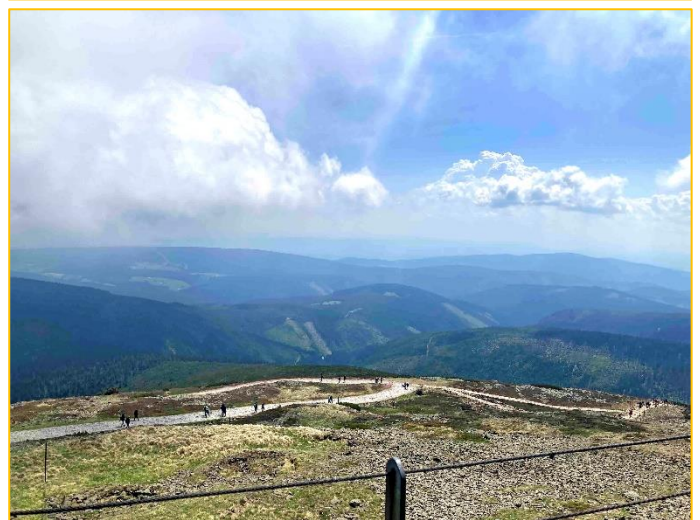
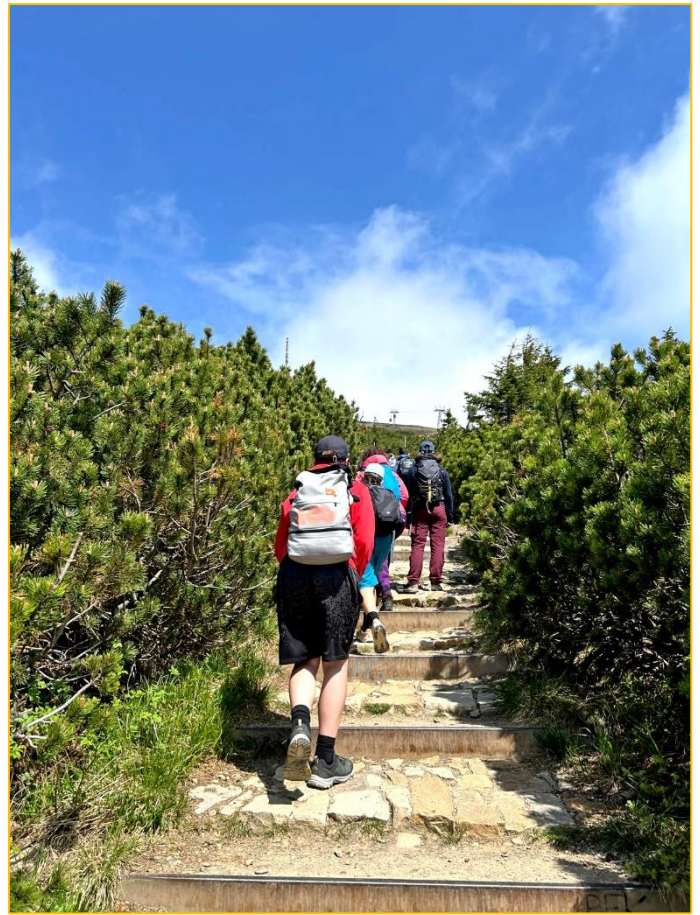
Po dobré večeři ale všichni vidíme svět zase růžově, a tak při večerní diskotéce naše nohy rychle zapomenou, že ještě před chvílí stály v nadmořské výšce 1603 m.

Vaše 6. A

4. den

A je tu čtvrtek předposlední den naší výpravy, která byla zajímavá a čtvrtkem to hlavě nekončí.

Den začal u někoho v 6:00, 7:00, 7:55, 8:00... Snídaně byla v 8:00, byly švédské stoly (sýr, máslo, šunka, buchta, zelenina, ...), které se jim moc povedly, protože nám chutnaly, protože každý (kdo nezaspal) si něco dal. Po snídani jsme se šli chystat na výlet (vzhledem k tomu, že jsme šli do kopce, bylo potřeba hodně vody) směr Kolínská bouda. Jakmile jsme přišli na Kolínskou boudu, čekaly nás lamy a zavřená hospoda 😞. Zde jsme pobýli cca 30 minut a pak jsme šli zpět na naše ubytování (Žižkova bouda), tam jsme si odpočali a za 20 minut už jsme utíkali zpátky dolů na oběd. K obědu byly kynuté knedlíky (které byly opravdu výborné 😊). No a po obědě byl klasický polední klid - 1,5 hodinky – takže jsme zase odpočívali, ale vůbec nám to nevedlo. Jakmile jsme si odpočinuli, šli jsme opět do akce. Po 90 minutách jsme měli sraz a učitelé vyhlásili výsledky soutěže (soutěž byla o znalostech zeměpisu, ČR, sport, zvířata). Na 1. místě se umístili kluci ze 6. A (pod názvem Survivor 6. A). Po vyhlášení soutěže jsme všichni šli malovat Sněžku a následně každá třída měla za úkol napsat básničku na téma pobyt na Žižkově boudě. Mezitím začal hokej Česko vs. Finsko (letos se nám to moc nepovedlo, prohráli jsme 4:1 a ten jeden gól byl ve hře 5 na 3, ale lepší něco nežli nic). Sledovali jsme to až do poslední vteřiny (kluci ze 6. B a pan učitel Krejčí). Ve třetí třetině jsme také šli na večeři (k večeři byla rýže s neznámou pikantní omáčkou, ale bylo to dobré 😊).

Po večeri i po hokeji jsme měli do 20:30 volnou zábavu (mohli jsme hrát fotbal, ping-pong nebo nějaké deskovky). A jakmile hodinky ukázaly 20:30, znamenalo to, že začíná dlouho očekávané opékání špekáčků, po něm diskotéka, kterou nás provázel DJ Adam Vedlich ze 7. B, a stezka odvahy, kterou pro nás vytvořili žáci z 6. A a 7. C. První dvojice vycházela za šera a poslední dvojice vycházela v úplné tmě. Někomu stezka bavila více, někomu méně. No a v 23:00 většina šla spát (někdo se na tajňáka balil 😊).

Filip Brandejs za 6. B

5. den

Poslední ráno na škole v přírodě jsme se probudili s vědomím, že nás čeká cesta domů. Počasí nám přálo a my si chtěli naplno užít poslední chvíle na horách.

Po probuzení jsme zamířili na snídani, kde na nás čekaly švédské stoly. Každý si nabral to, na co měl chuť. Poté následovalo velké vyklízení a uklízení pokojů. Vše muselo být čisté a připravené k předání.

Kdo měl pokoj uklizený, odnesl si kufr dolů před hotel. Ještě jsme si vyzvedli svačinu, ve které byl řízek se dvěma krajíci chleba, tatranka, ovoce a voda. Poté jsme se rozloučili se Sněžkou i s hotelem, který byl několik dní naším domovem.

Cesta dolů byla náročná, ale nikdo se nevzdával. Museli jsme sejít dlouhý a strmý kopec, takže jsme si pořádně zamakali. Nakonec nás čekalo už jen krátké čekání na autobus, do kterého jsme s radostí nastoupili.

Cesta domů byla dlouhá, ale každý z nás se těšil na své blízké. Po více než čtyřhodinové cestě jsme dorazili do Brna. V Bohunicích nás sice ještě zdržely dopravní kolony, ale brzy jsme byli v cíli.

U autobusu už čekalo mnoho rodičů. Vzali jsme si kufry, rozloučili se a vydali se domů.

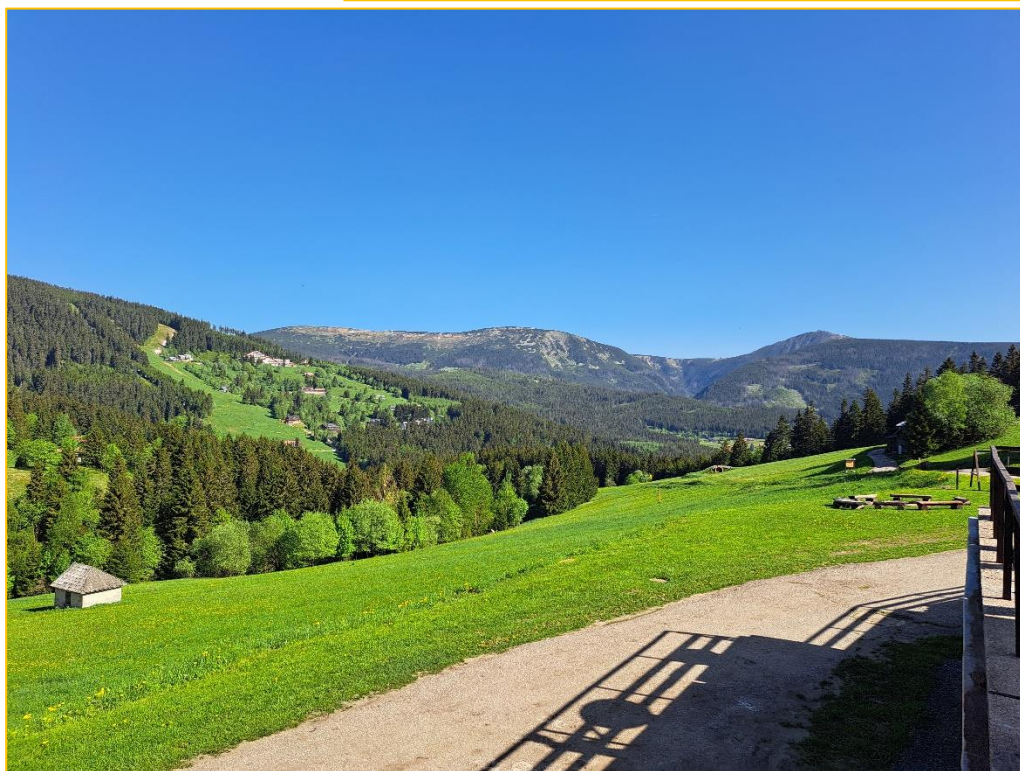
Na tuto školu v přírodě budeme ještě dlouho vzpomínat. Odvážíme si spoustu zážitků, společných vzpomínek a hezkých chvil, které jsme prožili se spolužáky i učiteli.

Vaše 6. C

Báseň 6. A

Přijeli jsme v pondělí,
učitelé naštvaní.
Každý den v nemocnici,
Rossi už je na palici.
Každý den do kopce,
bečíme jak ovce.
Třetí den na Sněžce,
v tomhle horku se nám dýchá těžce.
Procházka za lesem,
na lamách se ponese.
Zítra jedeme domů,
máme se krásně,
skládáme básně.

Sportujeme

Obvodní kolo vybíjené na ZŠ Pavlovská

Irena Stranyánková

V úterý 24. 3. 2026 se uskutečnilo obvodní kolo ve vybíjené žáků 1. stupně základních škol z Brna.

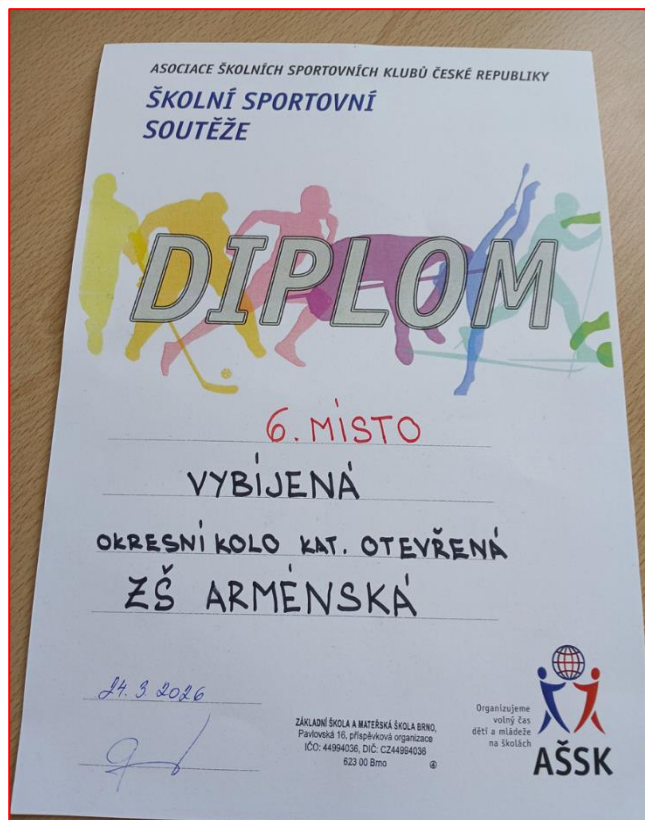
Turnaje se zúčastnilo celkem šest týmů, které si mezi sebou poměřily síly v přátelské, ale zároveň soutěživé atmosféře.

Vybíjená patří mezi oblíbené školní sportovní disciplíny, ve kterých si žáci rozvíjejí nejen pohybové dovednosti, ale také spolupráci, rychlé rozhodování a fair play. To se potvrdilo i během tohoto turnaje, kde nechybělo nadšení, bojovnost ani hlasitá podpora spolužáků.

Družstva byla rozdělena do skupiny, ve které odehrála zápasy systémem „každý s každým“. Od prvních utkání bylo zřejmé, že týmy jsou velmi vyrovnané, a o výsledcích často rozhodovaly drobné chyby nebo naopak pohotové reakce hráčů. Diváci mohli sledovat napínavé momenty, rychlé výměny i radost z každého úspěšného zásahu.

Největší pochvalu si zaslouží všichni účastníci za nasazení a sportovní chování. I když šlo o postup do dalšího kola soutěže, hlavním cílem bylo užít si hru a reprezentovat svou školu co nejlépe. Naše škola se umístila na posledním 6. místě. Vítězné družstvo si vybojovalo postup do okresního kola, kde bude reprezentovat brněnský obvod mezi dalšími školami.

Turnaj se vydařil nejen po sportovní stránce, ale také díky skvělé organizaci a podpoře pedagogů. Všem hráčům patří poděkování za předvedené výkony a vítězům gratulujeme k postupu.

Společná sportovní výzva pro 2. B a 4. A

Kamila Reslová, foto Ilona Musilová

Žáci 2. B a 4. A se na chvíli proměnili v jeden sportovní tým a společně si užili hodinu plnou pohybu, soutěžení a dřiny. Díky projektu s názvem Podpora činnosti trenérů a animátorů na ZŠ s námi byla i trenérka, která pomáhá při některých hodinách tělocviku a přináší do nich nové nápady.

Tentokrát jsme uspořádali alternativní biatlon – bez pušek a lyží.

Ze čtyř smíšených týmů postupně vybíhali na trať všichni soutěžící. Po dvou kolech běhu přišla střílecká část – děti si lehly na podložku a soustředily se na přesnou střelbu. Každý měl čtyři pokusy na sestřelení dvou kuželů. A to nebylo úplně jednoduché! Za každý nesestřelený kužel čekalo soutěžícího jedno trestné kolečko, takže o další pohyb nebyla nouze.

Jako učitelé jsme měli velkou radost z týmové spolupráce mezi mladšími a staršími žáky. Děti si navzájem radily, povzbuzovaly se při běhu, ale i při střelbě míčem. A hlasitě se fandilo až do posledního kola! Společná hodina ukázala, že když se spojí síly, vznikne skvělá týmová atmosféra.

Šachový turnaj

Filip Brandejs, 6. B, Vojtěch Hanák

Dne 10. 2. 2026 se na naší škole uskutečnil šachový turnaj pod záštitou 6. B. Turnaj probíhal systémem „každý s každým“, přičemž každý hráč hrál s každým soupeřem dvě partie. Za výhru získal hráč 1 bod, za remízu 0,5 bodu a za prohru 0 bodů. Vítězem se stal ten, kdo nasbíral nejvyšší počet bodů. Výkonnost účastníků byla vyrovnaná, o celkové vítězství se bojovalo do posledního kola. Nikdo nezůstal bez bodu. Jako celkový vítěz vzešel Miroslav Hlouch z 5. B. Všem zúčastněným děkujeme a těšíme se na příští ročník v roce 2027.

Dubnová výzva 10 000 kroků: Naše škola v pohybu!

Ivana Coufalová

V dubnu jsme se zapojili do celorepublikové výzvy 10 000 kroků a rozhodně jsme nezůstali stát na místě!

Do soutěže mezi školami nastoupily hned dva žákovské týmy, celkem 12 statečných chodců, kteří společně nachodili úctyhodných 1 701,26 km. To je vzdálenost, za kterou bychom se pěšky dostali třeba až k moři... a možná ještě kousek dál na zmrzlinu.

Nezůstali pozadu ani zaměstnanci školy. Náš čtyřčlenný tým učitelů a asistentů zvládl dohromady 893,09 km. Ukázalo se, že pedagogové neumějí jen rozdávat úkoly, ale také pořádně „do toho šlápnout“.

Během dubna se chodilo do školy, ze školy, na výlety, se psy, na nákupy i jen tak „pro body“. Někteří zjistili, že mobil umí počítat kroky, jiní zase, že výtah není vždycky nejlepší kamarád.

Všem účastníkům děkujeme za skvělou reprezentaci školy, sportovní nadšení a dobrou náladu. A protože nás chůze evidentně baví, věříme, že na podzimní výzvě bude naše výprava ještě početnější.

Takže: botasky připravit, krokoměry nabít a... chodíme dál!

ZŠ Brno, Arménská 21
www.zsarmenska.cz

Týmy

Nejvíce bodů

54,51

Osmáci z céčka

Nejdelší celková vzdálenost

878,23 km

Osmáci z céčka

Přihlášených uživatelů
12

[Zobrazit jednotlivce](#)

Přihlášených týmů
2

[Zobrazit týmy](#)

Vloženo aktivit
251

Průměrně 8 denně

Celková vzdálenost
1 701 km

Průměrně 57 km denně

Jednotlivci

Nejvíce bodů

284,86

Ivana Coufalová

Nejdelší celková vzdálenost

280,53 km

Elen Vichtová

Nejdelší aktivita

17,22 km

Elen Vichtová

Nejvíce aktivit

39

Dáminik

Sportu zdar aneb Armenda v akci

Alexandra Koupilová

Jako každý rok se naše škola účastní atletických závodů Pohár rozhlasu, které se konají tradičně na stadionu VUT pod Palackého vrchem. Napříč 2. stupněm jsme vybrali žáky a žákyně, kteří se toho nebojí a bez větších okolů jdou s námi do toho. V úterý 12. 5. 2026 jsme vyrazili na obvodní kolo s více než 40 žáky.

Závody jsou rozděleny podle věkových kategorií – mladší žáci a žákyně (6. a 7. třídy) a starší žáci a žákyně (8. a 9. ročníky). Mladší kategorie poměřila síly ve skoku dalekém, skoku vysokém, hodu kriketovým míčkem, sprintu na 60 metrů, vytrvalostním běhu (600 m dívky, 1000 m chlapci) a týmové štafetě. Starší kategorie absolvovala skok daleký, skok vysoký, vrh koulí, sprint na 60 metrů a vytrvalostní běh (800 m dívky, 1500 m chlapci).

Disciplíny to nejsou rozhodně jednoduché. Na každou z nich bylo možné nominovat tři žáky, přičemž se počítaly dva nejlepší výkony. Každý závodník navíc mohl nastoupit maximálně do dvou disciplín a štafety. Někdy je to kombinatorika, ale vždy se to podaří a bojujeme o co nejlepší umístění.

Družstva mladších žáků i žákyně vybojovala skvělé **2. místo** a zajistila si postup do okresního kola. Starší žáci a žákyně sice letos na stupně vítězů nedosáhli, přesto podali velmi pěkné výkony, které si zaslouží uznání.

Obvodní kolo – úspěchy

1. MÍSTO

Victoria Edesová 7. C, skok vysoký
Sára Zatloukalová 7. B, běh 600 m
Adam Vedlich 7. B, skok daleký
Antonín Fojtík 7. B, skok vysoký
Jaroslav Bartoň 8. B, 1500 m

2. MÍSTO

Marie Bartoňová 6. B, běh 60 m
Adam Vedlich 7. B, skok vysoký
Radek Vrážel 9. B, skok vysoký
Filip Tošnar 9. A, skok daleký
Filip Tošnar 9. A, běh 1500 m

3. MÍSTO

Marie Bartoňová 6. B, skok daleký
Jakub Dufek 7. B, hod kriketovým míčkem
Hugo Honek 7. C, běh 1000 m
Antonie Šťastná 8. A, běh 800 m
Štafeta mladší žáci

O týden později, ve středu 20. 5. 2026, proběhlo za krásného slunečného počasí okresní kolo. Konkurence zde byla už větší, ale naši žáci z Armendy se nenechali zastrašit a s odhodláním bojovali dál. I zde jsme měli úspěchy, ale bohužel to na postup do krajského kola již nestačilo.

Okresní kolo – úspěchy

1. MÍSTO

Jakub Dufek 7. B, hod kriketovým míčkem

2. MÍSTO

Sára Zatloukalová 7. B, běh 600 m

3. MÍSTO

Antonín Fojtík 7. B, skok vysoký
Nela Onesorková, 7. B, běh 600 m

Všem závodníkům patří velké poděkování za jejich nasazení, bojovnost i sportovní přístup. Velmi si ceníme jejich snahy a především toho, že reprezentují naši školu.

Děkujeme vám – jste důkazem, že sport na Armendě má své pevné místo a smysl!

Tvoříme

Když fantazie nemá hranice: kreativní projekt 7. C

Monika Komárková

Žáci třídy 7. C se v hodinách literatury pustili do netradičního literárního projektu – tvorby limeriků. Tento hravý básnický útvar s pevně danou strukturou a typickým humorem je zaujal natolik, že se do práce pustili s velkým nadšením kreativitou.

Inspirací jim pro tvorbu byly básně od anglického autora Edwarda Leara z jeho slavné *Knihy nesmyslů*, která je považována za klasiku tohoto žánru. Žáci se nejprve seznámili s pravidly limeriku a ukázkami těchto originálních básní a poté se pustili do vlastního tvoření.

Ve svých limericích „naši mladí básníci“ uplatnili nejen smysl pro rytmus a rým, ale i humor, nadsázku a fantazii. Nechyběly vtipné pointy a někdy se zadařily i nečekané jazykové obraty a rýmy. Ukázalo se, že i krátký básnický útvar může nabídnout velký prostor pro osobitý projev.

Náš projekt však nezůstal pouze u textů. Žáci své limeriky doplnili také originálními ilustracemi (stejně jako to dělat i E. Lear), které ještě více podtrhly jejich nápady a hravost. Spojení slova a obrazu tak dalo vzniknout jedinečným dílům, která určitě stojí nejen za pozornost, ale i za velkou pochvalu.

Výsledkem této zajímavé práce je pestrá sbírka básní, která dokazuje, že poezie může být nejen poučná, ale především zábavná a tvůrčí. Žáci 7. C ukázali, že když dostanou prostor pro vlastní nápady, dokážou vytvořit něco opravdu originálního.

Martina Vavroušková, VII. C

Byl jeden dědeček z Liberce,
ten rád trhal koberec.
Jeden taky snědl,
pak už si jen sedl.
Ten nacpaný dědek z Liberce.

Byla jedna babka z Prahy,
ta potýkala se hodně s vrahy.
Když jednoho potkala,
v kung-fu se s ním utkala.
Ta drsná babka z Prahy.

Byla jedna teta z Vídně,
ta se nechovala příliš vlně.
Každý večer v devět
bručela jak medvěď.
Ta divná teta z Vídně.

Leonardo Quinatti, VII. C

Byl jeden dědeček z města,
kde se dělalo strašně moc těsta.
Měl rád šunkový chlebiček,
zvlášť když ho dělal Pepíček.
Ach, ten dědeček z města.

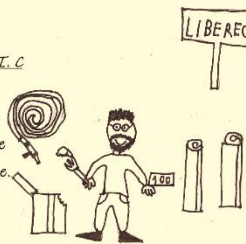

Stará paní kdysi v Trutnově
chtěla žít více stylově.
Dala selfiečko na sítě,
teď v tom lítá po bytě.
Ach, ta moderní paní v Trutnově.

Matyáš Maňoušek, VII. C

Starý dědeček z Liberce
kupuje dva nové koberece.
Rád snídá krabici
a voček nadici.
Ten starý dědek z Liberce.

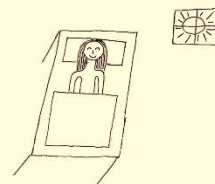

Babička, co pochází z Prahy,
sní každý den tři koblihy.
Proto je tak strašně tlustá,
má stavbu těla jak kapusta.
Ta tlustá babka z Prahy.

Elen Vichtová, VII. C

Byla jedna mladá paní,
měla velmi ráda spaní.
Spala skoro celý den,
málokdy si vstala ven.
Ach, ta mladá paní.

Byla jedna babička z Litomyšle,
ráda vázala z trávy mašle.
Jednou když se o ni píchla,
lekla se, až z toho kýchla.
Ta chudinka babička z Litomyšle.

Byl jeden pán z Ostravy,
měl paleček bolavý.
Bolel ho velmi moc,
až si řekl o pomoc.
Ten nešťastný pán z Ostravy.

Ondřej Sitte, VII. C

Byl jeden dědeček z Brna,
kterého nezkrotí ani trna.
Když viděl pivo,
koukal na něj křivo.
Ten šlešnivý dědeček z Brna.

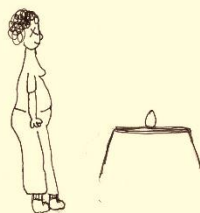

Byl jeden dědeček z Brna,
co na mobil kouká jako srna.
Když vupojí síť,
začne do mobilu bít.
Ten moderní dědeček z Brna.

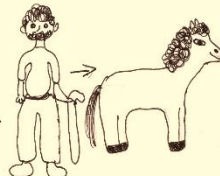

Donisa Smělková, VII. C

Byla jedna mladá babička,
měla velmi ráda vajíčka.
Jednou když je pořeřela,
lekla se a umřela.
Ta naše mrtvá babička.

Byl jeden dědeček z Brna
a měl rád hodně sena.
Stal se z něho kůň
a z toho nebyl svůj.
Ten zmatený dědeček z Brna.

Ivana Vavroušková, VII. C

Ten jeden dědeček z Děšína
hodně koukal bystrýma očima.
Měl moc pohlednic
a doma hodně lednic.
Ten hladový dědeček z Děšína.

Byla jedna babička z Prahy,
co neměla ráda vrahy.
Často jedla větrníky.
A koukala na parníky.
Ta trhlá babička z Prahy.

6. ročník recitační soutěže David Filipi a Filip Švehlík

Dne 23. 4. 2026 proběhlo na naší škole 6. kolo recitační soutěže „Poezie stále žije“. Žáci 1. stupně, kteří postoupili do školního kola, si připravili básně, které přednesli před porotou.

V první kategorii, která zahrnovala 1.–3. ročník, získala první místo Šárka Hejralová z 1. C, která krásně přednesla báseň Ježek a bleděmodrá koloběžka, druhé místo obsadil Tomáš Michal z 1. B a ze třetího místa se radovala Gita Slezáková (2. třída).

Ve druhé kategorii zahrnující 3. třídy bylo pořadí vítězů následující: Kuřátko a obilí přednesené Eliškou Venhodovou ze 3. C si absolutně získalo pozornost poroty a obsadilo tak první místo ve své kategorii, na druhém místě skončila s básní Cestička k domovu Karolína Duřpektová ze 3. D a třetí místo padlo do rukou Marku Jeníčkovi ze 3. D.

Ve třetí kategorii 4. tříd získala největší počet hlasů a zároveň si odnesla první místo Alžběta Karbašová ze 4. C, druhé místo obsadil Vít Svoboda ze 4. B a třetí místo putovalo k Jakubu Brodskému.

V poslední kategorii 5. tříd všechny naprosto okouzila Markéta Chmelařová z 5. A a odnesla si tak první místo v soutěži, Matyáš Soukup z 5. B získal druhé místo a třetí místo obsadila Natálie Semerádová z 5. A.

Za podpory pana ředitele naší základní školy a bohunické Knihovny Jiřího Mahena jsme mohli rozdat hodnotné ceny. V odměnách mohly děti najít například knížky, časopisy, tužky a gelová pera, bločky, záložky, sladkosti, vak na věci aj.

Zároveň víme, že vystoupit před zraky tolika dětí a poroty je těžké, takže menší odměny obdrželi i všichni účastníci, kteří sice nezvítězili, ale zúčastnili se.

Členkou poroty byla opět i paní knihovnice Králíková, která škole věnovala knihy, časopisy a drobné ceny.

Jsmo velmi rádi, že děti mají zájem o četbu i recitaci básní a budeme se těšit opět v příštím školním roce na jejich vystoupení.

Soutěž Spisovatel 2026

Lenka Vašíčková

I v letošním roce proběhla na naší škole literární soutěž Spisovatel, které se zúčastnili žáci 3., 4. a 5. tříd. Cílem soutěže bylo podpořit dětskou fantazii, tvořivost a radost z psaní. Soutěžící měli za úkol napsat vlastní povídku na libovolné téma a ukázat, jak umí pracovat se slovy a příběhem.

První kolo soutěže proběhlo přímo v jednotlivých třídách. Každý žák představil svou povídku spolužákům a třídní učitelce. Následně byly vybrány dvě nejlepší práce z každé třídy, jejichž autoři postoupili do školního kola.

Školní kolo organizovali i moderovali žáci 3. A. V něm se sešli nejúspěšnější mladí spisovatelé ze všech zúčastněných tříd. Před publikem přečetli své povídky a představili své originální příběhy. Porotu tvořili ostatní žáci a paní učitelky, kteří pozorně poslouchali a hodnotili nejen zajímavost příběhu, ale také způsob přednesu a celkové zpracování textu.

Po pečlivém hodnocení byli vyhlášeni vítězové v jednotlivých ročnících. Ocenění získali žáci, jejichž práce nejvíce zaujaly svou nápaditostí, originalitou a literární úrovní.

Soutěž Spisovatel 2026 ukázala, že mezi našimi žáky je mnoho talentovaných autorů. Všem účastníkům děkujeme za jejich úsilí, odvalu a kreativitu. Vítězům gratulujeme a těšíme se na další ročník plný zajímavých příběhů a nových literárních talentů.

Vítězné tři povídky si můžete přečíst na dalších stránkách našeho časopisu. Přejeme příjemný zážitek!

Naši vítězové:

3. ročník

1. místo – Karolína Duřpektová, 3. D
2. místo – Petr Bartoň, 3. D
3. místo – Oliver Vavřík, 3. A
4. místo – Nicoll Kovářová, 3. A
5. místo – Anna Kirchnerová, 3. B

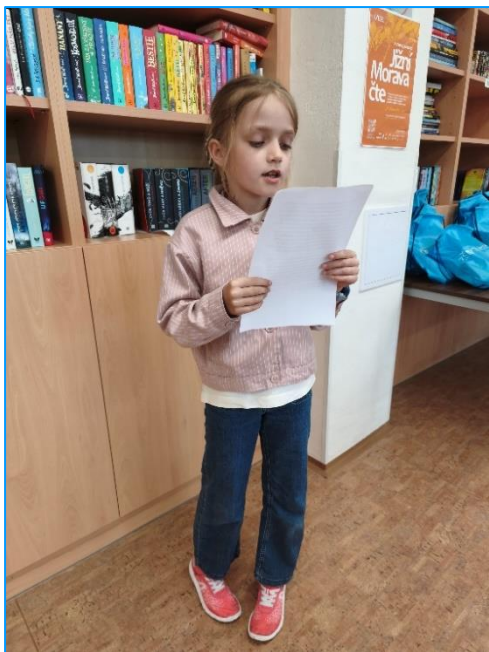
4. ročník

1. místo – Julie Staňková, 4. A
2. místo – Martin Štěpán, 4. B
3. místo – Jakub Opluštil, 4. A
4. místo – Sofie Paštová, 4. B

5. ročník

1. místo – Eliška Dubanovská, 5. A
2. místo – Adéla Černá, 5. B
3. místo – Kryštof Nekvapil, 5. B
4. místo – Barbora Duřpektová, 5. A

Záře ovládá noc Karolína Duřpektová, 3. D

Když se Stella jednu noc probudila už ve tři hodiny ráno, tak něco opravdu zářilo na nebi. Bylo to divné, protože nikdy nic takového neviděla. Pak to spadlo na zem a zmizelo to. V noci, když si lehla do postele, tak na to nemohla přestat myslet. Bylo to kouzlo? Nebo padala hvězda? Nebo se jí to jen zdálo? Pak usnula, a když se ráno probudila, tak si na to ani nevzpomněla.

Nejdříve šla na snídani a chtěla vyrazit do školy, ale vzpomněla si, že je neděle což byla smůla. Těšila se na kamarády. Přišla k ní máma a zeptala se: „Proč vstáváš tak brzy? Je šest ráno.“ „Já jsem si toho nevšimla,“ odpověděla udiveně Stella. Máma se ještě zeptala: „Nezdál se ti zlý sen?“ Stella jen přemýšlela a šla do postele, ale pak si vzpomněla o příhodě se zářivou hvězdou. Potom si ještě vzpomněla, že hvězda dopadla do strašidelného domu, do kterého se bála vstoupit. Nakonec se rozhodla, že tam vyrazí. Přišla ke strašidelnému domu, který byl celý od třpytek. Myslela si, že je to od té padající hvězdy. Řekla si, že si dá budík na tři hodiny ráno a půjde se do strašidelného domu podívat, jestli tam opravdu nepadne ta hvězda.

Dopoledne si hrála s panenkami a plyšáky, dala si oběd, šla na procházku a nemohla se dočkat, co bude v noci. Když šla do postele, tak to chtěla říct mámě, ale máma byla pryč. Tak si nastavila budík na tři hodiny ráno. Spala a potom jí zazvonil budík. Vzala si klíče a mobil a vyrazila do strašidelného domu. Bylo to krásné. Spadená hvězda byla třpytivá, zlatá, lesklá. Spadla na zem a zase jenom pára. Stella pochopila, že to nebyl jen sen. Rozhodla se, že to víc prozkoumá další noc.

V klidu a v pohodě vyrazila domů a těšila se do školy. Ráno si dala jogurt a vyrazila do školy. Ve škole se učili vyjmenovaná slova po Z. Byla totiž ve třetí třídě. Paní učitelka vyvolala Stellinu nejlepší kamarádku Leu a Lea s nadšením začala. „Brzy, jazyk, nazývat se, Ruzyně.“ Dostala jedničku, ale Stella to napsala na dvojku. Byla to pro Stellu první dvojka ze třetí třídy. Naučím se to, řekla si v duchu Stella. Když šla domů, tak jí postihla nehoda. Jeden pán do ní začal bouchat. Stella utekla a bylo to v pořádku, ale nevěděla, co jí ještě čeká. Došla domů a naučila se ty vyjmenovaná slova po Z. Pak si dala večeři a šla do postele. Teď už to mámě řekla: „Mami, každou noc padá už od noci po sobotě hvězda, a když spadne, tak zmizí a já jsem včera šla do města, kde spadla. Byla to krása. Můžu tam jít zase?“ „Tak dobře,“ odpověděla Stellina maminka. Máma jí doprovodila dolů ke dveřím a šla spát. Stella už asi deset minut čekala na hvězdu, ale nikde nic. Až chtěla jít domů, tak nemohla uvěřit svým očím. Byla na jejím domě hvězda, ale už i plameny. Před očima jí proběhl život, jak byly ve strašidelném domě třpytky nebo jak jí začal bezdůvodně mlátit nějaký pán, jak se učila vyjmenovaná slova po Z a různé jiné věci. Dům shořel.

Den po požáru si s maminkou objednaly dům v Bulharsku a rozhodly se opustit Českou republiku. Stella se každý den učila bulharsky, odstěhovaly všechny věci a mohly vyrazit. Jely opravdu dlouho. Žily v malém rodinném domku u moře. Ve škole si našla nové kamarády, Gábi a Miu. Měla tam domácího mazlíčka, malou rybkou nebo vlastně čtyři rybičky. Byli tam všichni hodní a milí. Možná, že o Bulharsku napíše svým kamarádům z Česka dopis. V Bulharsku to je podle Stelli dobré, ale v Česku se jí líbilo taky. „Já chci jet na dovolenou do Česka, mami.“ „No dobře, já bych se tam taky chtěla jet podívat.“ A tak jely.

Tohle byl příběh o tom, jak Stella našla nový domov, kamarády a moře, ale o moři možná někdy jindy.

Zločiny v Alpách Julie Staňková, 4. A

Žila byla jedna holka, která se jmenovala Monika. Když přišla do práce, našla tam správkyni mrtvou! Zavolala policii a záchranku, ale správkyni už nezachránili. Policie vyslýchala svědky, ale nikdo mu neviděl do tváře. O dva dny později se našla další mrtvola! Jmenovala se Sofie Koporná, zemřela na udušení. Našli u ní drátek. Možná to byla sebevražda, možná sehraná vražda, to zatím nevíme. Ale nepřátele neměla. Další týden zemřela další žena. A bylo divné, že umíraly jenom ženy. To policii zaujalo, takže měli motiv na to, že ty ženy zabíjí muž. Ale byla to jenom teorie. Když vyslýchali svědky, nemohli si nevšimnout, že mezi svědky je jeden jediný muž. **COŽ BYLO TAKÉ DIVNÉ!** Druhý den po výsledku byla pitva, aby zjistili příčinu smrti. Správkyni probodli nožem okolo 2–3 ráno. Sofie nebyla nakonec udušená, ale uškrcená taky okolo 2–3 ráno. Může to být jen náhoda, ale nemusí.

Jména svědků jsou tady: Eva Medonosná, Jakub Krkavcovitý a Leontýna Babičkovitá. Všichni tvrdí, že v tu danou dobu byli doma. Ale to policii říká každý, **TAKŽE JIM POLICIE NEVĚŘÍ.** Eva Medonosná říká, že Sofii viděla, když si půjčila knihu v knihovně. Policie se tam vydala. Našli tam otisky prstů Jakuba Krkavcovitého a krev. Neměl alibi. To bylo nějaké divné! Policie se ptá, kde byl okolo 2–3 ráno. On odpoví, že byl v obchodě. Policie mu nevěří, protože jsou obchody normálně zavřené. Tak ho odvedli na stanici a vyslýchali ho. Řekl, že chce právníka, jinak nic neřekne.

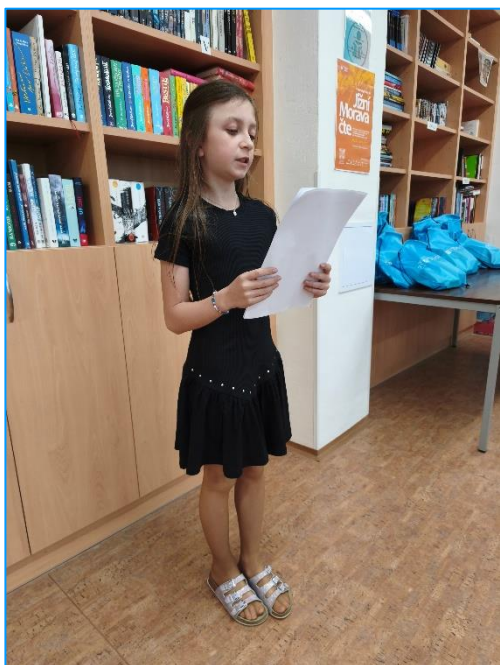
Jak přišel právník, Jakub řekl pravdu, že ty ženy zabíjí jeho otec. Hledali otce po celých Alpách. Až ho našli a uviděli, tak začal utíkat a málem spadl ze srázu! Až ho chytili, řekl pravdu, že se na tom podílel i jeho syn Jakub. Otce odvedli do vězení, stejně jako Jakuba.

Policie si oddychla. Byli rádi, že už můžou domů.

Anet, Laura a jejich detektivní mise

Eliška Dubanovská, 5. A

Byly jednou dvě kamarádky, Anet a Laura, které se zajímaly o všechno, co se kolem nich dělo. Chodily do stejné třídy 5. A. Týden před prázdninami jely se školou na výlet do Liberce. Měly jet autobusem a vyjždět v 7 hodin, ale nakonec bylo všechno jinak.

Už hodinu čekaly na zastávce, ale paní učitelka jim řekla, že je to v pořádku, protože má autobus velké zpoždění. Děti paní učitelku přemluvily, aby si čekání mohly zkrátit v parku u zastávky. Děti si hrály na hřišti a povídaly si. Mezitím ale paní učitelky šly rychle řešit tu záhadu, proč autobus nepřišel. Zvolaly i pana ředitele a ten také nevěděl, co se stalo. Všechny děti si myslely, že má autobus jenom zpoždění, ale Anet s Laurou poznaly, že jde o něco víc. Proto začaly sledovat paní učitelky. Jedna zůstala s dětmi, ale ta druhá se začala vracet do školy. Před školou na ni čekal pan ředitel. Anet s Laurou se šly schovat blíž za keř, aby slyšely, co si povídají. Paní učitelka se zeptala pana ředitele, co se stalo. „Někdo poškodil autobus, kterým děti měly odjet na výlet“, odpověděl pan ředitel. „Tohle nemůžeme nechat jen tak“, řekla Laura, a Anet s ní souhlasila.

Místo autobusem se na výlet nakonec jelo vlakem. Anet s Laurou díky tomu mohly při cestě přemýšlet, co se stalo. Když dorazily na hotel, samozřejmě spolu byly na pokoji. Byly tam na tři dny, takže měly hodně času na jejich pátrání. Nevěděly, co se mohlo stát, přitom autobus všechny zastávky před tím projel úplně v pořádku. Laury tatínek byl policista, a tak ho poprosily, aby jim poslal záznamy z kamer z tohoto dne. Trošku se sekaly, ale zatím jim to nevadilo. Vyhledaly si čas a místo, kde autobus naposledy zastavil, a záznam si přiblížily. Autobus se na zastávce nezvykle zdržel, protože nastupoval kočárek. „To by mohlo někomu dát šanci autobus rozbít“, řekly si holky. Na záznamu uviděly mihnout se černou postavu okolo autobusu. Neviděly jí ale do obličeje, protože měla kuklu. Zpomalily si záznam, aby viděly, co dělá. V ruce měla zvláštní nářadí a ležla pod autobus. Zpátky ale nevyšla. Přepnuly si na záznam z druhé kamery a osoba vyběhla ven. Hned za ní se objevila velká skvrna, asi od nafty. Chtěly se dívat dál, ale to už je zavolaly paní učitelky na večeři. Hned po večeři měly jít spát, to ale neudělaly. Až do půlnoci se dívaly na záznam a pouštěly si ho znovu a znovu. Potom už doopravdy usnuly.

Další den byly unavené z večera, takže si od vyšetřování odpočinuly. Hned po snídani zamířily na Ještěd, a protože lanovka nefungovala, šly pěšky. Paní učitelky toho využily a celá třída běžela až nahoru závod ve dvojicích. Anet s Laurou byly zase spolu. Závod vyhrály a za odměnu dostala každá kousek koláče. Celá třída si udělala společnou fotku s televizním vysílačem na vrcholu Ještědu. Po cestě zpátky na hotel se stavily v centru města, kde se taky vyfotily a daly si zmrzlinu. Večer je čekala v hotelovém aquaparku laserová show, která se všem moc líbila. Anet s Laurou si nejvíce užily tobogány a zaplavaly si v umělé jeskyni. Bazén je natolik unavil, že po příchodu do pokoje už jen spadly do postele. Pastu si sice na kartáček připravily, ale zuby už si s ním nevyčistily. Další den měly zamluvenou návštěvu IQ parku. Vyzkoušely si tam hodně pokusů a koupily si magnetku na památku.

Po třech dnech strávených v Liberci na hotelu jely konečně domů a tentokrát už autobusem. Hned po příjezdu přespaly u Anet doma a pustily si kamerový záznam na velké televizi. „Hele, podívej, ten člověk má modré oči“, vykřikla Anet, protože na chvíli se postava naklonila obličejem na kameru, „Teď už stačí jenom najít toho pravého člověka“, řekla Laura a zapnula si počítač. „Naše město je malé, takže stačí vyhledat všechny, kteří mají modré oči.“ Postava byla hodně velká, takže to byl pravděpodobně muž. Pustily si na část obrazovky záznam a na druhou polovinu fotky obyvatel z jejich města. Modré oči mělo několik lidí, ale jen jeden muž byl přibližně tak vysoký jako postava na záznamu. Zjistily si jeho jméno a všechny údaje o něm. Našly i jeho adresu, kde bydlí a pospíchaly se tam podívat. Po cestě potkaly Laury tatínka i s ostatními policisty v uniformách. Zeptaly se jich, jestli půjdou s nimi a policisté souhlasili. Muž bydlel na konci ulice ve dvoupatrovém domě. Anet s Laurou policistům všechno řekly a šly do akce.

Policisté hlídali venku a Anet s Laurou vlezly pootevřeným okýnkem dovnitř. Všechno si v domě prohlížely a našly na stěně pověšenou fotku řidiče autobusu. „Takže máme další stopu“, řekla Laura šeptem, aby jí nikdo neslyšel. Dívaly se i do šuplíků a v jednom z nich našly deník. Anet s Laurou ho otevřely a byl v něm plán na každý den. „A máme to“, řekla Anet a začala hledat den, kdy se nehoda stala. V deníku bylo na tento den napsané: „Dnes se pomstím všem řidičům autobusů za to, že mě vyhodily z práce“. A najednou se zhaslo a holky nic neviděly. Okolo nich začal chodit stín a začal je honit. Holky utíkaly, co mohly, a místo po schodech sjely po zábradlí, aby byly rychlejší. Po cestě v běhu sebraly i deník, aby měly důkaz. Muž na ně volal. „Já vás dostanu!“, a to už slyšela i policie. Když doběhly dolů, už měly policisté nachystaná pouta.

Muže zatkli a holky dostaly za odměnu dva kopečky zmrzliny. Získaly diplom malých policistek a rozhodly se, že budou dál vyšetřovat případy a stanou se z nich detektivové. Po prázdninách se k nim přidala i Laury malá sestřička Lucka, která měla sice jen dva roky, ale to nevadilo. Od té doby už navždy tato tříčlenná parta vyšetřovala nejrůznější detektivní případy a z holek byly nejlepší kamarádky.

Loučení po sedmi letech

Jak šel čas s redaktory Armixxxu

Po dlouhých sedmi letech společné práce nastal čas rozloučit se s velkou skupinou redaktorů školního časopisu Armixxx, kteří byli jeho součástí od třetí až do deváté třídy.

Během těchto let napsali desítky článků, vedli rozhovory, fotografovali školní akce, přicházeli s novými nápady a pomáhali vytvářet časopis, který přinášel informace, zábavu i vzpomínky celé škole. Díky jejich nadšení, kreativitě a vytrvalosti se Armixxx stal nedílnou součástí školního života.

Děkujeme vám za čas, energii a práci, kterou jste časopisu věnovali. Přejeme vám mnoho úspěchů na středních školách i v osobním životě. Ať vás chuť objevovat, tvořit a psát provází i na dalších cestách.

Na shledanou a hodně štěstí!

S díky Ivana Coufalová a Lenka Vašíčková

Cesta školním časopisem pro nás začala ve třetí třídě, v tu dobu jsme byli malá mrňata a vůbec jsme ještě netušili, co vše nás čeká, a už vůbec ne to, že nás tvorba pro školní časopis bude provázet až do deváté třídy. Celé to začalo krátkými, neúdernými rozhovory, jejichž typické odpovědi byly ano, ne. Vždy, když jsme přinesli jednoslovnou odpověď, tak se paním učitelkám ježily chlupy, ale i přesto jsme byli pochváleni a vysláni znovu celý rozhovor doplnit a přepracovat. Ani to nás ale neodradilo od naší novinářské kariéry, samozřejmě i duše, a v redakční práci jsme pokračovali i nadále. Když se konaly redakční schůzky a my jsme na nich měli přednést své náměty, vždy to dopadlo tak, že jsme je vymýšleli v průběhu schůzky, i otázky pro rozhovory jsme vymýšleli vždy chvíli předtím. Častokrát to šlo i poznat, někdy jsme se cítili úplně bezcenní, zbyteční, ale i přesto jsme se vzepřeli a pokračovali dále. Někdy jsme byli pochváleni, a to nám zase sebevědomí narostlo a my jsme se cítili jako mistři ve svém oboru. Je kouzelné, co taková pochvala dokáže udělat.

Jakmile jsme se dostali na druhý stupeň, pochopili jsme, že zas takovými mistry nejsme. Články a rozhovory najednou měly být na vyšší úrovni, museli jsme se naučit být zodpovědnými a umět si obhájit své návrhy; netvrdíme, že jsme se to dodnes naučili... Díky školnímu časopisu jsme měli i možnost vycestovat na Erasmus do Slovinska, poznat tak jinou kulturu, dozvědět se nové informace, a ty které jsme si zapamatovali, jsme později využili v praxi. Jsme moc rádi, že jsme měli možnost přiblížit se k práci redaktora, naučit se spoustu nových věcí, poznat nová místa. Ale především chceme poděkovat našim paním učitelkám, které nás po celou cestu provázely, pomáhaly nám, motivovaly nás a občas nám i motivačně vynadaly.

Eva Mátlová, Míša Soukupová

Když se paní učitelka Vašíčková zeptala ve třídě, jestli někdo chce napsat článek do školního časopisu, v životě bych netušila, že se z psaní textů, které spíše připomínaly zaklínadla z Harryho Pottera než plynulý text, stane něco pro mě tak moc důležitého. Pamatuji si, jak jsme zpovídala naše spolužáky nebo jak jsem obcházela třídy se Sherlockem Armexxxem. Samozřejmě si vzpomínám na dva zájezdy Erasmus do Slovinska, které mi byly nabídnuty díky práci v redakční radě. Upřímně řečeno, Armixxx se stal mojí nedílnou součástí. A bude mi to všechno velmi chybět. Proto kdybych mohla něco vzkázat budoucím

reportérům, řekla bych jim, aby si to užívali naplno. Každou hodinu či přestávku, kdy budete v ruce držet diktafon a nahrávat rozhovor nebo psát článek o akci, které jste se školou zúčastnili, si opravdu užijte. Protože bych dala všechno za to, abych mohla znovu prožít všechny ty zážitky, které jsem díky Armixxxu zažila. A věřte mi, že jednou to budete cítit stejně.

Hana Bierová

Za našich mladých školních let jsme začali pracovat pro náš školní časopis. Bylo to ve třetí třídě, kdy jsme poprvé začali pracovat jako žurnalisté. Vůbec jsme nevěděli, co od práce žurnalisty v našem školním časopise očekávat. Báli jsme se mluvit se staršími žáky, kteří v tom byli více zkušení. Zároveň jsme byli hodně natěšení na první rozhovory a články do časopisu. Těšili jsme se na zpracování rozhovorů a na práci do budoucna. Nejvíce nás bavilo chodit s diktafonem a zpovídat učitele. Na každý rozhovor jsme se pilně připravovali a chystali si otázky, které musely být schválené. V průběhu času jsme dělali rozhovory s žáky, učiteli, a dokonce i panem ředitelem. Čím více jsme chodili, tak nás to bavilo mnohem víc. A motivovalo nás to k děláni rozhovorů, které jsme si pak mohli přečíst v našem Armixxu. Byla to pro nás nejen zábava, ale i dobrá zkušenost do dalšího života.

Tom Boreš, Tom Juřica, Ondra Matějka

Naši devátáci 2025/26

9. A

Mgr. Martin Orság
Hana Smejkalová
Schönová

Hana Bierová
Lukáš Böhm
Tomáš Boreš
Artur Derzhytskyy
Jasmin Dufková
Oliver Hanuš
Michal Jeřeta
Tomáš Juřica
Ondřej Matějka
Eva Mátlová
Iva Melounová
Samuel Nezval
Marek Odehnal
Anna Palečková
Simon Pančocha
Kristýna Papajoanu
Jan Pavlata
Viktor Pešek
Simona Proboštová
Ondřej Rybka
Michaela Soukupová
Lucie Šebestová
Miroslav Štuk
Filip Tošnar
Viktória Vavrová

9. B

Mgr. Jiří Rossi

Nikol Dokoupilová
Eliška Hladišová
Albert Hynek
Laura Karasová
Jan Kos
Ivo Kusák
Emma Navrátilová
Bohdana Osyf
Šimon Pancl
Marek Smejkal
Martin Sponer
Jan Švanda
Šimon Václavek
Viktor Vopálka
Radek Vrážel

9. C

Mgr. Vojtěch Hanák
(Mgr. Pavel Koubek)
Karel Havlíček
(Bc. Monika Kouadjane)

Dominik Bureš
Nikola Gregorová
Jan Horák
Matyáš Kammerer
Veronika Kiklevych
Dmytro Kovalov
Adam Lorenz
Jakub Neugebauer
Marharita Povožnikova
Jan Robeš
Kirill Soročan
Linda Spáčilová
Lev Steblianko
Tomáš Dung Trieu

Vzkaz pro 9. A

Chtěl bych tento text začít větou: „Byly to krásné čtyři roky,“ jenže nemůžu. Byly to totiž čtyři roky plné smíchu, starostí, průšvihů a infarktových stavů. Situací, u kterých jsem si v šesté třídě říkal „Tohle snad ani není možné,“ a v deváté už jen: „Neeeee...“

A právě proto na ně budu rád vzpomínat. Nikdo si nepamatuje obyčejné dny. Pamatují se trapasy, průšvihy a momenty, kdy se ukáže charakter člověka. A tam jste mě nezklamali. Ano, občas jste dokázali vymyslet věci, které by většině dospělým přidaly šedivé vlasy (mně je spíš kompletně ubraly). Když ale přišlo na něco důležitého, dokázali jste přiznat chybu, zamyslet se nad sebou a napravit ji. Někdo rychleji, někdo... řekněme po delším interním vyšetřování.

Budu rád vzpomínat na naše třídnické hodiny, rozhovory na dozorech i na to, že jste byli součástí téměř každého mého týdne. A upřímně, zatím si neumím představit, že příští rok už tu nebudete. Tedy vy ne. Příběhy o vás rozhodně ano!

Vždyť ne každá třída má tým jak z Avengers – Kluk s kamením, Kasička, Degustátor atd. Dnes se tomu smějeme, ale jen proto, že po průšvících vždy přišla sebereflexe. Budu si vás pamatovat jako lidi, kteří mě občas přiváděli k šílenství, ale také velmi často k smíchu. Pamatovat jako na ty úspěšné, kteří pravidelně vyhrávali soutěže v různých odvětvích. Jako ty, na které jsem se mohl spolehnout. Ač to často neříkám, dost často mnou prostupovala hrdost, když jsem vás viděl. A to přitom mohlo jít jen o nedůležité události, jako např. výhra v přehazované.

Hodně štěstí, má drahá 9. A.

P. S. Pamatujte, chyby dělá každý. Důležité je, jak se s nimi vyrovnáte.

Martin Orsák

Na Holedné v 6. A

Vánoce v 7. A

Pospolu v 9. A

Loučení s 9. B

Loučíme se s naší devátou třídou – třídou plnou plavců, kteří se za ta léta naučili proplouvat nejen vodou, ale i školními chodbami, písečkami, poznámkami a občas i pořádnými průšvihy. Nebudeme si nic nalhávat, skoro pořád byli zlobiví, protivní a dokázali dát učitelům pořádně zabrat. Ale právě proto na ně jen tak nezapomeneme.

Byli to žáci, kteří měli vlastní názor, uměli se ozvat a rozhodně se nenechali jen tak přehlédnout. Bylo potřeba s nimi mít pevné nervy, ale zároveň dokázali pobavit a překvapit.

Teď je čeká nová etapa života – nové školy, noví spolužáci, nové výzvy. Přejeme jim, aby do všeho skočili po hlavě jako do bazénu, nebáli se hlubší vody a vždy našli směr, kterým chtějí plavat. Ať se jim daří, ať neztratí svůj humor, odvahu ani energii.

Milá devítka, děkujeme za všechny společné chvíle. Byli jste nároční, ale svi. A právě tak si vás budeme pamatovat.

Hodně štěstí na další cestě!

Jiří Rosi

Rozloučení s 9. C

Moji milí deváťáci,
naše společná cesta na základní škole se pomalu uzavírá. Za ty čtyři roky jsme toho spolu zažili opravdu hodně. Byly chvíle veselé i náročné, chvíle, kdy jsme si rozuměli hned, ale i takové, kdy jsme si museli některé věci vysvětlit několikrát. Přesto si myslím, že právě to všechno k naší třídě patřilo.

Naše třída byla vždy plná velmi silných osobností. Nikdy jste nebyli třídou, která by se dala snadno zařadit do nějaké jednoduché škatulky. Někdy jste možná působili jako ti, kterým se tolik nevěří, jako takoví „underdogs“. O to víc si ale vážím toho, že jste nakonec vždycky dokázali zabrat, postavit se k věcem čelem a zvládnout i to, co se na začátku zdálo těžké.

Byli jste a jste dobrá parta. Ne vždycky snadno zvládnutelná, ne vždycky klidná, ale upřímná, srdečná a přímá. Občas to mezi vámi zajiskřilo, šli jste si na nervy nebo jste se domlátili, ale když přišly důležité chvíle, uměli jste držet spolu. A právě to je něco, čeho si na vás vážím nejvíc. V kritických situacích jste dokázali být zodpovědní, féroví a fungovat jako jeden tým.

Jsem na vás hrdý. Ne proto, že by všechno bylo vždy dokonalé, ale proto, že jste ukázali, že máte charakter. Že se s vámi dá mluvit, že umíte přijmout zodpovědnost a že v sobě máte mnohem víc, než jste si možná někdy sami mysleli.

Přeji vám, aby vám tahle vnitřní síla, upřímnost a schopnost držet při sobě vydržela i dál. Pokud ano, věřím, že v životě dokážete velké věci. Ať už půjdete kamkoli, přeji vám hodně štěstí, dobré lidi kolem sebe, odvahu dělat vlastní rozhodnutí a sílu zvládnout i chvíle, kdy cesta nebude úplně jednoduchá.

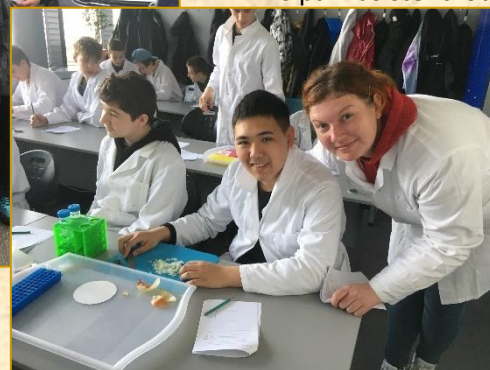
Děkuji vám za společné roky. Byla to jízda, na kterou budu rád vzpomínat.

Paintball

Improvizované výlety

Po laboratořích
i s paní asistentkou

Výjezd s Němci do jižních Čech

Škola v přírodě

Vojtěch Hanák

Úspěchy našich žáků ve školním roce 2025/2026

Ivana Coufalová

Naši žáci se během školního roku úspěšně zapojili do řady vědomostních, uměleckých i sportovních soutěží na školní, okresní, krajské i mezinárodní úrovni. Významných výsledků dosáhli v matematických a předmětových olympiádách, literárních soutěžích a sportovních kláních, kde reprezentovali školu s velkým nasazením a odpovědností. Tyto úspěchy jsou důkazem jejich talentu, péle a kvalitní práce pedagogů, kteří je na soutěže dlouhodobě připravují.

Říjen

Pythagoriáda (školní kolo)

1. místo – Diana Sapaeva, 6. B, 1. – 2. místo – Kristýna Půžová, 7. B, Melisa Pinchuk 7. A, 1. místo Lev Steblianko, 9. C

Mladý chemik (školní kolo)

1. místo – Jakub Neugebauer, 9. C, 2. místo – Emma Navrátilová, 9. B, 3. místo – Ondřej Matějka, 9. A

Školní futsalová liga (okresní kolo)

2. místo

Listopad

Stolní tenis (okresní turnaj)

3. místo – Jan Čepička, Oskar Kahle, 7 A, Adam Vedlich, 7. B, Hugo Honek, 7. C, Tomáš Vráblík, 8. B, Jan Robeš, 9. C

Bobřík informatiky

Úspěšní řešitelé – Karolína Fedorková, Sebastian Fulín, 7. A, Nikola Ella Baštová, Kateřina Vítámvásová, Barbora Bušovová, Klára Šamánková, Tatiana Hrbáčková, 7. B, Martina Vavroušková, 7. C, Jaroslav Bartoň, Tobiáš Paulus, 8. B, Ivo Kusák, Marek Smejkal, 9. B, Lev Steblianko, 9. C

Sudoku (školní kolo)

1. místo – Kristýna Půžová, 7. B, Lev Steblianko, 9. C, Jiří Struhař, 8. C

Dějepisná olympiáda (školní kolo)

1. místo – Michaela Soukupová, 9. A, 2. místo – Eliška Hladišová, 3. místo – Emma Navrátilová, obě 9. B

Olympiáda v českém jazyce (školní kolo)

1. místo – Michaela Soukupová, 9. A, 2. místo – Nikol Dokoupilová, 3. místo – Emma Navrátilová, obě 9. B

Přírodovědný klokan

1. místo – Timur Yehorov, 8. C, 2. místo – Jaroslav Bartoň, 8. B, 3. místo – Adéla Strnadová, 8. B

Pythagoriáda (okresní kolo)

4. místo – Diana Sapaeva, 6. B, 6. místo Melisa Pinchuk, 7. A

Florbal (okresní kolo)

4. místo

Finálové kolo v házené (okresní kolo)

4. místo

Prosinec

Olympiáda v anglickém jazyce (školní kolo)

1. místo – Maximiliano Gabriel Maulén, 2. místo – Veronika Radilová, oba 6. B, Martina Vavroušková, 7. C

1. místo – Emma Navrátilová, 9. B, 2. místo – Jakub Neugebauer, 9. C, 3. místo – Ondřej Rybka, 9. A

MČR v plavání žactva (celostátní kolo)

3. místo – Antonie Šťastná, 8. A, 4x 1. místo – Jakub Pešl, 3. místo – Vanessa Venhudová, 4x 1. místo, 1x 2. místo, 1x 3. místo – Sára Zatloukalová, všichni 7. B, 3x 1. místo – Albert Hynek, 3. místo – Jan Kos, oba 9. B

Leden

Geografická olympiáda (školní kolo)

1. místo – Diana Sapaeva, 2. místo – Vojtěch Rusnák, oba 6. B, 3. místo – Radek Juřica, 6. A, 1. místo – Michal Jeřeta, 9. A, 2. místo – Eliška Hladišová, 3. místo – Nikol Dokoupilová, obě 9. B

Únor

Matematická olympiáda (okresní kolo)

5. místo – Barbora Duřpektová, 5. A

Geografická olympiáda (okresní kolo)

5. místo – Diana Sapaeva, 6. B, 30. místo – Michal Jeřeta, 9. A

Školní futsalová liga (okresní kolo)

4. místo

Březen

Olympiáda v anglickém jazyce (okresní kolo)

47. místo – Maximiliano Gabriel Maulén, 6. B, 22. místo – Emma Navrátilová, 9. B

Matematický klokan

2. a 3. ročníky: 1. místo – Karolína Duřpektová, 3. D, 2. místo – Petr Málek 3. D, 3. místo – Vojtěch Loutocký, 3. D

4. a 5. ročníky: 1. místo – Jakub Brodský, 4. C, 2. místo – Barbora Duřpektová, 5. A, 3. místo – Artem Martyniuk, 5. B

6. a 7. ročníky: 1. místo – Matyáš Maňoušek, 7. C, 2. místo – Diana Sapaeva, 6. B, 3. místo – Miriam Zábržová, 6. C

8. a 9. ročníky: 1. místo – Lev Steblianko, 9. C, 2. místo – Tomáš Juřica, 9. A, 3. místo – Viktor Vopálka, 9. B

Jižní Morava čte (krajské kolo)

1. místo – Markéta Chmelařová, 5. A, 1. místo – Marie Styblíková a Šárka Ondráčková, 2. C, 2. místo – Mirka Willmannová, 8. C

Dějepisná olympiáda (okresní kolo)

Michaela Soukupová, 9. A

Duben

Matematická olympiáda (okresní kolo)

Isabella Karešová, 6. A

Pangea matematická soutěž (školní kolo)

4. ročník: 1. místo – Jakub Brodský, 4. C, 2. místo – Vít Svoboda, 4. B, 3. místo – Mikuláš Zábrž, 4. C, Filip Hofr, 4. B

5. ročník: 1. místo – Barbora Duřpektová, 5. A, 2. místo – Artem Martyniuk, 5. B, 3. místo – Erik Fojtík, 5. A

6. ročník: 1. místo – Miriam Zábržová, 2. místo – Michal Kočvara, oba 6. C, 3. místo – Julie Hryha, 6. A, Karolína Schneiderová, 6. C

7. ročník: 1. místo – Matyáš Maňoušek, 7. C, 2. místo – Nikola Ella Bařtová, 3. místo – Kristýna Půžová, obě 7. B

8. ročník: 1. místo – Jiří Musil, 8. C, 2. místo – Marek Pachola, 8. A, 3. místo – Klára Šenkýřová, 8. C

9. ročník: 1. místo – Lev Steblianko, 9. C, 2. místo – Artur Derzhyskyy, 9. A, 3. místo – Ivo Kusák, Radek Vrážel, oba 9. B

Květen

Pohár rozhlasu (obvodní kolo)

2. a 3. místo – Marie Bartoňová, 6. B, 1. místo – Sára Zatloukalová, 1. a 2. místo – Adam Vedlich, 1. místo – Adam Fojtík, 3. místo – Jakub Dufek, všichni 7. B, 3. místo – Hugo Honek, 7. C, 3. místo – Antonie Šťastná, 8. A, 1. místo – Jaroslav Bartoň, 8. B, 2x 2. místo – Filip Tořnar, 9. A, 2. místo – Radek Vrážel, 9. B

Minikopaná (okresní kolo)

5. místo

Spisovatel 2026 (školní kolo)

3. ročník: 1. místo – Karolína Duřpektová, 3. D, 2. místo – Petr Bartoň, 3. D, 3. místo – Oliver Vavřík, 3. A

4. ročník: 1. místo – Julie Staňková, 4. A, 2. místo – Martin Štěpán, 4. B, 3. místo – Jakub Opluřtil, 4. A

5. ročník: 1. místo – Eliška Dubanovská, 5. A, 2. místo – Adéla Černá, 5. B, 3. místo – Kryštof Nekvapil, 5. B

V4 Hopes – olympijské naděje (Mezinárodní soutěž)

2x 2. místo – Albert Hynek, 9. B

Pohár rozhlasu (okresní kolo)

1. místo – Jakub Dufek, 2. místo – Sára Zatloukalová, 3. místo – Nela Onesorková, 3. místo – Antonín Fojtík, všichni 7. B

MČR řactva (celostátní soutěž)

3x 1. místo a 1x 2. místo – Jakub Dufek, 2x 1. místo a 2x 2. místo – Jakub Peřl, 3x 1. místo a 2x 2. místo – Sára Zatloukalová, všichni 7. B, řtafeta 1. a 2. místo – Antonie řťastná, řtafeta 1. místo – Marek Vrážel, oba 8. A

Kronika roku 2025/26

Vedení školy

Mgr. Petr Holánek (ředitel školy)

Mgr. Alena Procházková (zástupce ředitele školy pro 1. stupeň)

Mgr. Roman Juránek (zástupce ředitele školy pro 2. stupeň)

Mgr. Jolana Hůrková (vedoucí školního poradenského pracoviště, výchovný poradce)

PhDr. Tatiana Petříková (vedoucí školní družiny, statutární zástupce)

1. stupeň

- I. A Mgr. et Mgr. Lenka Mikulášková
- I. B Mgr. Michaela Byrtusová
- I. C Bc. Dominika Jahodová
- II. A Mgr. Karla Robková
- II. B Bc. Nicole Buxton
- II. C Mgr. Vanda Lízalová
(metodik prevence)
- III. A Mgr. Lenka Vašíčková
- III. B Bc. Monika Kouadjane
- Ing. Mgr. Karolína Nováková
- III. C Mgr. Jitka Remsová/
Petra Kunešová
- III. D Mgr. Lucie Hubená
- IV. A Bc. Kamila Reslová
- IV. B Mgr. Yvona Vráblíková
- IV. C Mgr. David Filipi
- V. A Mgr. Irena Stranyánková
- V. B Mgr. Ivana Cupalová

2. stupeň

- VI. A Mgr. Kateřina Slezáková
- VI. B Mgr. Alexandra Koupilová
- VI. C Ing. Mgr. Laura Stávková
- VII. A Mgr. Eva Machálková
- VII. B Mgr. Jaromír Krejčí
- VII. C Mgr. Monika Komárková
(metodik prevence)
- VIII. A Mgr. Jolana Hůrková
(vedoucí ŠPP, výchovný poradce)
- VIII. B Mgr. Jakub Staněk
(koordinátor ICT)
- VIII. C. Mgr. Ivana Coufalová
- IX. A Mgr. Martin Orság
- IX. B Mgr. Jiří Rossi
- IX. C Mgr. Vojtěch Hanák

Netřídní učitelé

- Alena Benešová
- Mgr. Ivo Cenek
- Mgr. Ha Anh Dangová
- Tomáš Doubrava
- Mgr. Josef Horký
- Mgr. Pavel Koubek
- Mgr. Ilona Musilová
(2. pedagog IV. A)
- Mgr. Ondřej Šidlo
- Mgr. Olga Švajdová
- Mgr. Filip Švehlík

- Mgr. Olga Sychrová
(školní psycholog)

Asistenti a vychovatelé

- Mgr. Ivana Balcarová (asistent pedagoga VI. B)
- Mgr. Jiří Buryška (asistent pedagoga VII. B)
- Jana Cendelínová (asistent pedagoga V. A, vychovatelka)
- Bc. Irena Cinádrová (vychovatelka)
- Blazhena Drobot (asistent pedagoga I. B)
- Bc. Alžběta Dvořáková (asistent pedagoga VI. C)
- Barbora Hradilová (asistent pedagoga III. C)
- Karel Havlíček (asistent pedagoga IX. C)
- Simona Chmelková (asistent ŠD)
- Soňa Kašková (asistent pedagoga VI. A)
- Mgr. Andrea Žember Kleinová (asistent pedagoga I. A)
- Bc. et Bc. Petra Kopřivová (asistent pedagoga IV. B)
- Petra Kunešová (vychovatelka)
- Bc. Lucie Kocmanová (asistent pedagoga VII. A)
- Monika Marešová (asistent pedagoga II. A)
- Sandra Marešová, DiS. (vychovatelka)
- Kateřina Rossi (asistent pedagoga III. A)
- Hana Smejkalová Schönová (asistent pedagoga IX. A)
- Mária Stejkorová (asistent pedagoga IV. C)
- Kateřina Valentová (asistent pedagoga II. C)
- Mgr. Veronika Vídeň (vychovatelka)

Správní zaměstnanci

- Kamila Richterová (sekretariát školy)
- Ing. Jana Kyselová
(vedoucí provozně ekonomického úseku)
- Bc. Tomáš Staněk (školník)
- Lenka Neumannová (vrátná)

- Patricie Benešová (vedoucí školní jídelny)
- Dagmar Bartáková
- Robert Hudec
- Hana Kalinová
- Ladislava Kovářová
- Šárka Kovářová
- Šárka Málková
- Roman Škarvada

- Doriana Stella Benešová
- Mgr. Vlasta Čapková
- Vanda Holenková
- Dana Mrkosová
- Ivana Rezková
- Ivana Rosendorfová
- Gabriela Vavrincová

Letní fotosoutěž
Armixxx se opět těší na vaše příspěvky!

ČASOPIS ARMIXXX VYHLAŠUJE
LETNÍ FOTOSOUTĚŽ

POŠLI SVOU NEJLEPŠÍ FOTOGRAFII Z PRÁZDNIN
NA ADRESU ARMIX@ZSARMENSKA.CZ
DO 15. ZÁŘÍ 2026
KATEGORIE DĚTI A DOSPĚLÍ

DETEKTIV SHERLOCK ARMEXXX

Z velkého množství hlasovacích lístků jsme vylosovali v kategorii žáků 1. stupně Julii Švehlovou, Nelu Chytilovou a Vanesu Krejčí. V kategorii žáků 2. stupně byli vylosováni Dominik M. Bubla, Simon Pančocha, Tomáš Juřica a Marek Odehnal, v kategorii dospělých paní učitelka Kamila Reslová. Nejvíce se líbil článek **Vánoční přání 1.** A ve spolupráci s 9. A, který vytvořili třídní učitelé těchto tříd. Děkujeme za příspěvky a vítězům blahopřejeme!

Těšíme se

Červen

- cílová rovinka před námi
- vysvědčení, někteří budou napjatí, jiní nadšení, léto může začít

Červenec

- prázdniny jsou konečně tady
- žádné ranní vstávání, žádné zvonění, žádné domácí úkoly
- je čas na hry, výlety a dobrodružství
- někdo vyráží na chalupu, někdo k moři, někdo si lebedí doma
- září je daleko, aktovka odpočívá v koutě

Srpen

- je tu vrchol léta
- dlouhé dny, koupání, výlety
- noví kamarádi, večerní táboráky
- příběhy, na které se bude dlouho vzpomínat
- nešlo by prodloužit prázdniny o další měsíc? (A jak by se jmenoval?)

Září

- chodby školy ožívají
- nové nepopsané sešity, nové předměty, témata, výzvy
- sport, hudba, výtvarka, programování, kroužky a nové zájmy
- první domácí úkoly, přesazení
- školní rok se rozbíhá na plné obrátky

Uzávěrka příštího čísla:
15. října 2026